

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีจากเศษวัสดุเหลือใช้ในระบบอุตสาหกรรมชุดชั้นใน

สำหรับแบรนด์ Raphaela Magica

(Feminine dress design from lingerie's factory waste for Raphaela Magica)



T106250



โดย
นางสาวทักษอร แพทย์รังษี

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....1062501
วัน,เดือน,ปี.....15 ส.ค. 2558

12180531

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2551-2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อโครงการวิทยานิพนธ์ : โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีจากเศษวัสดุเหลือใช้ใน
ระบบอุตสาหกรรมชุดชั้นในสำหรับแบรนด์ Raphaela Magica
(Feminine dress design from lingerie's factory waste for
Raphaela Magica)

เจ้าของโครงการ : นางสาวทักษอร แพทย์รังษี รหัสนักศึกษา 47020123
วิทยานิพนธ์สาขา : ออกแบบสิ่งทอ (Textiles Design)
ภาควิชา : ศิลปอุตสาหกรรม
ปีการศึกษา : 2551-2552

บทคัดย่อ

วิกฤตการณ์โลกร้อน (Global Warming) เป็นปรากฏการณ์ที่เห็นได้ชัดว่าโลกเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเลวร้าย ทำให้สังคมโลกเกิดการตื่นตัวที่จะใส่ใจดูแลรักษาธรรมชาติ จึงมีผู้คิดทฤษฎี 3R อันได้แก่

Reduce การลดการใช้ทรัพยากรที่ไม่จำเป็นลง

Reuse การใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าที่สุดโดยการใช้ซ้ำ

Recycle การนำทรัพยากรกลับมาใช้ใหม่

ซึ่งในโครงการวิจัยนี้เรายึดหลักการ Reuse คือการนำกลับมาใช้ใหม่นั้นเอง โดยสอดคล้องกับทางบริษัท จินตนา อินเตอร์เทรด จำกัด เป็นผู้ผลิตสินค้าประเภทชุดชั้นในสตรี ชั้นนำของประเทศ มีความต้องการลดการจัดเก็บวัตถุดิบที่เหลือจากสายการผลิต และวัตถุดิบยังอยู่ในสภาพดี สามารถผลิตสินค้าประเภทอื่นได้อีก หากบริษัททำการจัดเก็บไว้ในคลังสินค้า วัตถุดิบก็จะมีแต่เสื่อมสภาพ โดยไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใดๆ รวมไปถึงยังมีค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บอีกด้วย

โดยผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจจากการแสดงสู่วัฒนกรรมของประเทศไทย ที่รูปแบบดังกล่าวเป็นแนวโน้มในการแต่งกาย spring/summer 2009 ซึ่งเป็นแนวทางในการออกแบบคอลเล็คชั่นนี้

ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงประโยชน์ของโครงการนี้เพื่อเป็นการช่วยสนับสนุนสินค้าไทยและยังช่วยลดภาวะโลกร้อนอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของโครงการ

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีจากเศษวัสดุเหลือใช้ในระบบอุตสาหกรรมชุดชั้นในสำหรับแบรนด์ Raphaela Magica มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ค้นคว้าและเสนอแนะ เกี่ยวกับรูปแบบ รูปทรง การสร้างผลงานจากแรงบันดาลใจ ประเภทของวัตถุดิบ ลักษณะการใช้งาน และการตกแต่งชิ้นงานให้กับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Raphaella Magica เพื่อเป็นการนำวัตถุดิบที่เหลือกลับจากการผลิตชุดชั้นใน นำกลับมาใช้ใหม่เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ให้สอดคล้องกับผลิตภัณฑ์ที่โรงงานผลิตและตอบสนองกลุ่มเป้าหมายเดิม

สรุปขั้นตอนการวิจัยได้ดังนี้

1. ศึกษาประเภทและชนิดของวัตถุดิบที่เหลือกลับจากการผลิตชุดชั้นใน
2. ศึกษารูปแบบการแต่งตัวที่ได้รับความนิยม ของประเทศสเปน ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ
3. ศึกษารูปแบบผลิตภัณฑ์ของสินค้าแบรนด์ Raphaella Magica
4. ศึกษากลุ่มเป้าหมายของแบรนด์สินค้า
5. เลือกขอบเขตของผลิตภัณฑ์ที่จะนำมาออกแบบ

ข้อมูลทั่วไป

- รูปแบบของผลิตภัณฑ์ภายในขอบเขตของโครงการ
- วิธีการออกแบบ

ข้อมูลด้านการทดลอง

- ทดลองออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้ารูปทรงต่างๆและการตกแต่งชิ้นงาน เช่น การปัก การสกรีน ทำเปีย การทำpatchwork การจับจีบ การตีเกล็ด จากการทดลองปรากฏว่า การการจับจีบ และการตีเกล็ดได้ผลดี เนื่องจาก คุณสมบัติของผ้า

ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากโครงการได้เลือกแนวทางการออกแบบตามแนวโน้มฤดูร้อนในปี ค.ศ.2009

(spring/summer 2009) ซึ่งประกอบด้วย

- | | | |
|------------------------|---|-----|
| 1. เสื้อสตรี (Blouse) | 3 | ตัว |
| 2. กางเกง (Legging) | 2 | ตัว |
| 3. บอดี้สูท (Bodysuit) | 1 | ตัว |
| 4. กระโปรง (Skirt) | 1 | ตัว |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกานำไปใช้

สรุปผลการออกแบบของโครงการ

1. ก่อให้เกิดการนำเอาวัตถุดิบที่เหลือจากการผลิตชุดชั้นในนากลับมาใช้ใหม่ได้
2. สามารถทำการออกแบบสินค้าตัวใหม่เพื่อนำเสนอให้กับแบรนด์สินค้าได้ โดยอาศัยแรงบันดาลใจจากการแสดงตู้วัวกระทิง
3. มีกระบวนการในการศึกษาค้นคว้าได้อย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน
4. เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่จากเศษวัสดุเหลือใช้ ในภายภาคหน้าต่อไป



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตผลิต

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังอนุมัติให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต





(ผศ. ชุลีพร วัชรานันท์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีทางนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

สำหรับการทำวิทยานิพนธ์ที่สำเร็จลุล่วงได้ในครั้งนี้ต้องขอขอบพระคุณ

คุณพ่อประทุม และคุณแม่อมรา แพทย์รังษี ให้ความรัก การดูแลเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา อบรมสั่งสอนให้เป็นคนดีของสังคม เป็นแรงบันดาลใจและให้การสนับสนุนในสิ่งที่ลูกคนนี้ตัดสินใจ ตั้งแต่เด็กจนจนปัจจุบัน

ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เป็นสถาบันที่มอบความรู้และประสบการณ์ที่หาไม่ได้นอกคณะ ซึ่งมาจากเหล่าคณาจารย์ทุกท่าน

อาจารย์ที่ปรึกษา ที่คอยให้คำแนะนำตลอดการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ผศ. ชูสิทธิ์ วัชรานันท์ นอกจากท่านจะให้คำแนะนำในการออกแบบแล้วยังสอนแนวคิดในการดำเนินชีวิตให้กับลูกศิษย์คนนี้ด้วย

อาจารย์สาขาออกแบบสิ่งทอทุกท่านที่มอบวิชาความรู้ อาจารย์วินัย อุดมทรัพย์ อาจารย์ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง อาจารย์ดร. อุไรวรรณ ปิติมณียากุล อาจารย์ปภาณสาร สุขสงวน อาจารย์จารุพัชร อาชวะสมิต อาจารย์อรรถพล สุจิรวิญญู รวมไปถึงอาจารย์ศักดิ์จระ เวียงเก่า ที่ช่วยกรุณาเป็นธุระติดต่อประสานงานให้

นอกจากนี้ยังรวมถึง อาจารย์ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรมทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ อาจารย์สุรพล พลิศราม หัวหน้าภาควิชาที่ให้ความสนับสนุนติดต่อประสานงานในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ รศ.บุญสนอง รัตนสุนทร อาจารย์ที่ปรึกษา ท่านให้คำแนะนำในการใช้ชีวิตนักศึกษาตลอดการศึกษา 5 ปีในรั้วมหาวิทยาลัย ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาและมอบประสบการณ์ที่ดีให้

สำหรับชุดสวยในครั้งนี้ต้องขอขอบคุณ ป้าจันทร์เพ็ญ พี่ตา ช่างทุกคน ที่ยอมเสียเวลาลงมือลงถูกกับงาน ป้าอุทัยศรีสำหรับประสบการณ์ในการทำงาน

ส้ม นางแบบของเรา ถูกใจและตรงกับที่คิดไว้ เธอไม่เคยบ่น ต่อความยากลำบากในการถ่ายภาพแม้ว่าแดดจะร้อนเพียงใดแถมยังมาถ่ายซ่อมให้ ซึ่งในน้ำใจของเธอจริงๆ

พี่หนุ่ม และเดอะแก๊งค์ น้ำเต้า พี่ก้อย พี่ต้น พี่คิมหันต์ ที่มาเก็บภาพสวยๆให้ โดยไม่ได้หวังเงินทองอะไร มาด้วยใจที่รักการถ่ายภาพจริงๆ ขอขอบคุณที่อยู่ทนนร้อนด้วยกันจนจบงาน

ทีมงาน Raphaella Magica ทุกคน คุณประเสริฐ ผู้จัดการโรงงานที่ช่วยประสานงาน พี่แก๊งค์ให้ ความรู้เรื่องการตลาดของสินค้า พี่จุ่ม พี่หน้อย คุณพงษ์พันธ์ พี่ที่คลั่งสินค้า ที่จัดหาวัตถุดิบให้

พี่แก้ว พี่บู่ พี่นท พี่รหัสที่ยังคอยห่วงใยน้องรหัส พี่น้ำตาลสำหรับคำแนะนำต่างๆ พี่ตามสำหรับ ความห่วงใย

เพื่อนๆร่วมภาค ที่ให้ความช่วยเหลือกันมาตลอด ร่วมเรียนรู้ อดทนต่องานหนัก ความกดดันรอบด้าน การเรียนรู้ชีวิต และการอยู่ภายในสังคมอย่างมีความสุข รวมถึงเสียงหัวเราะด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แก๊งค์หอราช เตย เมย์ กิฟ สำหรับชีวิตเด็กหอที่อยากจะมีเพื่อน การได้ใช้ชีวิตด้วยกันมันเป็นช่วงเวลาที่มีความสุขนะ คิดถึงเสมอ

เพื่อนๆชาว textile ทุกคน เมย์ กิ่ง สำหรับกำลังใจที่มีให้กันยามทุกข์ นุ่น ที่ลุยงานไปพร้อมกัน และให้คำแนะนำสำหรับงาน กานต์ เวช สัม หนี่นี่ เบิร์ด หนูตุน ก๊อปแก็ป ที่อยู่ร่วมหัวจมท้ายด้วยกัน และ ไต้ง เพื่อนร่วมที่ปรึกษาเดียวกัน เรายังเป็นกำลังใจให้นายผู้ต่อไปนะ

พี่บอย ผู้ดูแลข้อปเป็นอย่างดี เปิดข้อปให้เราทำงาน ขอขอบคุณน้ำใจงามๆของพี่ มิ่งค์ เพื่อนรหัสที่ช่วยเหลือกันมาตลอด เราซึ่งในน้ำใจของเธอ และจะเป็นกำลังใจให้เธอดำเนินชีวิตต่อไปนะ

เพื่อนๆหม้อไฟ จา แพรว อิ๊ก ปาลี รั อ้อย หลิน มันเป็นการคลายเครียดที่ดีมาก ใครจะรู้ว่าเต๋าวายน้ำเร็วกว่าที่คุณคิด

น้องอ้อมใหญ่ กระต่าย ปาล์ม สำหรับความห่วงใย

เพื่อนๆที่สามเสนที่คอยให้กำลังใจเรามาตลอด ว่าเราสามารถทำได้ แพรว สำหรับคาชิเน็ตของเธอ ดิว ที่คอยช่วยเหลือยามเราไปเกษตร อีฟ สำหรับคำปรึกษาตลอด แน่น และ แน่น สำหรับกำลังใจที่ทั้งคู่มิให้ ต้อม แจ็ค ปิ่น เจน

น้องแคท ที่อยู่กันเป็นเพื่อน ช่วยแก้เหงาได้เยอะ

ญาติพี่น้องทุกคนที่อยู่ให้กำลังใจในช่วงวิกฤตของชีวิต น้าตา น้าตีก น้าคัมภีร์ พี่ฟิล์ม แฟลช ชูม เพื่อนพี่น้อง first พี่โอ พี่โจ ป้า สำหรับกำลังใจให้เราผ่านพ้นอุปสรรคไปได้ แม่ไก่ พี่ช แพรว ทุกน้องปอม น้องยุ่น น้องพบ น้องมายด์ มันเป็นช่วงเวลาที่มีความสุขจริง

พี่คิง สำหรับความห่วงใยและกำลังใจ

ขอบคุณเครื่องมือทั้งหมด ในการทำงานครั้งนี้

ขอบคุณตัวเองที่ มานะอดทน ต่ออุปสรรคทั้งหลาย เพื่อทำในสิ่งที่มุ่งหวังไว้ น้าตาที่ช่วยชะล้างความอ่อนแอในจิตใจ เพื่อเป็นพลังผลักดันสำหรับการทำงานครั้งต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ข
สารบัญภาพประกอบ	ญ
สารบัญตารางประกอบ	ฉ
สารบัญแผนภูมิประกอบ	ณ

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมา	1
1.2 ความสำคัญ	3
1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.4 ความเป็นไปได้ของโครงการ	4
1.5 ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา	5
1.6 ขอบเขตในการศึกษาวิจัย	6
1.7 แนวทางการศึกษาวิจัย	6
1.8 วิธีการดำเนินการวิจัย	7
1.9 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	8

บทที่ 2 การค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปผลข้อมูล

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับแบรนด์ Raphaela Magica	9
2.1.1 ประวัติความเป็นมา	9
2.1.2 ข้อมูลทางการตลาดของบริษัท	12
2.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของบริษัท	15
2.2 ข้อมูลผู้บริโภค	16
2.3 ข้อมูลโรงงานผลิตชุดชั้นใน	18
2.3.1 ข้อมูลทั่วไปของบริษัท	18
2.3.2 ข้อมูลกระบวนการผลิตของโรงงาน	18
2.3.3 ข้อมูลเกี่ยวกับเศษวัสดุที่เหลือจากการผลิตชุดชั้นใน	21
2.4 ข้อมูลแนวโน้มการแต่งกาย (trend)	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีคนนำไปใช้

2.5	ข้อมูลเกี่ยวกับแรงบันดาลใจในการออกแบบ	25
2.6	ข้อมูลวัสดุดิบในการผลิต	26
2.6.1	ลูกไม้	26
2.6.2	สแปนเด็ก	31
2.6.3	โพลีเอสเตอร์	32
2.6.4	ข้อมูลวัสดุประกอบ	32
2.7	ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์	38
2.7.1	วิเคราะห์การแต่งกายของมาทาดอร์	38
2.8	การออกแบบโครงสร้างภายนอก	40
2.8.1	ลักษณะของการออกแบบเสื้อ	40
2.8.2	หลักการเบื้องต้นในการออกแบบเสื้อผ้าสตรี	40
2.8.3	รูปแบบของเสื้อ	43
2.8.4	คอเสื้อ	44
2.8.5	แขนเสื้อและเสื้อไม่มีแขน	45
2.8.6	รูปแบบของกระโปรง	50
2.8.7	รูปแบบของกางเกง	53
2.8.8	หลักการเลือกผ้า	56
2.8.9	การเลือกแบบตัดให้ถูกต้อง	59
2.8.10	การเรียกขนาดรูปร่างของหญิง	60
2.8.11	การเลือกผ้า	64
2.8.12	การเตรียมผ้าก่อนตัด	64
2.8.13	การคำนวณผ้าตัดเสื้อ ตัดกระโปรง	65
2.8.14	การวัดตัว	65
2.9	เทคนิคการตกแต่งชิ้นงาน	66
2.9.1	ลูกไม้	66
2.9.2	จีบระบาย (Ruffles)	67
2.9.3	การตกแต่งเสื้อด้วยจีบพอง	72
2.9.4	การตกแต่งด้วยตีเกล็ด	74
2.9.5	ริบบิ้น	76

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 การพัฒนาการออกแบบ	77
3.1 แบบร่างและการพัฒนาการออกแบบ	77
3.2 สรุปผลการออกแบบ	89
บทที่ 4 การเสนอผลงานการออกแบบ	104
4.1 ภาพแผ่นนำเสนองาน	104
4.2 ภาพถ่ายผลงานจริง	
บทที่ 5 บทสรุป	116
5.1 บทสรุปการออกแบบ	116
5.2 ข้อเสนอแนะของกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์	117
บรรณานุกรม	
ประวัติการศึกษา	



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีคนนำไปใช้

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ตัวอย่างผลิตภัณฑ์แบรนด์จินตนา	2
ภาพที่ 2 ตัวอย่างวัตถุดิบที่เหลือจากการผลิต	3
ภาพที่ 3 ตัวอย่างผลิตภัณฑ์แบรนด์จินตนา	9
ภาพที่ 4 ภาพผลิตภัณฑ์แบรนด์ต่างๆภายใต้การผลิตของจินตนา	10
ภาพที่ 5 ภาพผลิตภัณฑ์แบรนด์ Metinee by Jintana	11
ภาพที่ 6 ภาพผลิตภัณฑ์แบรนด์ Raphaela Magica	11
ภาพที่ 7 ภาพแสดงกลุ่มเป้าหมายของแบรนด์	13
ภาพที่ 8 ภาพตราสินค้าแบรนด์ Raphaela Magica	14
ภาพที่ 9 ภาพสินค้าแบรนด์คู่แข่ง	15
ภาพที่ 10 ภาพตัวอย่างสินค้าแบรนด์ Raphaela Magica	17
ภาพที่ 11 การตัดแบบตามแพทเทิร์น	19
ภาพที่ 12 แยกชิ้นส่วนสำหรับเข้าไลน์เย็บ	19
ภาพที่ 13 เศษจากการตัดแบบ	19
ภาพที่ 14 ช่างทำการเย็บเฉพาะส่วนที่ตนรับผิดชอบ	19
ภาพที่ 15 การบรรจุ	19
ภาพที่ 16 คลังสินค้า	19
ภาพที่ 21 เครื่อง vacuum	19
ภาพที่ 22 ผ้าที่ผ่านการขึ้นทรงแล้ว	19
ภาพที่ 23 เศษจากการตัดแบบ	21
ภาพที่ 24 ตัวอย่างผ้าที่เหลือจากการผลิต	21
ภาพที่ 25 ภาพตัวอย่างเศษผ้าจากโรงงาน	22
ภาพที่ 26 ภาพตัวอย่างแนวโน้ม connect	23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกานำไปใช้

ภาพที่ 27 ภาพตัวอย่างแนวโน้ม Transform	24
ภาพที่ 28 ภาพตัวอย่างแนวโน้ม Extra Ordinary	25
ภาพที่ 29 ภาพตัวอย่างสีที่ใช้ในแนวโน้ม connect	26
ภาพที่ 30 ภาพตัวอย่างสีที่ใช้ในแนวโน้ม connect	26
ภาพที่ 31 ภาพการแสดงวัฏกระทิงและมาทาดอร์	27
ภาพที่ 32 ตัวอย่างผ้าลูกไม้ทั้งผืน	28
ภาพที่ 33 ตัวอย่างลูกไม้แต่งขอบที่เป็นเส้นตรง	28
ภาพที่ 34 ตัวอย่างลูกไม้แต่งขอบที่เป็นเส้นโค้ง	29
ภาพที่ 35 ตัวอย่างลูกไม้แทรก	29
ภาพที่ 36 ตัวอย่างลูกไม้ทาบ	29
ภาพที่ 37 ตัวอย่างลูกไม้สอดริบบิ้น	30
ภาพที่ 38 ตัวอย่างลูกไม้ตัดดอก	30
ภาพที่ 39 ภาพการนำ Spandex มาใช้	31
ภาพที่ 40 ภาพ Machine Lace	31
ภาพที่ 41 ภาพเสื้อผ้าที่ผลิตจากเส้นใยโพลีเอสเตอร์	32
ภาพที่ 42 ผ้ารองทรงเนื้อผ้าทอ	33
ภาพที่ 43 ผ้าอัดรองทรง	33
ภาพที่ 44 เสื้อที่มีซับในทั้งตัว	34
ภาพที่ 45 ผ้าซับในตัวน	34
ภาพที่ 46 การรองในเสื้อผ้า	34
ภาพที่ 47 ผ้าอัดเส้นใยโพลีเอสเตอร์	35
ภาพที่ 48 การรองทรงบริเวณไหล่เพื่อช่วยเสริมรูปทรงเสื้อผ้า	35
ภาพที่ 49 อุปกรณ์การเกาะเกี่ยว HOOK AND EYE	36
ภาพที่ 50 ซิปปลายเปิด และปลายปิด	37
ภาพที่ 51 ซิปโพลีเอสเตอร์	37
ภาพที่ 52 ภาพวิเคราะห์ลักษณะการแต่งกายมาทาดอร์	38
ภาพที่ 53 ภาพตัวอย่างผลิตภัณฑ์	39
ภาพที่ 54 ภาพการออกแบบเสื้อโดยใช้เส้นตรงแนวตั้ง	41
ภาพที่ 55 ภาพการออกแบบเสื้อโดยใช้เส้นตรงแนวนอน	42
ภาพที่ 56 ภาพการออกแบบเสื้อโดยใช้เส้นเฉียง	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 57 ภาพการออกแบบเสื้อโดยใช้เส้นโค้ง	42
ภาพที่ 58 แสดงรูปแบบคอเสื้อและปกเสื้อแบบต่างๆ	45
ภาพที่ 59 ภาพความยาวแขนเสื้อแบบต่างๆ	46
ภาพที่ 60 ภาพแขนเสื้อแบบต่างๆ	48
ภาพที่ 61 ภาพข้อมือเสื้อแบบต่างๆ	49
ภาพที่ 62 ภาพความยาวกระโปรงแบบต่างๆ	50
ภาพที่ 63 ภาพกระโปรงแบบต่างๆ	53
ภาพที่ 64 ภาพแสดงความยาวกางเกงชนิดต่างๆ	54
ภาพที่ 65 ภาพแสดงรูปแบบกางเกงชนิดต่างๆ	55
ภาพที่ 66 ตัวอย่างผ้าลายเรขาคณิต	57
ภาพที่ 67 ตัวอย่างผ้าลายธรรมชาติ	57
ภาพที่ 68 ตัวอย่างผ้าลายรวม	58
ภาพที่ 69 ตัวอย่างผ้าลายจุด	58
ภาพที่ 70 การเรียงขนาดรูปร่างของผู้หญิง (เด็ก)	60
ภาพที่ 71 การเรียงขนาดรูปร่างของผู้หญิง (ผู้ใหญ่)	61
ภาพที่ 72 ภาพการเย็บลูกไม้ริม	66
ภาพที่ 73 ภาพการเย็บจีบชุดลูกไม้	67
ภาพที่ 74 ภาพการออกแบบเสื้อโดยใช้ลูกไม้	67
ภาพที่ 75 ลักษณะของจีบระบายแบบต่าง ๆ	68
ภาพที่ 76 การเย็บชุดแบบเย็บจักรห่างแล้วรูดด้วยมือ	69
ภาพที่ 77 การเย็บชุดแบบเย็บด้วยจักรโดยใช้ตีนผีเย็บรูด	69
ภาพที่ 78 การเย็บแบบจีบพับ	69
ภาพที่ 79 การจีบตกแต่งแบบติดลูกไม้ด้านล่าง	69
ภาพที่ 80 การจีบระบาย 2 ชั้น	70
ภาพที่ 81 การตัดระบายผ้าเจดียง	70
ภาพที่ 82 การตัดระบายผ้าวงกลม	70
ภาพที่ 83 ลักษณะของจีบระบาย	71
ภาพที่ 84 ตัวอย่างการออกแบบตกแต่งเสื้อด้วยจีบระบาย	71
ภาพที่ 85 ตัวอย่างการออกแบบตกแต่งกระโปรงด้วยจีบระบาย	71
ภาพที่ 86 การเย็บจีบรูดด้วยมือ	72
ภาพที่ 87 การเย็บจีบรูดด้วยจักร	72

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 88 การจีบรูดแบบ Tucked shirring	72
ภาพที่ 89 ตัวอย่างการออกแบบตกแต่งเสื้อและกระโปรงด้วยจีบพอง แบบ Gathering	73
ภาพที่ 90 ตัวอย่างการออกแบบตกแต่งเสื้อด้วยจีบพองแบบ Shirring	73
ภาพที่ 91 ตัวอย่างการออกแบบตกแต่งบริเวณต่างๆ บนตัวเสื้อด้วยจีบพอง แบบ Shirring	73
ภาพที่ 92 ลักษณะเกล็ดแบบBlind tucks	74
ภาพที่ 93 ลักษณะเกล็ดแบบSpace tucks	74
ภาพที่ 94 ลักษณะเกล็ดแบบPin tucks	75
ภาพที่ 95 การตกแต่งเสื้อผ้าด้วยการตีเกล็ด	75
ภาพที่ 96 ภาพการออกแบบเสื้อโดยใช้เส้นโค้ง	76
ภาพที่ 97 ภาพการออกแบบเสื้อโดยใช้เส้นโค้ง	76
ภาพที่ 98 การทดลองเย็บ patchwork	77
ภาพที่ 99 การทดลองสกรีนสีน้ำ	78
ภาพที่ 100 การทดลองสกรีนสีสอย	80
ภาพที่ 101 การทดลองถักเปีย	80
ภาพที่ 102 การทดลองพ่นก้ามหอยเป็นลวดลาย	81
ภาพที่ 103 การทดลองพิมพ์ heat transfer	81
ภาพที่ 104 การทดลองเจาะตาไก่	81
ภาพที่ 105 การทดลองพิมพ์ Foil	82
ภาพที่ 106 การทดลองเย็บ smock	82
ภาพที่ 107 การทดลองอัดพลีท	83
ภาพที่ 108 การทดลองจับเดรป	84
ภาพที่ 109 การทดลองจีบพอง	84
ภาพที่ 110 การทดลองจีบรูด	85
ภาพที่ 111 การทดลองใช้แถบ	85
ภาพที่ 112 การทดลองตกแต่งด้วยลูกไม้	85
ภาพที่ 113 การทดลองตีเกล็ด	86
ภาพที่ 114 ผ้าฉาบลูกไม้ ELI 44009BK BE	87
ภาพที่ 115 ผ้ายางซาติน FKI 51015 BK01	87
ภาพที่ 116 ผ้าซาติน PSI 58009 BKA39 IN1	87

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 117 ผ้าโปรง FMI 72007 BK01	88
ภาพที่ 118 ลูกไม้ LEC25030-31 BKA01IN1	88
ภาพที่ 119 ผ้า รังผึ้ง PPI 86004 BK01	88
ภาพที่ 120 ภาพแสดงการออกแบบเสื้อกั๊ก	89
ภาพที่ 121 ภาพแสดงแบบเสื้อกั๊ก	90
ภาพที่ 122 ภาพแสดงการออกแบบเสื้อแจ็กเก็ต	91
ภาพที่ 123 ภาพแสดงแบบเสื้อแจ็กเก็ต	92
ภาพที่ 124 ภาพแสดงการออกแบบชุดบอดีสูท	93
ภาพที่ 125 ภาพแสดงแบบชุดบอดีสูท	94
ภาพที่ 126 ภาพแสดงการออกแบบกระโปรง	95
ภาพที่ 127 ภาพแสดงแบบกระโปรง	96
ภาพที่ 128 ภาพแสดงการออกแบบ legging	97
ภาพที่ 129 ภาพแสดงแบบกางเกง legging	98
ภาพที่ 130 ภาพแสดงการออกแบบเสื้อแขนสั้น	99
ภาพที่ 131 ภาพแสดงแบบเสื้อแขนสั้น	100
ภาพที่ 132 ภาพแสดงการออกแบบกางเกง	101
ภาพที่ 133 ภาพแสดงแบบกางเกง	102
ภาพที่ 134 ภาพแสดงการนำเสนอผลงาน	104
ภาพที่ 135 ภาพแสดงการนำเสนอผลิตภัณฑ์เสื้อกั๊ก	105
ภาพที่ 136 ภาพแสดงการนำเสนอผลิตภัณฑ์เสื้อแจ็กเก็ต	106
ภาพที่ 137 ภาพแสดงการนำเสนอผลิตภัณฑ์บอดีสูท	107
ภาพที่ 138 ภาพแสดงการนำเสนอผลิตภัณฑ์กระโปรง	108
ภาพที่ 139 ภาพแสดงการนำเสนอผลิตภัณฑ์ legging	109
ภาพที่ 140 ภาพแสดงการนำเสนอผลิตภัณฑ์เสื้อแขนสั้น	110
ภาพที่ 141 ภาพแสดงการนำเสนอผลิตภัณฑ์กางเกง	111
ภาพที่ 142 ภาพถ่ายแฟชั่น Bull Fight Collection	112
ภาพที่ 143 ภาพถ่ายแฟชั่น Bull Fight Collection	113
ภาพที่ 144 ภาพถ่ายแฟชั่น Bull Fight Collection	114
ภาพที่ 145 ภาพถ่ายแฟชั่น Bull Fight Collection	115

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางแสดงขนาดวัยสาวรูปร่างค่อนข้างสมบูรณ์	61
ตารางที่ 2 ตารางแสดงขนาดวัยสาวสมส่วน	62
ตารางที่ 3 ตารางแสดงขนาดวัยสาวรูปร่างสมบูรณ์หรืออ้วนท้วม	62
ตารางที่ 4 ตารางแสดงขนาดวัยผู้ใหญ่	63
ตารางที่ 5 ตารางแสดงขนาดเสื้อสตรี	63
ตารางที่ 6 ตารางแสดงขนาดกระโปรงและกางเกงขาสั้นสตรี	63
ตารางที่ 7 ตารางแสดงขนาดสัดส่วนสตรีในระบบเสื้อผ้าสำเร็จรูป	63
ตารางที่ 8 แสดงต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์เสื้อกั๊ก	105
ตารางที่ 9 แสดงต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์แจ็คเก็ต	106
ตารางที่ 10 แสดงต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์บอดี้สูท	107
ตารางที่ 11 แสดงต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์กระโปรง	108
ตารางที่ 12 แสดงต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์ legging	109
ตารางที่ 13 แสดงต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์เสื้อแขนสั้น	110
ตารางที่ 14 แสดงต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์กางเกง	111

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ 1 แผนภูมิแสดงส่วนแบ่งทางการตลาดชุดชั้นในสตรีในประเทศไทย	15
แผนภูมิที่ 2 แผนภูมิแสดงตำแหน่งทางการตลาดชุดชั้นในสตรี	16
แผนภูมิที่ 3 แผนภูมิแสดงขั้นตอนการผลิตชุดชั้นใน	18



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีจากเศษวัสดุเหลือใช้ในระบบอุตสาหกรรมชุดชั้นใน
สำหรับแบรนด์ Raphaela Magica

Feminine Dress Design from Lingerie's Factory Waste for Raphaela Magica

ชื่อ นางสาวทักษอร แพทย์รังษี ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม สาขาออกแบบสิ่งทอ

รหัส 47020123 ชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2551

ส่งหัวข้อโครงการวิทยานิพนธ์ครั้งที่ 3 วันที่ 25 สิงหาคม 2551

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

สภาวะของโลกในปัจจุบันเกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเลวร้ายลง เนื่องจากจำนวนประชากรโลกที่เพิ่มมากขึ้น อีกทั้งการกระทำของมนุษย์ที่มีความต้องการไม่มีที่สิ้นสุด ธรรมชาติจึงต้องปรับตัวไปตามสภาพแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น และแล้วผลของการกระทำนั้นก็กลับมาทำร้ายมนุษย์เราเอง ดังจะเห็นได้จาก สภาวะโลกร้อน ที่มีใช้เพียงปัญหาของประเทศใดประเทศหนึ่ง แต่รวมไปถึงมวลมนุษยชาติทั้งหมด ในปัจจุบันนานาประเทศมีการรวมตัวกันเพื่อกระตุ้นจิตสำนึกของผู้บริโภคว่าไม่เพียงแต่การบริโภคเพื่อให้เกิดความพึงพอใจเท่านั้น แต่รวมไปถึงการตระหนักถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมของเราด้วย เพื่อให้มวลมนุษยชาติยังคงดำรงเผ่าพันธุ์ควบคู่กับโลกของเราตลอดไป

เมื่อทฤษฎี 3R เป็นที่แพร่หลายออกไป คือ

Reduce การลดการใช้ทรัพยากรที่ไม่จำเป็นลง

Reuse การใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าที่สุดโดยการใช้ซ้ำ

Recycle การนำทรัพยากรกลับมาใช้ใหม่

เพื่อเป็นการตอกย้ำหลักการดังกล่าว จึงได้มีการศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับเศษวัสดุที่เหลือทิ้งจากการผลิตในระบบอุตสาหกรรม นำกลับมาใช้ซ้ำให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉพาะกับสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานที่มนุษย์ต้องการในการดำรงชีพ คือ ปัจจัยสี่อันได้แก่ อาหาร ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และ เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม

มนุษย์ใช้เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มเพื่อปกปิดร่างกาย บรรเทาความร้อนหนาว ปกป้องสายลม แสงแดด แมลง รวมไปถึงช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพแก่ผู้สวมใส่ ไม่เว้นแม้กระทั่งชุดชั้นใน ถึงแม้จะซ่อนอยู่ภายในแต่ก็เป็นเครื่องนุ่งห่มที่มีความสำคัญต่อผู้สวมใส่ เนื่องจากช่วยรักษาและกระชับทรง และ ป้องกันสิ่งสกปรกเข้าสู่ร่างกาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นับเป็นเวลาเกือบ 50 ปีที่บริษัท จินตนาอินเตอร์เทรด จำกัด ภายใต้การบริหารงานของตระกูลธนาลงกรณ์ ดำเนินธุรกิจเสื้อผ้า อสังหาริมทรัพย์ ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2502 โดยคุณจินตนา ธนาลงกรณ์ ที่เริ่มจากการเป็นช่างตัดชุดชั้นในสตรีขายอยู่แถวตลาดพลู ผังธนบุรี และคุณอดุลย์ ธนาลงกรณ์ เป็นผู้ทำการตลาดนำส่งขายตามแผงลอยภายใต้ชื่อ "จินตนา" ด้วยความมุ่งมั่น

แบรนด์จินตนา จึงยังคงยืนหยัดอยู่ในตลาดได้จนถึงปัจจุบัน เพื่อเป็นการเพิ่มช่องทางทางการตลาด จึงได้มีการสร้างแบรนด์ใหม่ที่ชื่อว่า "Raphaela Magica" เป็นแบรนด์สินค้าที่มีความทันสมัยมากกว่า ตอบสนองกลุ่มลูกค้าที่หลงใหลในแฟชั่น

บริษัท ฯ เป็นเจ้าของโรงงานสองแห่งคือ โรงงานนครราชสีมา และ โรงงานพุทธมณฑลสาย 5 ซึ่งโรงงานมีความสามารถในการตัดเย็บชุดชั้นใน และสามารถผลิต สายบ่า ยางยืด ลูกไม้ปัก

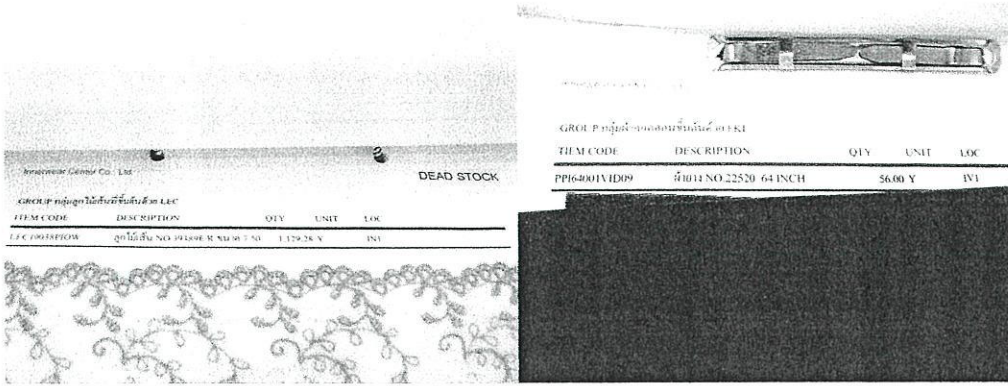


ภาพที่ 1 ตัวอย่างผลิตภัณฑ์แบรนด์จินตนา

ในกระบวนการผลิตของบริษัท ฯ หลังจากที่มีการตัดเย็บชุดชั้นในแต่ละคอลเลกชันเสร็จสิ้นแล้ว จะมีเศษวัสดุที่เหลือจากการผลิตสองประเภท คือ

1. เศษวัสดุจากการผลิต เช่น เศษผ้ายาง เศษผ้าลูกไม้ สายบ่า ฟองน้ำ ตะขอ เป็นต้น บริษัท ฯ จะมีการจำหน่ายทิ้งให้กับโรงงานผลิตตุ๊กตา หรือโรงงานผลิตหมอน ที่นอน เพื่อนำไปใช้ได้
2. วัสดุดิบที่เหลือจากการผลิต (dead stock) เช่น ผ้าลูกไม้ทั้งชนิด ผีน เส้น โมทีฟ ผ้ายาง ผ้าคอตตอน และสว่นประดับตกแต่ง ซึ่งหากมีปริมาณไม่มากพอที่จะผลิตในคอลเลกชันใหม่ได้ บริษัท ฯ ก็จะจำหน่ายขายทอดตลาดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 2 ตัวอย่างวัตถุดิบที่เหลือจากการผลิต

ด้วยเหตุนี้ผู้จัดทำโครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีจากเศษวัสดุโรงงานชุดชั้นใน เล็งเห็นถึงช่องทางในการออกแบบ ผลิต รวมไปถึงการเพิ่มมูลค่าให้กับวัสดุ จึงได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการศึกษาวิจัยไว้ ณ ที่นี้

ความสำคัญของโครงการ

นำเศษวัสดุเหลือทิ้งจากภาคการผลิตในระบบอุตสาหกรรมมาสร้างสรรค์ให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อเป็นการลดปริมาณขยะด้วยการใช้ซ้ำ ยืดอายุให้กับวัสดุ และเป็นการเพิ่มมูลค่า ทำให้ผลิตภัณฑ์มีความสวยงามสามารถใช้งานได้จริงและตอบสนองการตลาดของบริษัท ฯ

วัตถุประสงค์

1. ออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีจากเศษวัสดุโรงงานชุดชั้นใน เพื่อให้เกิดความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ เพื่อตอบสนองกลุ่มเป้าหมายและสอดคล้องกับนโยบายของแบรนด์ Raphaela Magica
2. เพื่อศึกษาธรรมชาติ คุณสมบัติของวัสดุชนิดต่างๆ และนำมาประยุกต์ใช้ ด้วยเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ในการสร้างพื้นผิวและลวดลายให้กับผ้า
3. เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากวัสดุเหลือใช้ได้อย่างคุ้มค่า และเป็นการเพิ่มมูลค่า
4. เพื่อศึกษารูปแบบ ลวดลาย และการประยุกต์ใช้สไตล์ให้เข้ากับแนวโน้มเสื้อผ้าในช่วง spring/summer 2009

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นไปได้ของโครงการ

1. ด้านสิ่งแวดล้อม

- ทั่วโลกต่างให้การตื่นตัวต่อกระแสภาวะโลกร้อน มีการรณรงค์ให้ชาวโลกตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมโดยยึดหลัก 3R คือ reduce reuse recycle ซึ่งโครงการนี้ได้ตระหนักถึงประเด็นดังกล่าว โดยจะออกแบบเครื่องแต่งกายที่นำทรัพยากรมาใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าที่สุด

2. ด้านเศรษฐกิจ

- โครงการนี้นำเศษวัสดุที่เหลือจากกระบวนการผลิตชุดชั้นในมาใช้ซ้ำ เป็นการลดต้นทุนการผลิตของบริษัทและเพิ่มมูลค่าให้กับวัสดุที่พร้อมจะกลายเป็นขยะในอนาคต

3. ด้านนโยบาย

- บริษัททั้งสองที่โครงการนี้เข้าร่วม เป็นบริษัทที่ก่อตั้งโดยคนไทย ตอบสนองโครงการบางกอกเมืองแฟชั่น ที่รัฐบาลให้การสนับสนุน ตลอดจนรวมถึงเป็นการส่งเสริมการส่งออกของประเทศด้วย

4. ด้านการออกแบบ

- พัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์เนื่องจากโครงการศึกษาการนำเศษวัสดุที่เหลือจากการผลิตชุดชั้นในมาใช้ ซึ่งเดิมรูปแบบของวัสดุไม่ได้มีจุดประสงค์โดยตรงในการออกแบบชุดชั้นในสตรี แต่หากโครงการสามารถใช้ความรู้ด้านการออกแบบเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับวัสดุได้ จะเป็นการตอบโจทย์ของประโยชน์ในการออกแบบ

ปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหา

ปัญหา	แนวทางแก้ปัญหา
<p>1. ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>ในการผลิตระบบอุตสาหกรรมมักจะมีเศษวัสดุที่เหลือจากการผลิต แต่วัสดุนั้นยังคงคุณสมบัติของตนอยู่ได้ จึงเป็นการสูญเสียเปล่าหากเศษวัสดุเหล่านั้นจะถูกกำจัดไปโดยเปล่าประโยชน์</p>	<p>1. ศึกษาคุณสมบัติของเศษวัสดุที่เหลือ ทั้งทางกายภาพ โครงสร้าง การใช้งาน ชนิดของวัสดุ คุณภาพ</p>
<p>2. ปัญหาด้านการตลาด</p> <p>เนื่องจากปัจจุบันแบรนด์เสื้อผ้าจากต่างประเทศเข้ามาทำการตลาดในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก การแข่งขันทางการตลาดสูง</p>	<p>2. สร้างรูปแบบลวดลาย รูปทรง ให้เกิดความแปลกใหม่ ทันสมัย แกะลิ้นค้ำของแบรนด์ Raphaela Magica เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้เห็นศักยภาพการออกแบบของคนไทย</p>
<p>3. ด้านความหลากหลาย</p> <p>เศษวัสดุที่เหลือจากการผลิตมีความหลากหลาย ทั้งรูปแบบ สี สัน และ ผิวสัมผัส</p>	<p>3. ศึกษาเศษวัสดุแต่ละชนิดว่าคุณสมบัติเฉพาะตัวอย่างไรบ้าง เหมาะนำไปใช้งานอย่างไร</p>
<p>4. ด้านวัสดุ</p> <p>วัสดุที่เลือกมาให้ถูกคัศจรรย์มาเพื่อผลิตชุดชั้นในมิได้ถูกเลือกมาเพื่อผลิตชุด outerwear โดยตรง</p>	<p>4. หากนำวัสดุเหล่านี้มาใช้ต้องมีการประยุกต์ รวมถึง การคิดสร้างสรรค์เทคนิคใหม่เพื่อให้เกิดความเหมาะสม</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

1. ออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีให้มีความเหมาะสมกับรูปแบบของแบรนด์ Raphaela Magica คอลเล็คชั่น spring /summer 2009
2. ศึกษา วิเคราะห์ ทดลอง สร้างเทคนิคลวดลายเพื่อนำมาใช้ในการตัดเย็บ รวมถึงการประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเศษวัสดุด้วย
3. ชุดเครื่องแต่งกายสตรีที่ทำการออกแบบ ได้แก่

เสื้อสตรี	3 แบบ
กระโปรงสั้น	1 แบบ
ชุดรัดรูป (bodysuit)	1 แบบ
กางเกง legging	2 แบบ
4. ผู้หญิง วัยเริ่มทำงาน อายุระหว่าง 22-35 ปี ที่ให้ความสนใจในการแต่งกาย รักความสวยงาม รายได้ต่อเดือนประมาณ 20,000 บาท ขึ้นไป
5. ออกแบบให้สามารถผลิตได้จริงในระบบอุตสาหกรรมในประเทศไทย

แนวทางการศึกษาวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทจินตนาอินเตอร์เทรด จำกัด
 - ศึกษาประวัติความเป็นมาของบริษัท
 - ศึกษาการตลาดและกลุ่มเป้าหมายของบริษัท
 - ศึกษากระบวนการออกแบบและการผลิตของโรงงานผลิตชุดชั้นใน
 - ศึกษาลักษณะของเศษวัสดุแต่ละชนิดที่เหลือจากการผลิตของโรงงาน
 - ศึกษานโยบายและแนวความคิดในการออกแบบ
 - ศึกษารูปแบบและสไตล์ของสินค้า
2. ศึกษาแนวโน้มการออกแบบ Women Wear Spring / Summer 2009
3. ศึกษาเกี่ยวกับเศษวัสดุที่เหลือแต่ละชนิดว่ามีคุณสมบัติเช่นไร เหมาะแก่การนำมาใช้งานในส่วนใด
4. ศึกษากระบวนการผลิต
 - ศึกษา ทดลอง วิเคราะห์ รูปแบบของลวดลายที่นำมาใช้
 - ศึกษาเทคนิคในการตัดเย็บเสื้อผ้า
 - ศึกษารูปแบบในการตกแต่งชุดสตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สํารวจข้อมูลด้านเอกสาร ได้แก่
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มการแต่งกาย Spring / Summer 2009
 - 1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตลาดแบรนด์สินค้า Raphaela Magica
 - 1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต
 - 1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรี เพื่อให้ทราบถึงกระบวนการผลิต
 - 1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตกแต่งแต่งชิ้นงาน
2. สํารวจข้อมูลสนาม
 - 2.1 การสัมภาษณ์ Brand Manager ของแบรนด์ Raphaela Magica คุณสวัสดิ์ สุภาพแท้ เพื่อให้ทราบการตลาดของแบรนด์สินค้านี้
 - 2.2 การสัมภาษณ์ Head Designer ของแบรนด์ Raphaela Magica คุณวรรณณา เพื่อให้ทราบแนวทางในการออกแบบ
 - 2.3 การสัมภาษณ์ ผู้หญิงอายุระหว่าง 20 – 35 ปี เพื่อให้ทราบความต้องการในการเลือกซื้อเครื่องแต่งกายของกลุ่มเป้าหมาย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

การสัมภาษณ์และแบบสอบถาม จากกลุ่มเป้าหมาย

วิธีในการดำเนินการวิจัย

1. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการศึกษาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อเห็นพื้นฐานในการออกแบบ
 - 1.1 ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับประเภทของวัตถุดิบที่โรงงานนำมาใช้
 - 1.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแบรนด์ Raphaela Magica
 - ประวัติความเป็นมา
 - กลุ่มเป้าหมาย
 - ประเภทของสินค้า รูปแบบ
 - แนวทางการตลาดของแบรนด์
 - 1.3 ศึกษาเทคนิควิธี การตกแต่งชิ้นงาน โดยยึดจากคุณสมบัติของวัตถุดิบที่จะนำมาออกแบบ และแรงบันดาลใจในการออกแบบ คักยภาพในการผลิตของโรงงาน
 - ศึกษารูปแบบของโครงเสื้อผ้าที่ให้อารมณ์ความรู้สึกถึงการแสดงสู่วิวกระทิง
 - ศึกษาการตกแต่งชิ้นงานด้วยวิธีการแต่งที่สอดคล้องกับกำลังการผลิตของโรงงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดแนวความคิดในการออกแบบ ให้สอดคล้องกับแนวโน้มการแต่งกาย วัสดุดิบ และศักยภาพในการผลิตของโรงงาน
3. ขั้นตอนการออกแบบและพัฒนารูปแบบ โดยนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการออกแบบโดยมีขั้นตอนคือ
 - ขั้นตอนร่างลายเส้น 2 มิติ เพื่อหาแนวทางการออกแบบ
 - ขั้นตอนวิเคราะห์รูปทรงเสื้อผ้าที่ให้ความรู้สึกถึงการแต่งกายของมาทาดอร์ ผู้ดำเนินการแสดงสู่วิวกระทิง โดยที่โรงงานสามารถผลิตได้
 - ขั้นตอนการเลือกแนวทางที่เหมาะสมเพื่อตอบโจทย์เรื่องข้อจำกัดในการออกแบบ
 - ศึกษาการตกแต่งชิ้นงาน เพื่อให้ชิ้นงานมีความสวยงามสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นและไม่เพิ่มต้นทุนในการผลิตมากเกินไป
 - ศึกษาผลิตภัณฑ์ใกล้เคียงในท้องตลาดเพื่อทราบปัญหาและวิธีแก้ไข
4. ขั้นตอนการผลิตผลงานจริง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ลดปริมาณการใช้วัสดุในการตัดเย็บ
2. ใช้วัสดุที่เหลือจากการผลิตชุดชั้นในสตรีให้เกิดความคุ้มค่ามากที่สุดเป็นการต่อยอดนโยบาย 3R หัวข้อ Reuse
3. เสนอแนะแนวทางให้กับบริษัทจินตนาอินเตอร์เทรด ในการแตกไลน์การผลิตสินค้าที่มีความใกล้เคียงกันเพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดให้กับบริษัท รวมไปถึงการใช้วัสดุของบริษัทอย่างคุ้มค่า
4. เกิดการพัฒนาเทคนิคในการผลิต เพื่อให้ได้สินค้าที่ตรงกับการตลาดของ แบรินด์ Raphaela Magica และกลุ่มเป้าหมายลูกค้า
5. สร้างแรงกระตุ้นให้คนไทยสนับสนุนสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ ส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ
6. เพิ่มทางเลือกให้กับลูกค้าของแบรนด์ Raphaela Magica
7. เกิดการคิดค้น ผสมผสานเทคนิคในการสร้างลวดลาย และประดับตกแต่ง ด้วยกรรมวิธีการวิเคราะห์และทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์และสรุปผลข้อมูล

2.1 ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับแบรนด์ Raphaela Magica

ปัจจัยที่จะส่งเสริมโครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีสำหรับแบรนด์ Raphaela Magica เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้นั้นต้องมีความเข้าใจถึงภาพลักษณ์และบุคลิกของแบรนด์ โดยศึกษาจากข้อมูล ต่างๆ ได้แก่

2.1.1 ประวัติความเป็นมา

บริษัท จินตนาอินเตอร์เทรต จำกัด ดำเนินธุรกิจเสื้อผ้า และอสังหาริมทรัพย์ของตระกูลธนาलगรณ ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2502 โดยคุณจินตนา ธนาलगรณ ที่เริ่มจากการเป็นช่างตัดชุดชั้นในสตรีชาย บริเวณตลาดพลู และคุณอดุลย์ ธนาलगรณ ผู้เป็นสามีเป็นผู้ทำการตลาด นำส่งขายตามแผงลอย ภายใต้ชื่อ "จินตนา" ด้วยความมุ่งมั่นแบรนด์จินตนาจึงยังคงยืนหยัดอยู่ในตลาดชุดชั้นในสตรีได้จนถึงปัจจุบัน



ภาพที่ 3 ตัวอย่างผลิตภัณฑ์แบรนด์จินตนา

บริษัทถือได้ว่าเป็นผู้บุกเบิกตลาดชุดชั้นในแบรนด์ไทยที่ยังคงสามารถครองใจผู้บริโภคชาวไทยไว้ได้ กล่าวคือ คนไทยย่อมรู้ถึงสรีระและความต้องการของสาวไทยได้ดีที่สุด สินค้าของบริษัทจินตนาอินเตอร์เทรตมีการจำแนกตามแบรนด์ของสินค้า ซึ่งบริษัทมีแบรนด์สินค้าภายใต้การบริหารอยู่ 3 แบรนด์ คือ

1. จินตนา

จินตนาเป็นชุดชั้นใน ที่ครองใจลูกค้าระดับ c มานานกว่า 48 ปี โดยลูกค้ากลุ่มนี้มีความจงรักภักดีต่อแบรนด์ มักซื้อสินค้าแบบเดิม ฉะนั้นทุกวันนี้ชุดชั้นในของจินตนาจึงยังคงเน้นเรื่องกระชับสัดส่วนและ fitting มากกว่าความเป็นแฟชั่น มีสินค้าครอบคลุมตั้งแต่ first bra ไปจนถึงชุดชั้นในตัวสุดท้ายที่ผู้หญิงใส่ มีการทำการตลาดโดยจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการขายโดยตั้ง “จิน่า คลับ” เพื่อเป็นการคืนกำไรให้กับลูกค้า



Jina

Jina teen

Jitana running



Jina girl

Jini

ภาพที่4 ภาพผลิตภัณฑ์แบรนด์ต่างๆ ภายใต้การผลิตของจินตนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

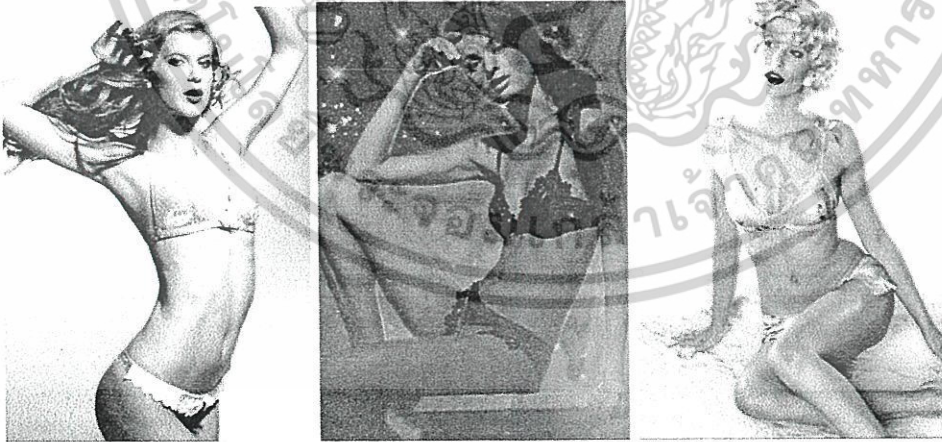
2. Metinee by Jintana

แบรนด์นี้ได้นางแบบชื่อดัง “ลูกเกด” เมทินี กิ่งโพยม มาเป็น brand ambassador เน้นออกแบบชุดชั้นในให้ผู้หญิงทุกคนใส่และซื้อได้ ราคาไม่แพงมากประมาณ 200 -600 บาท โดยวางคอนเซ็ปต์ของแบรนด์ว่า “ไม่ว่าเกดหรือคุณ เหมือนกันได้”



ภาพที่5 ภาพผลิตภัณฑ์แบรนด์ Metinee by Jintana

3. Raphaela Magica



ภาพที่6 ภาพผลิตภัณฑ์แบรนด์ Raphaela Magica

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบรนด์นี้มีการกำหนดจุดยืนคือ เป็นชุดชั้นในแฟชั่น เน้นความงาม สรีระ และความเซ็กซี่ ของสาวทันสมัยใหม่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะเรือนร่างให้น่าหลงใหลอย่างมีศิลปะ คอนเซ็ปต์คือชุดชั้นในเป็นเหมือน accessories ที่ให้ผู้หญิงใส่เพื่อเป็นแฟชั่น

ซึ่งในที่นี้เป็นต้นไปผู้จัดทำจะขอกล่าวถึงเฉพาะแบรนด์ Raphaela Magica ที่ทำการศึกษานี้

2.1.2 ข้อมูลทางการตลาดของบริษัท



ภาพที่ 7 ภาพตราสินค้าแบรนด์ Raphaela Magica

บริษัท Raphaela Magica (Thailand) จำกัด ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2548 โดยคุณ สาวิตรี ธนาลงกรณ์ ตำแหน่ง Brand Director ซึ่งเป็นบริษัทลูกภายใต้การบริหารงาน บริษัท จินตนา อินเตอร์เทรด จำกัด เป็นทายาทรุ่นที่สามที่เข้ามาบริหาร หลังจากจบการศึกษาจาก King's College ลอนดอน ประเทศอังกฤษ ด้วยความที่คุณสาวิตรีเติบโตมาในครอบครัวที่ทำธุรกิจชุดชั้นในมาตลอดทำให้เธอซึมซับการวางแผนและบริหารงานจากบรรพบุรุษ

สองปีแรกคุณสาวิตรีใช้เวลาเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องการผลิตสินค้าโดยเริ่มกันตั้งแต่เรื่องการตัดกระดาษ เพื่อทำแพทเทิร์น การออกแบบ การตัดเย็บ การทำพิตติ้ง ก่อนที่จะเริ่มเข้ามาจับงานด้านการตลาดใน 2 ปีหลัง หลังจากเริ่มงานด้านการตลาดเธอก็มองเห็นช่องทางการตลาดใหม่ เมื่อสังเกตว่ามีสาวไทยจำนวนไม่น้อย รวมถึงตัวเธอเอง มักจะต้องซื้อชุดชั้นในสวย ๆ หลู ๆ ติดไม้ติดมือกลับมาด้วยทุกครั้ง หากมีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ ด้วยเหตุผลที่ว่า ชุดชั้นในที่วางขายในเมืองไทยไม่มีความหลากหลายมากพอ สาวิตรี จึงจับมือกับบริษัทของเพื่อนคุณพ่อในอังกฤษ ที่ทำงานด้านออกแบบดีไซน์ เพื่อให้กำเนิด Raphaela Magica ชุดชั้นในระดับพรีเมียม เมื่อปลายปี 2548 เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้ากลุ่ม A

“Raphaela Magica” ไม่ได้เน้นจับกลุ่มเป้าหมายอายุ 18-50 ปี แต่จะเน้นไปที่ความต้องการของผู้หญิง ซึ่งบางวันอาจจะใส่เสื้อยืดกางเกงยีนส์ แต่อีกวันอาจจะต้องไปงานสังสรรค์หรืออยากดูสวยเซ็กซี่ นอกจากนั้นยังเน้นว่าต้อง “ นำเทรนด์ นำแฟชั่น แต่สวมใส่ได้จริง ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Raphaella Magica ได้มีการสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้า มาแล้ว โดยการทำกิจกรรมต่าง ๆ และมีการให้ความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพกับกลุ่มลูกค้าที่ใช้สินค้า ซึ่งจะได้รับการลงทะเบียนเป็นสมาชิก

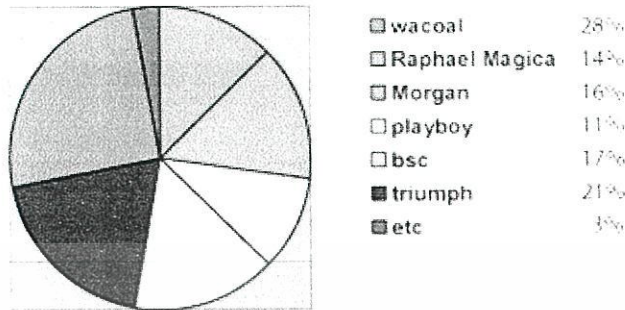
- คู่แข่งทางการตลาด คือ



ภาพที่ 8 ภาพสินค้าแบรนด์คู่แข่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

● ส่วนแบ่งการตลาด



แผนภูมิที่ 1 แผนภูมิแสดงส่วนแบ่งทางการตลาดชุดชั้นในสตรีในประเทศไทย

● ตำแหน่งทางการตลาด



แผนภูมิที่ 2 แผนภูมิแสดงตำแหน่งทางการตลาดชุดชั้นในสตรี

● สาขา ที่ตั้ง

Zen , Central (บางนา, พระราม 2, ปิ่นเกล้า, เฟสตีวัลภูเก็ต)

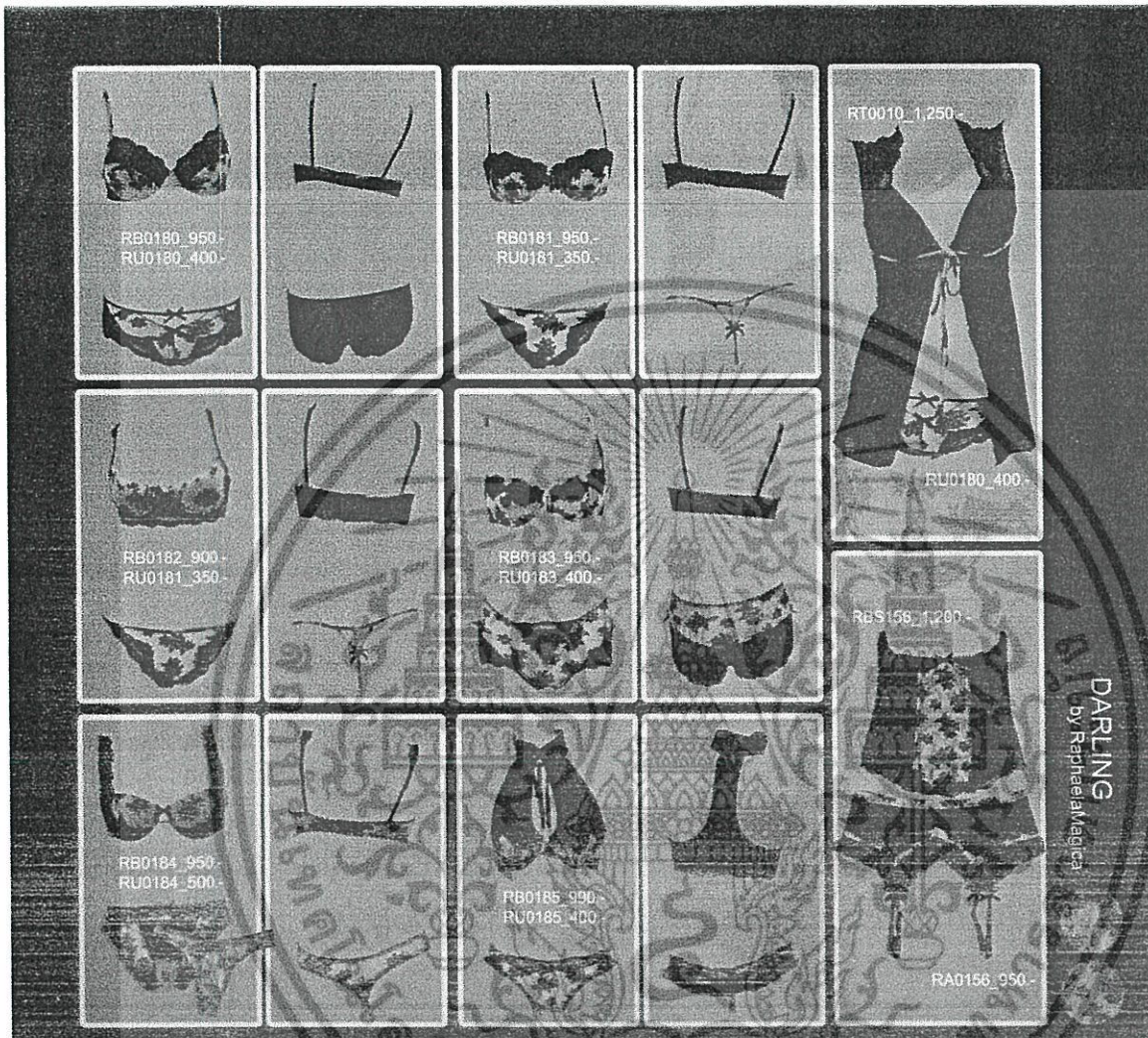
Siam Paragon ,Emporium ,The Mall (งามวงศ์วาน , บางกะปิ)

Robinson (รัชดาภิเษก, สุขุมวิท, รังสิต, รัตนาธิเบศร์, จัตุจักร เชียงใหม่ เซ็นทรัล แอร์พอร์ต)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของบริษัท

- รูปแบบสินค้า



ภาพที่ 9 ภาพตัวอย่างสินค้าแบรนด์ Raphaela Magica

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ข้อมูลรายละเอียดกลุ่มผู้บริโภค

1. ด้านกายภาพ

เพศหญิง มองโลกในแง่ดี รักสวยรักงาม สนใจดูแลภาพลักษณ์ของตนเอง หวานซอ่อน เปรี๊ยะ รักการแต่งตัว มั่นใจในตัวเอง ชอบอิสระ ชอบฟังและรับรู้ข่าวสารการเปลี่ยนแปลงของโลก อายุระหว่าง 23 - 40 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ฐานะทางการเงินดี รายได้ 25,000 บาทขึ้นไป ประกอบอาชีพที่ต้องพบปะผู้คน ทำงานบริษัทหรือเป็นเจ้าของกิจการ อาศัยอยู่บริเวณกรุงเทพและปริมณฑล มีรสนิยม ใช้เวลารว่างกับการจับจ่ายใช้สอย เป็นสาวสังคม ฐานะดี ระดับ A – B⁺

2. ด้านพฤติกรรมการซื้อ

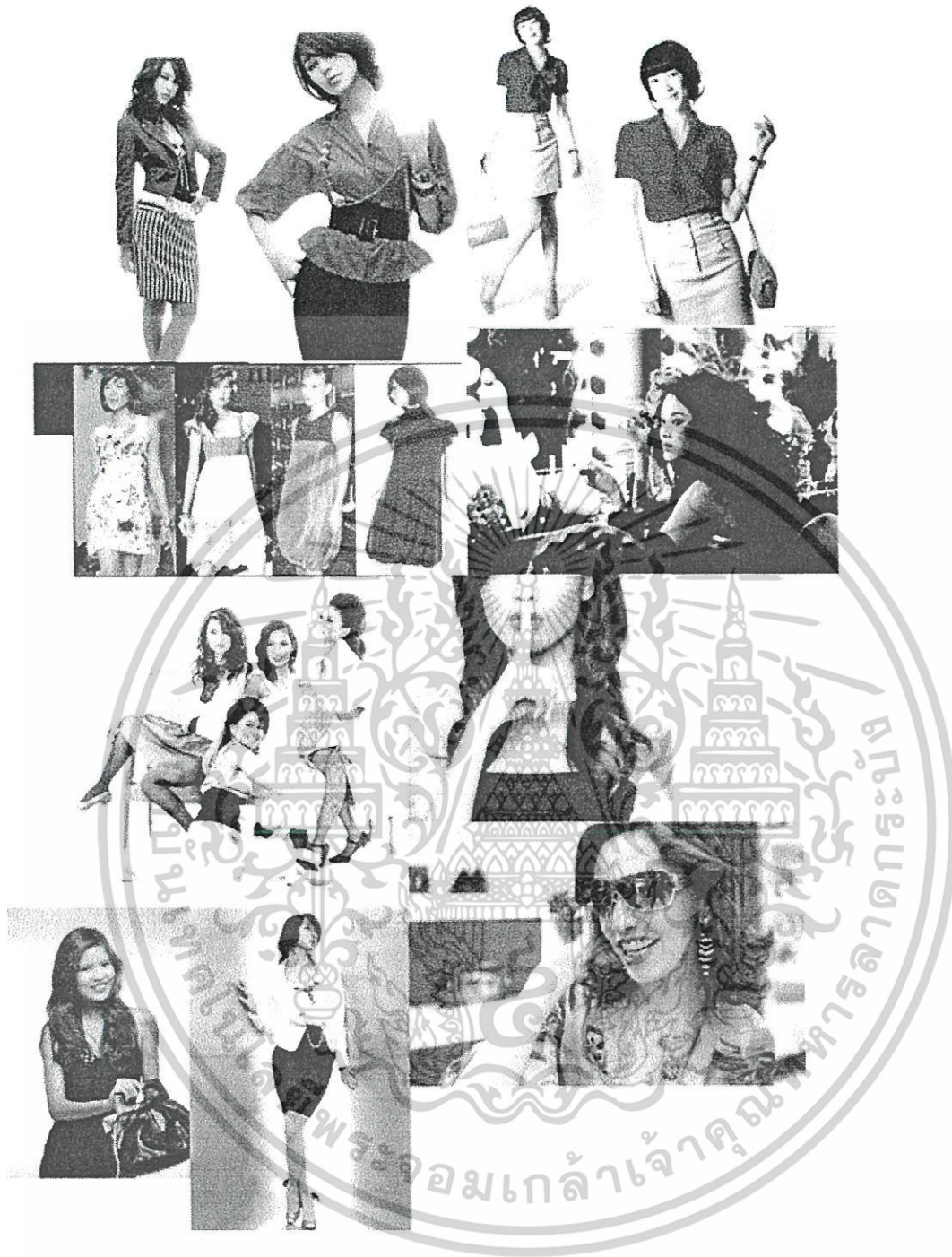
ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อสินค้าโดยพิจารณาจากรูปแบบ ลวดลาย สีล้น การตัดเย็บ ประดับตกแต่งสวยงาม โดยเลือกจากแบบที่กำลังเป็นที่นิยม ทันสมัย และเป็นเอกลักษณ์ที่บ่งบอกความเป็นสินค้าของ Raphaela Magica เป็นรูปแบบที่ไม่ซ้ำกับตลาดระดับล่าง

3. ด้านพฤติกรรมการใช้งาน

เหมาะกับผู้บริโภคที่เน้นการใช้งานในชีวิตประจำวัน สามารถสวมใส่ได้ตลอดทั้งวัน รูปแบบที่สามารถใส่ไปทำงาน และต่อเนื่องไปจนถึงการพบปะสังสรรค์หลังเลิกงาน สามารถทำความสะอาดได้ด้วยมือและเครื่องซักผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง



ภาพที่ 10 ภาพแสดงกลุ่มเป้าหมายของแบรนด์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับโรงงานผลิตชุดชั้นใน

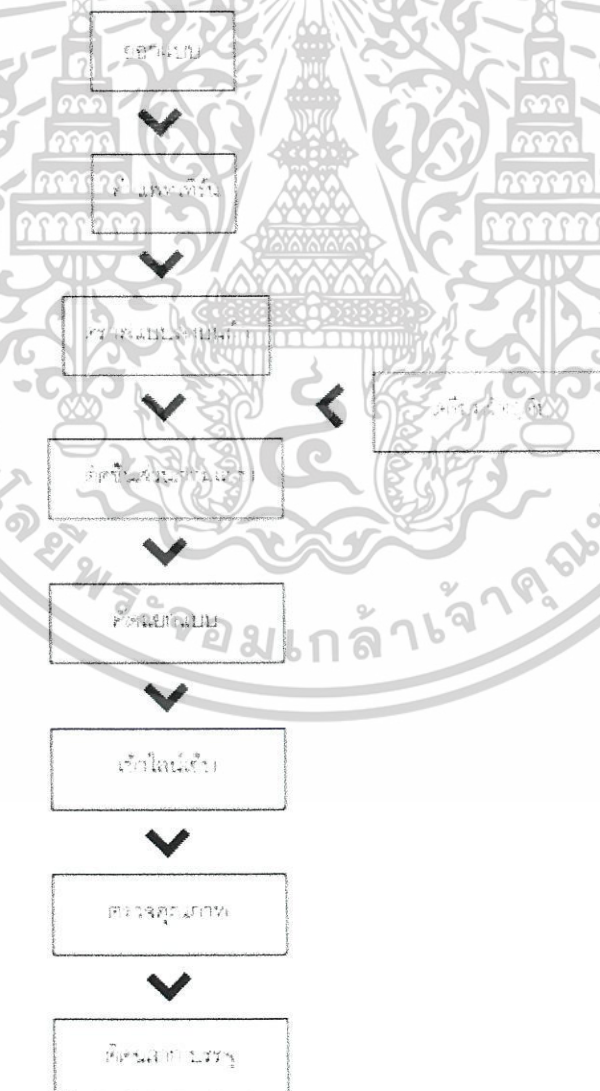
บริษัทเป็นเจ้าของโรงงานภายใต้ชื่อ บริษัท Innerware จำกัด จำนวนสองแห่งคือ โรงงานที่นครราชสีมาและโรงงานที่พุทธมณฑลสาย 5 ซึ่งโรงงานทั้งสองแห่งนั้นมีความสามารถในการตัดเย็บชุดชั้นใน ผู้ผลิตชุดชั้นในสตรีภายใต้แบรนด์ จินตนา, Raphaela magica และ Metinee by Jintana รวมไปถึงรับงานผลิตชุดชั้นในสำหรับแบรนด์ต่างๆ ได้แก่ Nike , Mark & Spencer , Felina , Zara เป็นต้น เป็นโรงงานที่ครบวงจร มีความสามารถในการผลิต สายบ่า ยางยืด ลูกไม้ปัก ได้ด้วยตนเอง

2.3.1 ข้อมูลทั่วไปของบริษัท

ทั้งนี้เนื่องจากโรงงานที่พุทธมณฑลสาย 5 เป็นโรงงานที่ผลิตสินค้าให้กับ Rapheala Magica เพียงแห่งเดียวจึงจะศึกษาข้อมูลเฉพาะโรงงานพุทธมณฑลสาย 5 ซึ่งตั้งอยู่เลขที่ 55/30-31 หมู่ 13 ถนนพุทธมณฑลสาย 5 ตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73210

พนักงานในโรงงานแห่งนี้ทั้งสิ้นประมาณ 1,200 คน

2.3.2 ข้อมูลกระบวนการผลิตของโรงงาน



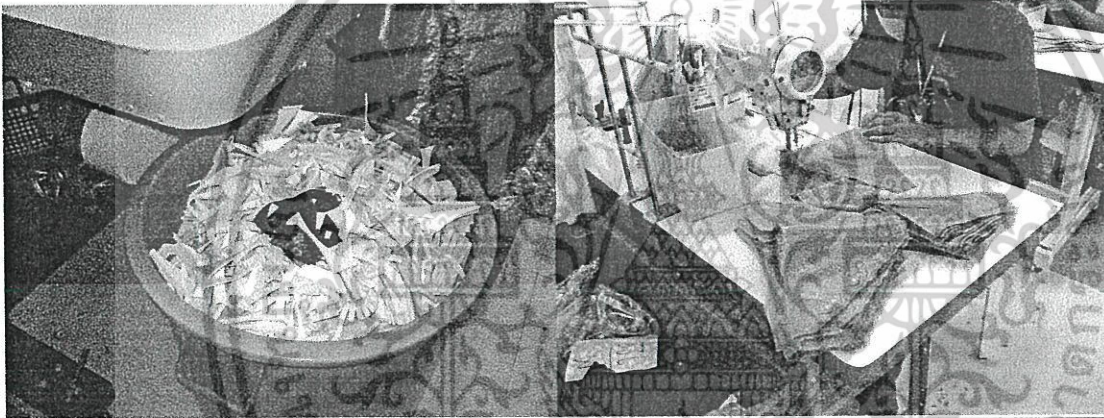
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูงานนี้ มิใช่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการผลิต



ภาพที่11 การตัดแบบตามแพทเทิร์น

ภาพที่12 แยกชิ้นส่วนสำหรับเข้าไลน์เย็บ



ภาพที่13 เศษจากการตัดแบบ

ภาพที่14 ช่างทำการเย็บเฉพาะส่วนที่ตนรับผิดชอบ

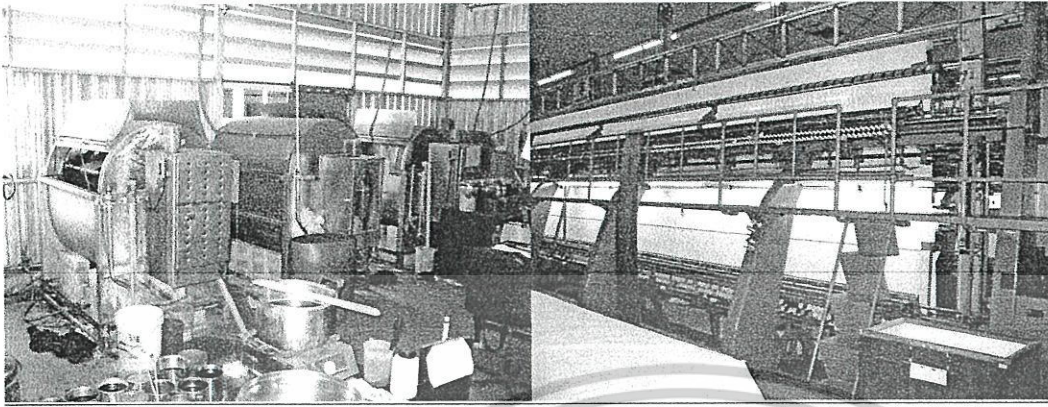


ภาพที่15 การบรรจุ

ภาพที่16 คลังสินค้า

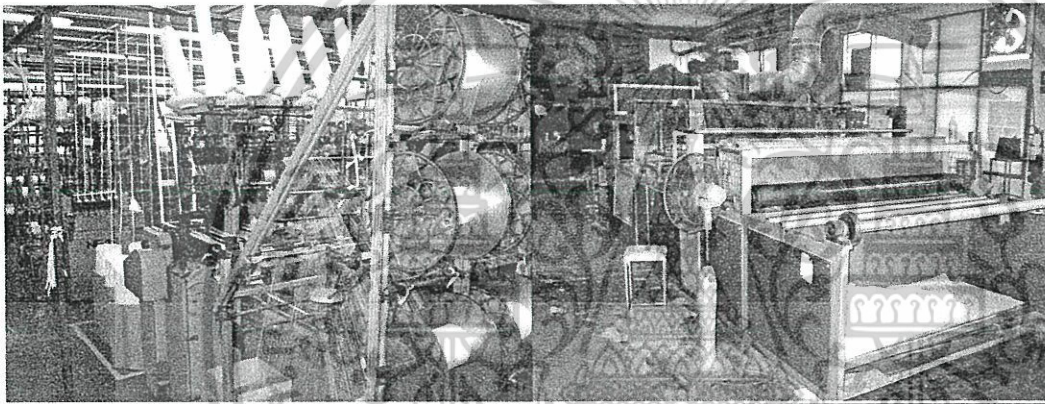
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการเตรียมวัตถุดิบ



ภาพที่17 ภาพโรงย้อม

ภาพที่18 เครื่องทอลูกไม้



ภาพที่19 เครื่องทอสายบ่า

ภาพที่20 เครื่องอัดผ้าและแผ่นฟองเข้าด้วยกัน



ภาพที่21 เครื่อง vacuum

ภาพที่22 ผ้าที่ผ่านการขึ้นทรงแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 ข้อมูลเกี่ยวกับเศษวัสดุที่เหลือจากการผลิตชุดชั้นใน

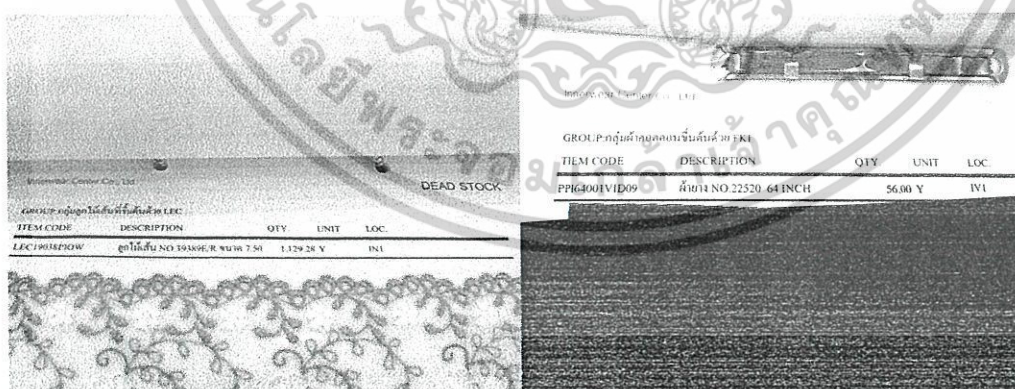
ในขบวนการผลิตของบริษัทหลังจากที่มีการตัดเย็บชุดชั้นในแต่ละคอลเล็กชันจะมีเศษวัสดุที่เหลือจากการผลิตสองประเภท คือ

1. เศษวัสดุจากการผลิต เช่น เศษผ้าอย่าง เศษผ้าลูกไม้ สายบ่า ฟองน้ำ ตะขอ เป็นต้น บริษัทจะมีการจำหน่ายทิ้งให้กับโรงงานผลิตตุ๊กตา หรือโรงงานผลิตหมอน ที่นอนเพื่อนำไปใช้ได้



ภาพที่ 23 เศษจากการตัดแบบ

- 2 วัสดุคิบที่เหลือจากการผลิต (dead stock) เช่น ผ้าลูกไม้ทั้งชุด คัพ เบ็ลจ์ โฟมที่พับ ผ้าอย่าง ผ้าคอตตอน และส่วนประดับตกแต่ง ซึ่งหากมีปริมาณไม่มากพอที่จะผลิตในอีกคอลเล็กชันได้ บริษัทจะส่งให้โรงงานแบบ ขยายตลาด เช่น นำไปผลิตชุดชั้นในสำหรับโรงเรียนสตรีในท้องถิ่น ที่จะมีงานทำกันปีละครั้งเพื่อที่จะนำชิ้นนี้ไปในการผลิตสินค้าตัวใหม่ ซึ่งจะได้ทำการออกแบบตามโครงการนี้



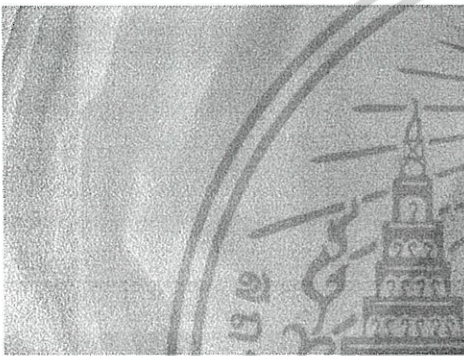
ภาพที่ 24 ตัวอย่างผ้าที่เหลือจากการผลิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุดิบที่เหลือกกลับจากการผลิตมีลักษณะดังต่อไปนี้



ผ้าแจ๊คการ์ด ผ้าทอลายยกดอก ผ้าที่มีความหนา



ผ้าชีฟอง มีความโปร่ง บางเบา



ลูกไม้เส้น มีแนวโค้งด้านเดียว อีกด้านเรียบ
ใช้ตกแต่งขอบกระโปรง



ลูกไม้ทาบ มีแนวโค้งทั้งสองด้าน
ใช้ตกแต่งขอบบนเสื้อผ้า



ผ้ายืด Spandex เป็นใยสังเคราะห์
มีความยืดหยุ่นสูง

ภาพที่ 25 ภาพตัวอย่างเศษผ้าจากโรงงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ข้อมูลแนวโน้มการแต่งกายสตรีฤดูร้อน 2009 (trend spring/summer 2009)

การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีโดยทั่วไปนั้นต้องคำนึงถึงแนวโน้มแฟชั่น เพื่อประโยชน์ทางด้านการจัดจำหน่าย เพราะหากสินค้าได้รับความนิยม มีความทันสมัย จะสามารถจำหน่ายได้ง่ายกว่า และนอกจากนั้นสามารถออกแบบได้ง่ายขึ้น โดยอ้างอิงจากแนวโน้มแฟชั่น (trend) ในปีที่กำลังจะมาถึง

โดยแบรนด์ Raphaela Magica จะอ้างอิงจากข้อมูลเว็บไซต์เทรนชื่อดังจากประเทศอังกฤษ www.wgsn.com ซึ่งเป็นที่ได้รับความนิยมและเชื่อถือในวงการแฟชั่น สำหรับการออกแบบคอลเลคชั่นเครื่องแต่งกายสตรีฤดูร้อนปี 2009 นี้ WGSN ได้แบ่งแนวโน้มแฟชั่นออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้คือ



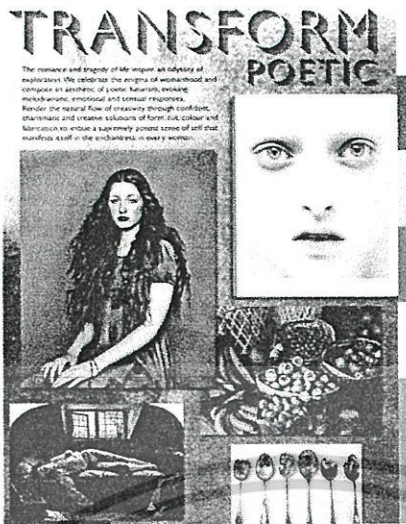
ภาพที่ 26 ภาพตัวอย่างแนวโน้ม connect

1. Connect

ความเหมาะสมของวงการแฟชั่นระดับนานาชาติเพื่อขับเคลื่อนตนเองสู่สังคมในอุดมคติ

เทรนด์แฟชั่นด้วยทัศนคติที่ "หัวใจ" โดยเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ เพื่อเชื่อมโยงทุกสิ่งทุกอย่างเหมือนเป็นหนึ่งเดียวกัน การผสมผสานรูปแบบ เทคนิค และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อรวมทุกคนให้อยู่ภายใต้วัฒนธรรมเดียวกัน การใช้หลักการออกแบบอย่างสร้างสรรค์ใจและคงเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมนานาชาติทำให้เกิดการกระตุ้นวัฒนธรรมของมนุษยชาติให้มีชีวิตจิตใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกา
นำไปใช้

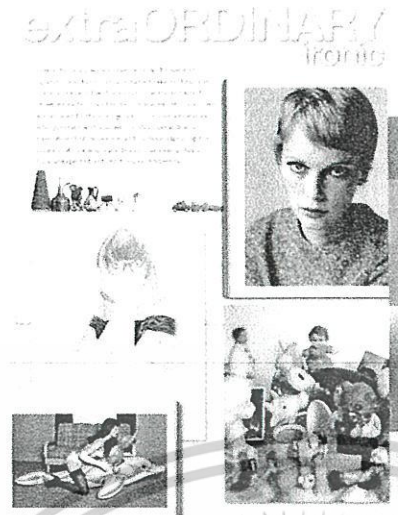


ภาพที่27 ภาพตัวอย่างแนวโน้ม Transform

2. Transform

ชีวิตที่เหมือนเทพนิยายและมีความโคกเศร้า เป็นแรงบันดาลใจสำหรับหนทางในการเผชิญกับ ความ
 ลึกลับของสตรีเพศ และการแต่งบทประพันธ์สมัยใหม่ที่มีความงดงาม การเกิดขึ้นของละครประโลม
 โลก การตกต่ำของคารมอันเป็นความขี้ตลก ความหมั่นใจที่ก่อให้เกิดการคิดสร้างสรรค์อย่างเป็น
 อรรถกถาติ แสงสูงใจและคำอธิบายของกวีสว่างสรรค์ด้วย รูปทรง การตัด สี และ เนื้อผ้า เพื่อกระตุ้น
 ด้ยภาพแสดงการค้นพบสิ่งประดิษฐ์ของตนเอง เกิดแนวคิดการเป็นศิลปินเดี่ยวหรือเป็นศิลปินกลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้



ภาพที่ 28 ภาพตัวอย่างแนวใหม่ Extra Ordinary

3. Extraordinary

การให้เวลา การเป็นผู้ชนะที่จิตวิญญาณนักคิดสร้างสรรค์ และสนุกสนาน ความไม่อายุที่จะจัดการกับอารมณ์ที่ไม่เอาจริงเอาจัง โดยการเอาอารมณ์มาก่อนเหตุผลของรูปแบบงานศิลปะที่มีคุณค่าต่ำอย่างไรก็ตาม มากกว่าที่จะชื่นชมกับรูปแบบย้อนยุคอย่างไม่ลืมหูลืมตา เราได้แรงบันดาลใจจากการสร้างสรรค์วิสัยทัศน์อย่างชาญฉลาด ผู้สร้างระบบการทำงานอย่างช้า ๆ ในสภาวะแวดล้อมที่เป็นนวัตกรรมและมีอารมณ์ขัน เข้าถึงแก่นของงานออกแบบร่วมสมัย เพื่อให้เห็นตัวอย่างของสิ่งที่ไม่ถึงและปฏิทิตยาสองความทันสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ออกแบบมีความสนใจในแนวโน้ม connect เนื่องจากสนใจเรื่องความหลากหลายของวัฒนธรรม การสะท้อนสังคม และการประยุกต์ใช้เทคนิคต่างๆ สีเส้นที่ใช้จะมีความสด รุนแรง



ภาพที่ 29 ภาพตัวอย่างสีที่ใช้ในแนวโน้ม connect

อย่างไรก็ตาม การออกแบบมักไม่มีหลักการที่ตายตัว แต่เกิดจากการผสมผสานกัน ให้เกิดความลงตัว โครงการนี้จึงได้ประยุกต์ใช้แนวโน้มแฟชั่นเพื่อให้สอดคล้องกับภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ภาพลักษณ์ของแบรนด์ วัสดุในการผลิต และอื่นๆ

โดย WGSN มีการทำตัวอย่างสีที่สอดคล้องกับแนวโน้มแฟชั่นหัวข้อ connect การออกแบบครั้งนี้จึงได้มีการอ้างอิงหลักการใช้สีตามแนวโน้มแฟชั่น ดังตัวอย่างสีด้านล่าง

JUMBLED

bri-collage ceramic conversational jaunty sentimental

SORBET pantone © 17-1929	COPPER LUSTRE pantone © 8561C	CORAL pantone © 17-1547	BISCUIT pantone © 13-1014	VANILLA pantone © 12-0713	SEVRES pantone © 18-3935	TEA pantone © 16-1328	PEA pantone © 17-0235	DOVE pantone © 15-4502	MUD pantone © 19-1420
--------------------------------	--	-------------------------------	---------------------------------	---------------------------------	--------------------------------	-----------------------------	-----------------------------	------------------------------	-----------------------------

ภาพที่ 30 ภาพตัวอย่างสีที่ใช้ในแนวโน้ม connect

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงบันดาลใจในการออกแบบ

จากที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น ว่าการออกแบบครั้งนี้อ้างอิงจากแนวโน้มแฟชั่นหัวข้อ connect ที่เน้นเรื่องการสะท้อนถึงวัฒนธรรม การประยุกต์ใช้เทคนิคต่างๆและ การใช้สีสันทันทีรุนแรง ผู้ออกแบบจึงใช้ข้อมูลจากการสู้วัวกระทิงเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้



ภาพที่ 31 ภาพการแสดงวัวกระทิงและมาทาดอร์

การแสดงวัวกระทิงเป็นประเพณีของชาวสเปน โปรตุเกส ตอนใต้ของฝรั่งเศส ประเทศแถบลาตินอเมริกา จุดเริ่มต้นไม่มีการระบุที่แน่นอน การแสดงจะมี มาทาดอร์ (Matadors) ซึ่งต้องมีทั้งความกล้าหาญ และลีลาความสามารถในการเคลื่อนไหว ใช้ท่วงท่าที่สวยงามในการแสดง เพื่อกระตุ้นให้เกิดความโกรธ และรำคาญของวัวกระทิงที่เกิดความเจ็บปวด การแสดงดังกล่าวสามารถทำให้ผู้แสดงถึงแก่ความตายได้ รวมทั้งวัวกระทิงที่ร่วมในการแสดงด้วย โดยในที่สุดของการแสดงมาทาดอร์จะต้องปลิดชีวิตวัวกระทิง ที่มีน้ำหนักตัวร่วม 500 กิโลกรัมด้วยการปักดาบที่บริเวณต้นคอ เพื่อให้ดาบทะลุถึงหัวใจ มาทาดอร์ทุกคนจะต้องฝึกฝนเทคนิคการหลบหลีก และการปักดาบที่สวยงามด้วย ชุดที่พวกเขาแต่งกายจะเป็นชุดที่มีความสวยงามมาก ทำจากผ้ากำมะหยี่ และมีลวดลายตามาส์ค (damask) สวมหมวกนิค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

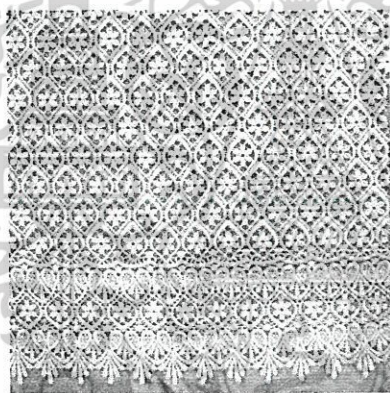
2.6 ข้อมูลวัตถุดิบ

2.6.1 ลูกไม้

งานปักลูกไม้เป็นฝีมือที่มีมาแต่ก่อน เริ่มตั้งแต่สมัยปลายศตวรรษที่ 15 เป็นผ้าที่มีความโปร่งในตัว ผลิตได้ทั้งเครื่องจักรและงานฝีมือ รูที่เกิเกิดขึ้นเกิดจากการดึงด้ายออกหรือผ้าที่ผ่านการทอแล้วเว้นช่องไว้ หลักการปักลูกไม้เมื่อด้ายพันเป็นห่วง พันเกลียว กับด้ายอีกเส้นอย่างอิสระ มีการใช้ลินิน ด้ายทอง ด้ายเงิน ฝ่ายหรือ โยสังเคราะห์ ปักลูกไม้

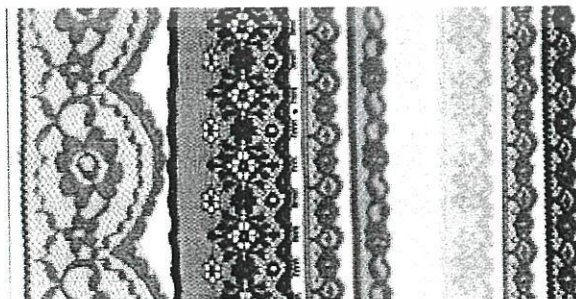
การแบ่งชนิดของลูกไม้ตามประโยชน์การใช้สอย ลูกไม้ที่ผลิตขึ้นมา มีขนาดความกว้างต่างกัน ริมของลูกไม้ก็มีลักษณะที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ใช้สอย ซึ่งสามารถแบ่งชนิดของลูกไม้ตามประโยชน์ใช้สอยได้ดังนี้

1. ลูกไม้ทั้งผืน (All over laces) เป็นผ้าลูกไม้ที่มีลวดลายกระจายซ้ำๆ เหมือนกันตลอดทั้งผืนไม่จำกัดทิศทาง ทอในลักษณะหน้ากว้างกว่าลูกไม้ปกติ ไม่ได้ทอเป็นแถบ มีขนาดของผ้าเท่ากับผ้าที่ผลิตจำหน่ายโดยทั่วไป คือมีหน้ากว้างอย่างน้อย 36 นิ้ว และตัดขายเป็นเมตรหรือหลาเช่นเดียวกับผ้าชนิดอื่น นิยมนำมาใช้ในการตัดเสื้อทั้งตัว หรือใช้ตกแต่งประกอบเป็นบางส่วน



ภาพที่ 32 ตัวอย่างผ้าลูกไม้ทั้งผืน

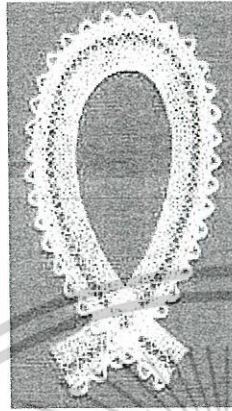
2. ลูกไม้แต่งขอบที่เป็นเส้นตรง (Edge lace) เป็นลูกไม้ริมที่มีขนาดใหญ่หรือกว้างกว่าธรรมดา ลักษณะของริมด้านบนเรียบตรง แต่ริมด้านล่างจะมีลักษณะหยักโค้งหรือเป็นลวดลายตามชนิดของการทอนิยมใช้ตกแต่ง โนมบริเวณที่แบนราบเช่น ชายเสื้อและกระโปรง ใช้เป็นลูกไม้ริมที่ต้องการริมขนาดใหญ่หรือใช้จีบรูดก่อนนำไปตกแต่ง



ภาพที่ 33 ตัวอย่างลูกไม้แต่งขอบที่เป็นเส้นตรง

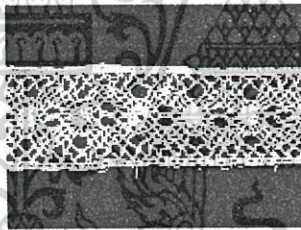
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ลูกไม้แต่งขอบที่เป็นเส้นโค้ง (Picot lace) มีลักษณะคล้ายลูกไม้แต่งขอบที่เป็นเส้นตรง คือ ด้านหนึ่งเป็นเส้นตรง อีกด้านหนึ่งเป็นลวดลายที่ไม่เชื่อมโยงติดกันตลอด สามารถตัดออกเป็นส่วนๆ ได้โดยไม่เสียรูปทรง โค้งงอไปได้ตามสัดส่วนต่างๆ ของบริเวณที่ตกแต่งได้ง่าย



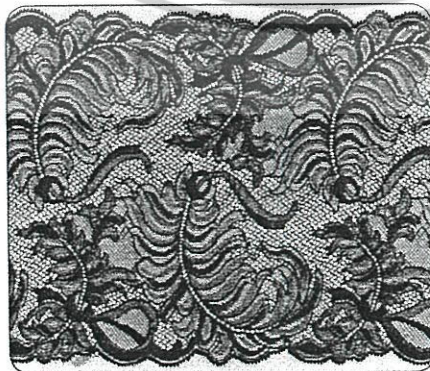
ภาพที่ 34 ตัวอย่างลูกไม้แต่งขอบที่เป็นเส้นโค้ง

4. ลูกไม้แทรก (Insertion lace) คือ ลูกไม้ที่มีลักษณะริมทั้ง 2 ด้านเป็นเส้นตรง นิยมใช้ตกแต่งโดยวิธีการแทรกเข้าไปในเสื้อผ้า ใช้ตกแต่งในลักษณะแบนราบ ไม่นิยมนำมาใช้ทำจีบรูด



ภาพที่ 35 ตัวอย่างลูกไม้แทรก

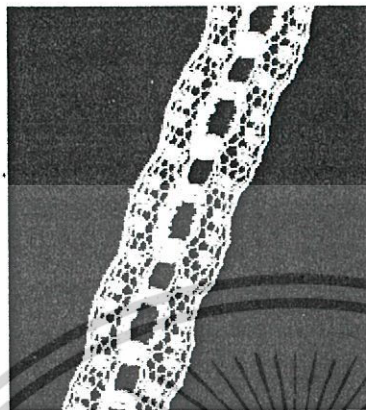
5. ลูกไม้ทาบ (Galloon lace) เป็นลูกไม้ที่มีริมทั้ง 2 ด้านเป็นแบบโค้งหยัก มีหลายขนาดทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ นิยมใช้ตกแต่งริมผ้า หรือใช้ทาบตกแต่งบนตัวเสื้อและกระโปรง



ภาพที่ 36 ตัวอย่างลูกไม้ทาบ

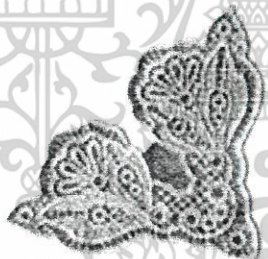
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ลูกไม้สอดดริบบิ้น (Beading lace) เป็นลูกไม้ที่มีลักษณะริมเป็นเส้นตรงหรือหยักเป็นเส้นโค้งก็ได้ แต่ต้องมีช่องว่างตรงกลางไว้สำหรับสอดดริบบิ้นหรือเชือกเข้าไป แต่อาจใช้ทาบตกแต่งโดยไม่ต้องสอดดริบบิ้นก็ได้



ภาพที่ 37 ตัวอย่างลูกไม้สอดดริบบิ้น

7. ลูกไม้ตัดดอก (Medallion lace) เป็นลูกไม้ที่สามารถตัดดอกออกมาตกแต่งเป็นดอกๆ ได้ หรือ ตัดชิ้นส่วนออกมาได้ตามความต้องการโดยที่ริมไม่ลุ่ย ลูกไม้ชนิดนี้มีราคาแพงกว่าลูกไม้ชนิดอื่น



ภาพที่ 38 ตัวอย่างลูกไม้ตัดดอก

2.6.2 สเปนเด็ก (Spandex)

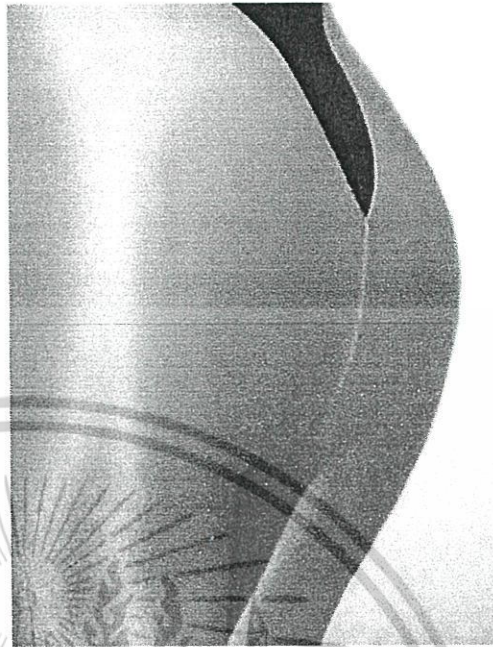
เป็นใยสังเคราะห์ที่มีความ

ยืดหยุ่น มีความแข็งแรงทนทานมากกว่า
ยาง ถูกค้นพบในปี ค.ศ.1959 โดย
บริษัท ดูปอง (DuPont) โดยนักเคมีที่ชื่อ
Joseph Shivers ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลง
วงการอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม เมื่อมีการ
เผยแพร่สู่สาธารณชน

สเปนเด็กเป็นชื่อสามัญไม่ได้มา
จากชื่อทางเคมีของเส้นใยที่นำมาผลิตแต่
อย่างไรก็ตามแท้จริงแล้วมาจากการดัดแปลง
คำในภาษาอังกฤษ “expands” แปลว่า
ทำให้ยืด เป็น Spandex ถูกเรียกใช้มาก
ในทวีปอเมริกาเหนือ หรือในบางที่จะ
เรียกว่า “Elastane”

แบรนด์ที่เป็นที่รู้จักกันคือ Lycra ซึ่งเป็นชื่อทางการค้าของ DuPont สเปนเด็กใช้
สำหรับทำ ชุดว่ายน้ำ ชุดชั้นใน ชุดเล่นสกี เลกกิ้ง ถุงเท้า ชุดจักรยานเสื้อภูเขา เป็นต้น

สเปนเด็กเกิดจากการขัดกันของ โคลิโพลิเมอร์ ชนิด โพลียูรีเทนและโพลีเอทิลีน
ไกลคอล ถูกแบ่งอยู่ในประเภทเส้นใยที่มีความยืดหยุ่น ทำจากธรรมชาติและวัสดุ
สังเคราะห์ สามารถยืดได้ถึง 500% ที่อุณหภูมิห้อง และกลับคืนสู่สภาพเดิมเมื่อปล่อยแรง
น้ำหนักเบา แห้งเร็ว ไม่เกิดไฟฟ้าสถิต กันน้ำ ทนรอยขีดข่วน สีนุ่ม สวมใส่สบาย



ภาพที่ 39 ภาพการนำ Spandex มาใช้

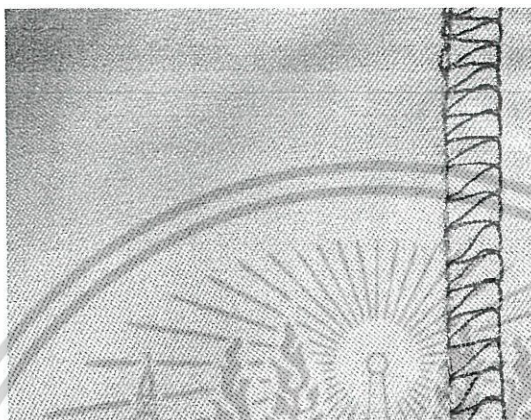


ภาพที่ 40 ภาพ Machine Lace

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.3 โพลีเอสเตอร์ (Polyester)

เป็นโพลีเมอร์ชนิดหนึ่ง เส้นใยมีลักษณะนุ่ม เงามัน ดูดความชื้นน้อย น้ำหนักเบา ยับยาก เป็นเส้นใยที่ใช้เลียนแบบเส้นใยประเภทอื่นโดยการผสมกับเส้นใยอื่น เป็นที่นิยมในอุตสาหกรรมสิ่งทอ จะหดตัวเมื่อได้รับความร้อน และไม่ลามไฟ เผาจะละลายเป็นยางสีดำ ซึ่ถ้ากรอบ



ภาพที่ 41 ภาพเสื้อผ้าที่ผลิตจากเส้นใยโพลีเอสเตอร์

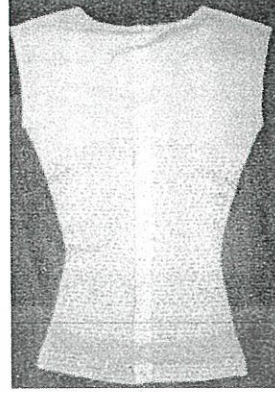
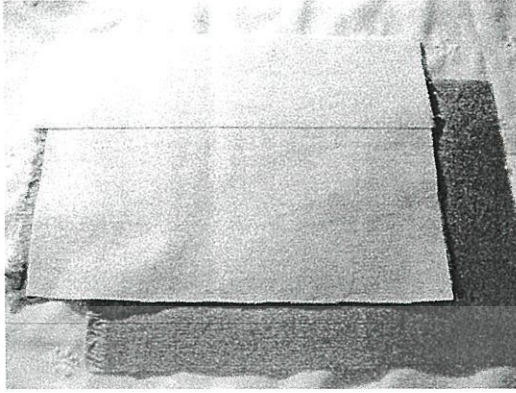
2.6.4 ข้อมูลวัสดุประกอบ

1. วัสดุรอง (Sub materials) หมายถึง วัสดุที่มีความจำเป็นต่อเสื้อผ้ารองลงมาจากวัสดุหลัก ใช้เนื้อที่ 30 % ของเนื้อที่เสื้อผ้าทั้งหมด ทำหน้าที่สนับสนุน ช่วยเสริมวัสดุหลักประกอบกันเป็นเสื้อผ้าที่มีความสวยงามมากยิ่งขึ้น วัสดุรอง ได้แก่ ผ้าซับใน ผ้ารองทรง ผ้ารองใน ผ้าแทรกใน วัสดุรองมีการผลิตทั้งผ้าทอ ผ้าถัก และผ้าไม่ทอ ทำจากเส้นใยธรรมชาติ เส้นใยสังเคราะห์ และกิ่งสังเคราะห์ก็มี ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับประเภทเสื้อผ้าและวัสดุหลัก

2. ผ้ารองทรง (Interfacing) หมายถึง ผ้าที่ใช้รองทรงอยู่ระหว่างผ้าตัวเสื้อชั้นนอกกับผ้าซับใน ใช้รองทรงเพียงบางส่วน เป็นชิ้นเล็ก หรือชิ้นใหญ่ก็ได้ ใช้รองทรงบนไหล่ สบหน้า ขอบเอว ช่วยเสริมให้ขอบเอวกระโปรงแข็งแรงและอยู่ตัว มีทั้งเนื้อผ้าอ่อนบาง จนกระทั่งเนื้อหยาบ แข็ง มีส่วนสำคัญในการตัดเย็บเสื้อผ้าเพราะช่วยเพิ่มความแข็งแรง สวยงามให้กับรูปทรงเสื้อผ้า เพิ่มความรู้สึกที่ดีขณะสวมใส่ ผ้ารองทรงสามารถผลิตได้ทั้งเส้นใยธรรมชาติและเส้นใยสังเคราะห์ เช่น เรยอน โพลีเอสเตอร์ อาซิเตท และชาติน กับชนิดไม่มีกาว ชนิดที่มีกาวต้องรัดติดกับตัวเสื้อ ซึ่งในการรัดติดต้องควบคุมอุณหภูมิ ระยะเวลา และแรงกดทับ ให้เหมาะสมกับประเภทของเส้นใยมีหน้าผากกว้างให้เลือกตั้งแต่ 45 นิ้ว 48 นิ้ว และ 58 นิ้ว ผ้ารองทรงมี 2 ชนิด คือ Stable และ Stretch-knit

น้ำหนักของผ้ารองทรง (Weight of interfacing) ก็มีความสำคัญ ควรเลือกให้เหมาะสมกับวัสดุหลัก และประเภทรูปแบบเสื้อผ้า เช่น ผ้ารองทรงเนื้อหนาหนัก จะเหมาะกับเสื้อแจ็กเกต เทเลอร์ ผ้ารองทรงเนื้อผ้าบาง เหมาะกับเสื้อผ้ารูปแบบบางเบาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 42 ผ้ารองทรงเนื้อผ้าทอ

ภาพที่ 43 ผ้าอัดรองทรง

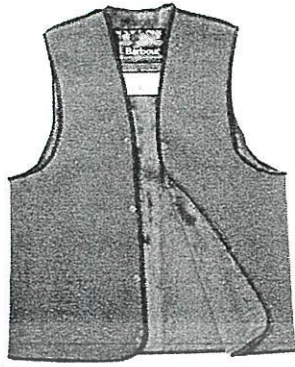
3. **ผ้าซับใน (Lining)** หมายถึง ผ้าที่อยู่ด้านในตัวเสื้อ รองจากเสื้อตัวนอก ทำหน้าที่ช่วยลดความโปร่งแสงของผ้าตัวนอก และเพิ่มความสวยงามให้รูปทรงเสื้อผ้า อีกทั้งยังช่วยซับเหงื่อไคล การระคายเคือง นอกจากนี้ยังมีส่วนสำคัญในการตัดเย็บเสื้อผ้า เพราะช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้ความรู้สึกที่ดีขณะสวมใส่ ช่วยให้มีชีวิตชีวา ยืดอายุการใช้งาน ผ้าซับในมีทั้งผ้าทอลายขัดและผ้าทอตัวน ผิดจากเส้นใยหลายชนิด หลายสีให้เลือก การเลือกใช้ผ้าซับในได้ถูกต้องจะสามารถช่วยระบายความชื้น สวมใส่สบาย หรือต้องการเพิ่มความอบอุ่นให้ร่างกายก็ได้ ในปัจจุบันผ้าซับในยังสามารถป้องกันน้ำได้อีกด้วย จึงควรเลือกใช้ผ้าซับในให้เหมาะสม ผ้าซับในมีให้เลือกหลากหลายประเภท ดังนี้

1. ผ้าซับในฝ้าย (Cotton lining)
2. ผ้าซับในโพลีเอสเตอร์/ฝ้าย (Poly/cotton lining)
3. ผ้าซับในสีดำ (Blackout lining)
4. ผ้าซับในป้องกันไฟ (Flameproof lining)
5. ผ้าซับในป้องกันความร้อน (Thermal lining)
6. ผ่านวม ฟองน้ำ (Interlining)
7. ผ้าซับในอะซิเตท (Acetate lining)
8. ผ้าซับในโพลีเอสเตอร์/ไหม (Poly/silk lining)
9. ผ้าซับในตาข่าย (Sports mesh)
10. ผ้าซับในเพิ่มความเย็น (Coolmax mesh lining)
11. ผ้าซับในเคลือบสารกันไฟ (Thermal solid lining)
12. ผ้าซับในแบมเบิร์ก (Bemberg)

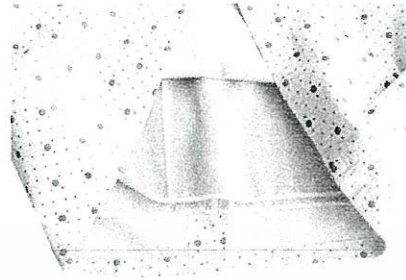
ผ้าซับในมีหน้าผ้าให้เลือกตั้งแต่ 45 นิ้ว หรือ 48 นิ้ว หรือ 58 นิ้ว มีทั้งผ้าทอลายขัดและผ้าทอตัวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตให้เสียประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 44 เสื้อมีซับในทั้งตัว



ภาพที่ 45 ผ้าซับในคอ

4. **ผ้ารองใน (Underlining)** หมายถึง ผ้าที่ใช้รองด้านในตัวเสื้อเป็นการรองในตัวเสื้อผ้า ช่วยเพิ่มความอยู่ตัวและเสริมรูปทรงเสื้อผ้าให้สวยงามมากยิ่งขึ้น ผลิตจากเส้นใยธรรมชาติและสังเคราะห์ ส่วนใหญ่เป็นผ้าทอลวดลายธรรมดา ไม่มีการตกแต่งลวดลายมากนัก เพราะด้านในตัวเสื้อนิยมเลือกสีผ้ารองในให้กลมกลืนกับสีผ้าตัวนอก มีทั้งผ้าเนื้อหนา เนื้อบาง ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับวัสดุหลักและรูปแบบเสื้อผ้า นิยมรองในเสื้อแจ็คเก็ตมีความกว้างหน้าผ้าตั้งแต่ 22-45 นิ้ว มีทั้งเป็นผ้าทอและผ้าอัด

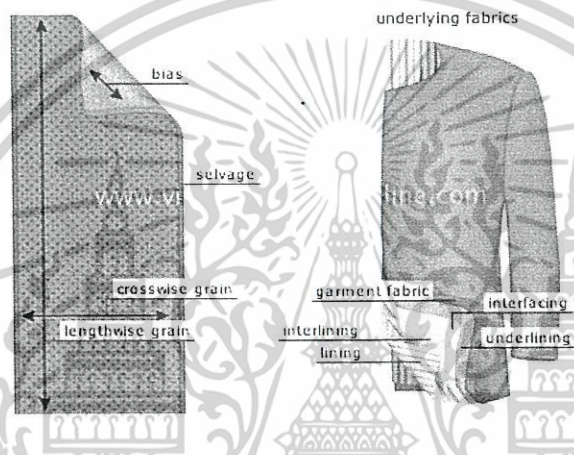


ภาพที่ 46 การรองในเสื้อผ้า

5. **ผ้าแทรกใน (Interlining)** หมายถึง ผ้าที่แทรกอยู่ระหว่างผ้าตัวเสื้อชั้นนอกกับผ้าซับใน ทำหน้าที่เพิ่มความหนา ความนุ่มให้กับเสื้อผ้า นิยมตกแต่งเสื้อแจ็คเก็ต เสื้อกันหนาว ผ้าแทรกในส่วนใหญ่ผลิตจากผ้าไม่ทอ เช่น เส้นใยโพลีเอสเตอร์ มีทั้งเนื้อผ้าหนาและบาง ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับวัสดุหลักและรูปแบบของเสื้อผ้า มีความกว้างหน้าผ้าตั้งแต่ 22-60 นิ้ว



ภาพที่ 47 ผ้าอัดเส้นใยโพลีเอสเตอร์



ภาพที่ 48 การรองทรงบริเวณไหล่เพื่อช่วยเสริมรูปทรงเสื้อผ้า

การเลือกใช้วัสดุรอง

ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมหรือสอดคล้องกับวัสดุหลัก ประเภทของเสื้อผ้าที่ผลิต ซึ่งการเลือกใช้วัสดุรองนั้น มีข้อควรคำนึงเช่นเดียวกับวัสดุหลัก ดังนี้

1. พื้นผิวผ้า (Surface interest) นิยมเลือกใช้สีให้เหมาะสมและกลมกลืนกับสีของวัสดุหลัก ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบเสื้อผ้า
2. น้ำหนักผ้า (Weight) ควรเลือกให้เหมาะสมกับการสวมใส่ น้ำหนักวัสดุรองที่มีน้ำหนักมาก นิยมเลือกใช้ตัดเย็บกางเกง กระโปรง และแจ็กเกต และวัสดุรองน้ำหนักเบานิยมตัดเย็บเสื้อมากกว่า ฉะนั้นจึงควรเลือกน้ำหนักวัสดุรองให้เหมาะสมกับรูปแบบเสื้อผ้าและฤดูกาล เช่น ฤดูหนาว ควรเลือกใช้วัสดุรองที่มีเนื้อหนา มีน้ำหนักมาก ฤดูใบไม้ผลิ ควรเลือกวัสดุรองน้ำหนักปานกลาง และฤดูร้อน ควรเลือกวัสดุรองที่มีน้ำหนักเบา มากกว่าฤดูกาลอื่นๆ

3. ผิวสัมผัสผ้า (Texture or hand) หมายถึง ความแข็งของผ้า การทิ้งตัวของผ้า การ

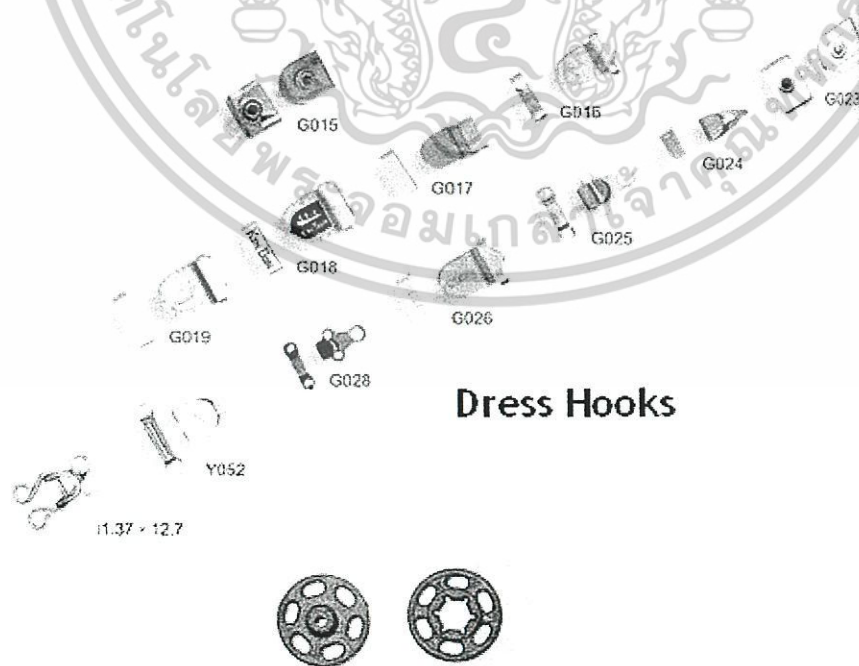
เลือกใช้วัสดุรองในเสื้อผ้าที่ต้องการความแนบตัว เน้นรูปทรง จำเป็นต้องเลือกวัสดุรอง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มีผิวสัมผัสนุ่มนวล ส่วนผ้าที่มีผิวสัมผัสแข็ง เช่น ผ้าลินิน ควรเลือกผ้ารองในที่มี ความหนา ทอลายขัด ในบริเวณปก ขอบแขน และขอบกระเป๋ า หรือเลือกใช้ผ้ารองใน ที่มี ความนุ่ม ในกรณีที่ต้องการให้เสื้อผ้ามีความนุ่มนวลขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรูปแบบของ เสื้อผ้า

4. เส้นใย (Fiber) ควรเลือกเส้นใยให้เหมาะสมกับฤดูกาล เพื่อการดูแลรักษาได้ง่าย เช่น วัสดุรองที่ผลิตเส้นใยธรรมชาติ เช่น ไยขนสัตว์ นิยมใช้ในฤดูกาลที่ต้องการความ อบอุ่น ส่วนใยฝ้าย ใช้ในฤดูฝน เพราะเย็นสบายขณะสวมใส่ ระบายความชื้นได้ดีและ ง่ายต่อการซัก และวัสดุรองที่ผลิตจากเส้นใยสังเคราะห์ สามารถเลือกใช้ได้ทุกฤดูกาล เพราะมีให้เลือกทั้งเส้นใยสังเคราะห์และเส้นใยผสม เช่น ฝ้ายผสมโพลีเอสเตอร์ ควร ใช้สวมใส่ในฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน เป็นต้น

2.6.5 อุปกรณ์เกาะเกี่ยว (Hardware)

1. อุปกรณ์เกาะเกี่ยว หมายถึงวัสดุที่ใช้ในการเปิดหรือปิดเครื่องนุ่งห่มต่างๆ ในสมัย โบราณก่อนประวัติศาสตร์ คนเรามักจะใช้เข็มขัดเพื่อรัดเสื้อผ้าคลุมร่างกายอย่างมิดชิด จนมาถึง ยุคกรีกโบราณ ก็เริ่มคิดค้นทำเข็มกลัดที่เรียกว่า Fibulae ซึ่งเป็นเข็มกลัดที่ช่วยปกปิดเครื่องนุ่งห่ม แล้วต่อมาก็มีการใช้เชือกร้อยตามรูที่เจาะ เพื่อปกปิด ทำจากผ้า โลหะ หรือเป็นเข็มกลัดรูปแบบ ต่างๆ



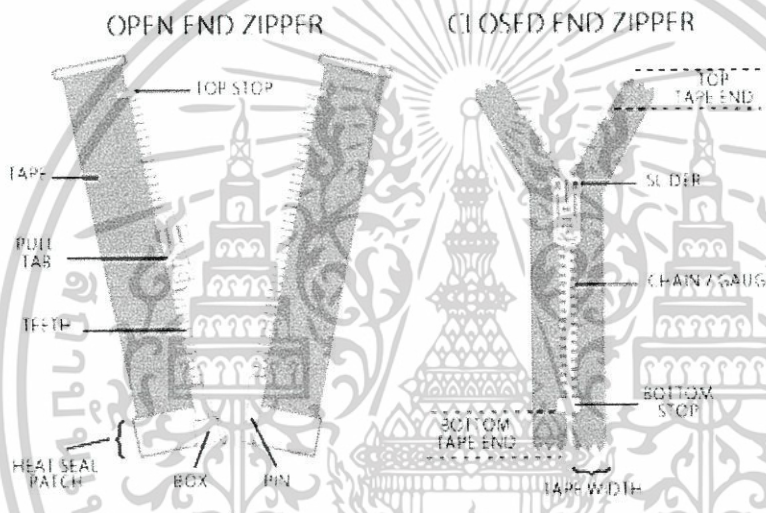
ภาพที่ 49 อุปกรณ์เกาะเกี่ยว HOOK AND EYE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

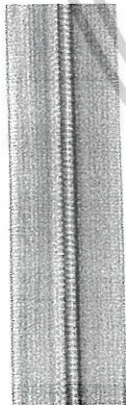
2. ซิป (Zippers)

ประเภทของซิปตามลักษณะการใช้งาน ดังนี้

- 1.1 ซิปแบบทั่วไป เป็นชนิดปิดท้าย มีเฉพาะตัวกั้นกลาง มีตัวกั้นบนและล่างสำหรับยึดแถบผ้าทั้งสองให้ติดกัน เพื่อไม่ให้ปลายทั้งสองแยกออกเป็นอิสระเมื่อซิปเปิดจนสุด มักใช้กับกางเกงที่มีซิปอยู่ด้านใน
- 1.2 ซิปซ่อน เป็นซิปชนิดปิดท้ายเช่นเดียวกัน แต่เมื่อติดซิปเข้ากับเสื้อผ้าจะไม่เห็นตัวซิป มักใช้กับกางเกง กระโปรงผาด้านข้าง
- 1.3 ซิปแบบปิดท้าย เป็นซิปที่มีเดือยและสวมที่ปลายแถบผ้าทั้งสองด้าน เพื่อให้แยกได้เป็นอิสระเมื่อรูดซิปเปิด และต้องสวมกลับให้เข้าที่พอดีก่อนรูดซิปปิด



ภาพที่ 50 ซิปปลายเปิด และปลายปิด



ภาพที่ 51 ซิปโพลีเอสเตอร์

ซิปที่เหมาะสมสำหรับงานตัดเย็บชุดสตรี

ควรใช้ซิปโพลีเอสเตอร์ประเภทซิปซ่อน

เพื่อความสวยงามของชุดที่จะไม่เห็น

รอยต่อของซิป

การตกแต่งเสื้อผ้าด้วยซิป นิยมตกแต่งกับเสื้อผ้าสตรี ให้ซิปที่มีรูปแบบสวยงาม น่ารัก
อ่อนหวาน และใช้หัวซิปประเภทแปลกตา แต่ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับเสื้อผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 ข้อมูลผลิตภัณฑ์

ซึ่งการออกแบบโดยใช้แรงบันดาลใจจากการแต่งกายของมาทาดอร์

2.7.1 วิเคราะห์การแต่งกายของมาทาดอร์



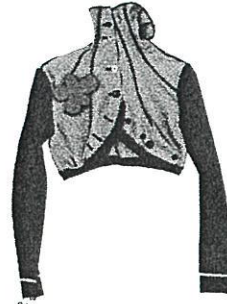
ภาพที่ 52 ภาพวิเคราะห์ลักษณะการแต่งกายมาทาดอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลิตภัณฑ์ที่ทำการออกแบบมีดังต่อไปนี้



1. Body suit ชุดชั้นในที่มีลักษณะเหมือนชุดว่ายน้ำ ติดกันทั้งตัว



4. Jacket เสื้อคลุมแขนยาว ลำตัวสั้น



2. Legging กางเกงที่ยืดหยุ่นกระชับตั้งแต่บริเวณเข่าลงไปจนถึงข้อเท้า



5. Skirt กระโปรงเอวสูง



3. Trousers กางเกงขาสีส่วน

6. Blouse เสื้อแขนสั้น



7. Waistcoat เสื้อกั๊ก

ภาพที่ 53 ภาพตัวอย่างผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8 การออกแบบโครงสร้างภายนอก

2.8.1 ลักษณะของการออกแบบเสื้อ

การออกแบบเสื้อแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การออกแบบในโครงสร้างของเสื้อผ้า (Structure Design)

คือการกำหนดโครงสร้างรูปทรงและเส้นกรอบนอก (Silhouettes) ของเสื้อผ้า รวมถึงชนิดของตะเข็บเสื้อ ปกเสื้อ แขนเสื้อ กระเป๋าสี เนื้อผ้า ที่นำมาตัดเย็บ และส่วนปลีกย่อยอื่น ๆ ซึ่งถือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับตัวเสื้อ ถ้าขาดส่วนใดส่วนหนึ่งจะทำให้เสื้อผ้าไม่สมบูรณ์ การออกแบบในโครงสร้างนี้ถือว่ามีความสำคัญมาก เพราะถ้าสามารถออกแบบในโครงสร้างได้ดีจะมีผลให้เสื้อผ้านั้น เป็นเสื้อผ้าชั้นสูงและมีราคาแพง นอกจากนั้นยังอยู่ในสมัยได้นานอีกด้วย

2. การออกแบบตกแต่งเพิ่มเติมภายนอกโครงสร้าง (Decorative Design)

เสื้อผ้าบางตัวอาจได้รับการออกแบบตกแต่งเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับเสื้อตัวนั้น โดยการนำวัสดุอื่นมาประกอบเพิ่มเติมให้เกิดลวดลายในตัวเสื้อ เช่น กระดุม ติดลูกไม้ ปักลวดลาย ติดโบ เป็นต้น การตกแต่งที่สามารถเสริมแบบเสื้อเดิมให้เด่นขึ้น ควรใช้ส่วนตกแต่งเหล่านั้นให้สัมพันธ์และมีความเหมาะสมกับโครงสร้างของเสื้อ โดยเฉพาะในเรื่องของสี ขนาด และผิวสัมผัส

2.8.2 หลักการเบื้องต้นในการออกแบบเสื้อผ้าสตรี

การออกแบบ (Design) หมายถึง การวางแผนสร้างสรรค์รูปแบบโดยการจัดสัดส่วนประกอบของการออกแบบให้สัมพันธ์กับประโยชน์ใช้สอย การเอาวัสดุต่างๆ มาผลิตสิ่งของตามที่ได้ออกแบบไว้ และเน้นที่ความเหมาะสมขององค์ประกอบศิลป์เบื้องต้น ได้แก่ เส้น สี รูปทรง ผิวสัมผัส ฯลฯ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของความสวยงาม และประโยชน์ใช้สอยด้วย หรือความหมายอีกนัยหนึ่งคือ การสร้างสรรค์แบบหรืองานสำหรับออกแบบโดยยึดหลักแห่งความงาม เป็นเกณฑ์ และความถูกต้องสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์

หลักการใช้เส้นบนเสื้อผ้า

เส้น (Line) เว้นมีความสำคัญต่อการออกแบบของเสื้อผ้ามาก เพราะเส้นจะเป็นตัวนำไปปรากฏต่อสายตาในรูปแบบต่างๆ และยังให้ความรู้สึกของอารมณ์ที่แตกต่างกันออกไป สามารถสร้างภาพลวงตา ซึ่งเส้นแต่ละชนิดจะสร้างคุณค่าของภาพที่แตกต่างกัน เช่น เส้นตรง ให้ความรู้สึกแข็งแรงมั่นคง เส้นประ ให้ความรู้สึกไม่มั่นคงมีการเคลื่อนไหว เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกอ่อนไหวสวยงามนิ่มนวล เส้นซิกแซก ให้ความรู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่แต่ถ้าใช้มากเกินไปจะทำให้เสียรูปทรงนั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบเสื้อผ้าแต่ละชิ้น แต่ละชุดนั้น จะต้องมีการเกี่ยวข้องกัน ถ้าการใช้เส้นมากมายหลายเส้น ได้แก่ เส้นประ เส้นตรง เส้นโค้ง และเส้นซิกแซก ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพิจารณาในการใช้เส้นให้เหมาะสม เส้นและลายเส้นสามารถสร้างภาพลวงตาให้กับผู้ดูได้ เนื่องจากรูปร่างของแต่ละบุคคลต่างมีลักษณะเฉพาะไม่เหมือนกัน

นอกจากแบบเสื้อผ้า ดังกล่าวข้างต้นแล้ว การออกแบบลายละเอียดต่างๆ โดยการใช้เส้น ลักษณะต่างๆ บนเสื้อผ้า ซึ่งสามารถนำสายตาให้มองเห็นภาพรวมที่ปรากฏต่อสายตาและเป็นภาพลวงตาให้รูปร่างนั้นๆ ที่มีลักษณะแตกต่างกันให้มีรูปร่างสมส่วนมากขึ้น การออกแบบเสื้อผ้าแต่ละชุดนั้น จะต้องมีการใช้เส้นเข้ามาเกี่ยวข้อง เส้นที่นิยมใช้บนเสื้อผ้า ได้แก่ เส้นตรงแนวตั้ง แนวนอน เส้นเฉียง เส้นโค้ง เส้นซิกแซก ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการพิจารณาลำหรับการใช้เส้นบนเสื้อผ้า เนื่องจากรูปร่างของแต่ละบุคคลมีลักษณะเฉพาะที่ไม่เหมือนกัน ต่อไปนี้เป็นตารางสรุปการใช้เส้นบนเสื้อผ้าที่ปรากฏต่อสายตา ประกอบกับแบบเสื้อผ้าที่เสนอแนะให้เหมาะสมกับลักษณะเส้นต่างๆบนเสื้อผ้าและความรู้สึกที่ปรากฏต่อสายตา เมื่อสวมใส่เสื้อผ้านั้นๆ เพื่อใช้เป็นส่วนประกอบในการพิจารณาเลือกแบบเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับรูปร่าง ลักษณะรูปร่างต่างๆที่เป็นจุดบกพร่องซึ่งมักจะเป็นปัญหาในการแต่งกาย

เส้นมีผลต่อการมองเห็นของมนุษย์ เส้นบนเสื้อแบ่งออกเป็นสองชนิดคือ

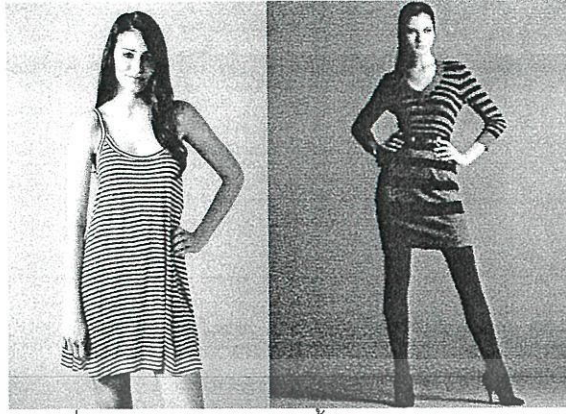
1. เส้นตรง (Straight Line) ให้ความรู้สึก แน่นอึด เข้ม หยาบ
เส้นตรงแนวตั้ง (Vertical Line) ช่วยเพิ่มความสูงให้แก่ผู้ใช้ ถ้าใช้เส้นตรงที่มีขนาดใหญ่ซ้ำกันมากๆจะทำให้กลายเป็นการเพิ่มความกว้างได้ ผลของการใช้เส้นตรงแนวตั้งขึ้นอยู่กับการวางตัวของพื้นที่ที่ติดกับเส้น ถ้าช่องไฟมีความถี่จะนำสายตาสู่ใบหน้า แต่ถ้าช่องไฟกว้าง สายตาจะเห็นความกว้างเด่นชัดกว่าความสูง



ภาพที่54 ภาพการออกแบบเสื้อโดยใช้เส้นตรงแนวตั้ง

เส้นตรงแนวนอน (Horizontal Line) ช่วยเพิ่มความกว้าง เส้นแนวนอนจะพบในลวดลายผ้า เส้นเอว เส้นตอกอก เส้นต่อสะโพก เข็มขัด และเส้นชายกระโปรง ถ้าความเข้มและขนาดของเส้นแนวนอนเป็นจุดเด่นมากเท่าใดก็จะดูเตี้ยและกว้างขึ้นตามไป

เอกสารนี้ได้ออกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 55 ภาพการออกแบบเสื้อโดยใช้เส้นตรงแนวนอน

เส้นเฉียง (Diagonal Line) ขึ้นอยู่กับองศาของเส้นเฉียง เส้นเฉียงนิยมใช้ในการซ่อนความบกพร่องของรูปร่าง ให้ความรู้สึกสดชื่น กระปรี้กระเปร่า



ภาพที่ 56 ภาพการออกแบบเสื้อโดยใช้เส้นเฉียง

- เส้นโค้ง เส้นที่มีความสัมพันธ์กับรูปร่างเพราะสามารถคล้อยตามรูปร่างได้ เส้นโค้งที่โค้งเกือบเป็นวงกลมจะให้ความรู้สึกคล่องแคล่ว เส้นโค้งที่ไม่เน้นความโค้งจะให้ความรู้สึกสุภาพ อ่อนโยน



ภาพที่ 57 ภาพการออกแบบเสื้อโดยใช้เส้นโค้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เส้นกรอบนอก (Silhouette) เป็นตัวกำหนดโครงร่างภายนอกของเสื้อผ้าแล้วยังสามารถสะท้อนส่วนต่างๆของเสื้อผ้าและรูปร่างได้ โครงกรอบนอกที่ดีจะทำให้เสื้อผ้าอยู่ในสมัยได้นาน

2.8.3 รูปแบบของเสื้อ

ลักษณะและรูปร่างของเสื้อสตรี เป็นเสื้อตัวเดียว แบบเสื้ออาจเป็นแบบสวมศีรษะ ผ่าหน้า ผ่าหลัง หรือผ่าไหล่ เสื้ออาจจะออกแบบให้มีเกล็ด (Dart) แนวต่อตามยาว (Princess Line) แนวต่อตามขวาง (Yoke) หรือตัวหลวม มีแขนหรือไม่มีแขนก็ได้ เสื้ออาจจะทำให้เป็นแบบหูกหร่า หรือเป็นแบบเรียบๆ ขึ้นอยู่กับโอกาส สถานที่ ฤดูกาล และเวลาที่สวมใส่ รวมถึงวัยและจุดประสงค์ในการสวมใส่ครั้งนั้น เสื้อสตรีแบ่งลักษณะและรูปร่างของเสื้อตามลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. เสื้อเบลาส์ (Loose Blouse) คือเสื้อครึ่งตัวหลวม ไม่มีเกล็ด (Dart) หรือ Princess Line มีความยาวเสื้อต่ำกว่าเอวลงมาถึงแนวสะโพก พอที่จะสอดชายเสื้อไว้ในกระโปรง หรือกางเกง ถ้าต้องการให้หูกหร่า ก็สามารถออกแบบให้มีการตกแต่งในตัวเสื้อให้สวยงามและเหมาะสมกับเนื้อผ้า
2. เสื้อทูนิค (Tunic Blouse) คือเสื้อตัวเดียว มีความกว้างพอเคลื่อนไหวได้สะดวก คือไม่หลวมมากหรือพอดีตัวมากเกินไป ความยาวของเสื้อต่ำกว่าสะโพกกลางหรือยาวระดับ Micro Skirt ใช้สวมทับบนกระโปรงหรือกางเกง
3. เสื้อสม็อค (Smock Blouse) คือเสื้อตัวหลวมมากกว่าปกติ เป็นเสื้อที่มีความสะดวกสบายในการเคลื่อนไหว ความหลวมของเสื้อเกิดจากการแยกจีบเพิ่มที่เนื้อผ้า ที่บริเวณเหนืออก แขนอก และใต้อก ความยาวเสื้อจะสั้นหรือยาว ขึ้นอยู่กับแบบเสื้อและสมัยนิยม ใช้สวมทับกระโปรงหรือกางเกง
4. เสื้อเพปลัม (Peplum Blouse) คือ เสื้อต่อแนวเอว ตัวเสื้ออาจจะเป็นเสื้อเข้ารูปและนำมาต่อด้วยผ้าจีบรูด หรือผ้าเฉลียงก็ได้ หรืออาจจะเป็นเสื้อตัวหลวมเล็กน้อย แล้วจีบรูดที่เอวนำมาต่อกับผ้าที่ขอบเอวที่แยกให้พอดีกับสะโพกก็ได้ ความยาวเสื้อต่ำกว่าแนวเอวลงมา
5. เสื้อพูลโอเวอร์ (Pullover Blouse) คือเสื้อสวมทางศีรษะ คอกกว้าง หรือมีความยืดหยุ่นพอที่จะสวมผ่านทางศีรษะได้ หรือเปิดสับจากคอเสื้อให้พอที่จะทำให้คอเสื้อกว้างพอที่ศีรษะผ่านได้
6. เสื้อเชิ้ต (Shirt Blouse) คือเสื้อตัวหลวม สวมใส่สบาย มีสาด้านหน้าตลอดแนวถึงชายเสื้อ มีปก มีแขน และเป็นแบบเสื้อที่อยู่ในความนิยมตลอด จะมีการเปลี่ยนแปลงรูปร่างเสื้อบ้างตามสมัยนิยม เป็นแบบเสื้อที่สวมใส่ได้ทั้งผู้หญิงแล้วผู้ชาย ตั้งแต่วัยเด็กถึงวัยผู้ใหญ่ ชายเสื้อจะสอดไว้ด้านในหรือด้านนอกกระโปรงหรือกางเกงก็ได้

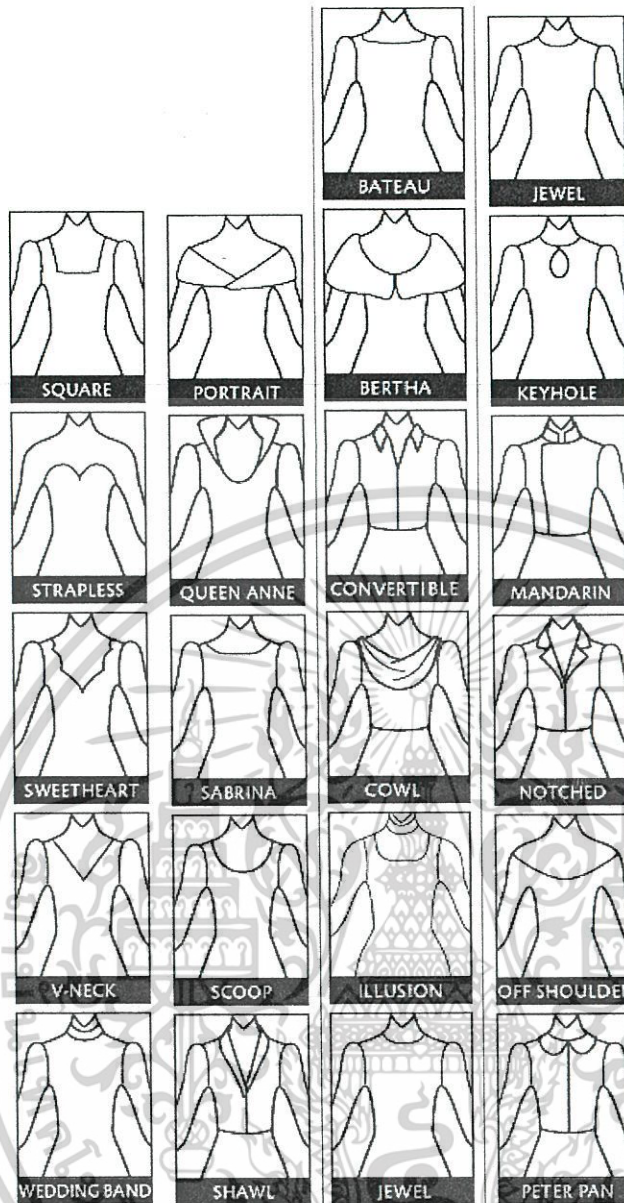
7. เสื้อแบบโบเลโร (Bolero Jacket) มีลักษณะเฉพาะคือเป็นเสื้อคลุมตัวสั้น ชายเสื้อสูงกว่าแนวเอว ประมาณ 4-7 เซนติเมตร ไม่มีปก มีแขนหรือไม่มีก็ได้
8. เสื้อคาร์ดิแกน (Cardigan Jacket) คือเสื้อคลุมตัวยาว ระหว่างสะโพกบนกับสะโพกล่าง ลักษณะของคอเสื้อจะเป็นคอกลมหรือคอแหลมก็ได้ ลักษณะเหมือนเสื้อสเวตเตอร์ แต่วิธีการสวมเหมือนเสื้อแจ๊คเก็ต ตัวเสื้อผ่าหน้าตลอด ติดกระดุมหรือซิปก็ได้
9. เสื้อกั๊ก (Vest Jacket) คือเสื้อที่นิยมใช้สวมทับบนเสื้อตัวใน สีของเสื้อกั๊กอาจจะเป็นสีเดียวกับกระโปรงหรือกางเกง หรือตัดกับชุดที่สวมใส่ก็ได้ ไม่มีแขน ไม่มีปก เข้ารูปเล็กน้อย ติดกระดุมหรือติดซิปก็ได้ ความยาวเสื้อต่ำกว่าเอวเล็กน้อยจนกระทั่งถึงพื้น ชายเสื้อกั๊กอยู่ด้านนอกของกระโปรงหรือกางเกง เสื้อกั๊กจะปิดรอยต่อระหว่างเสื้อกับกางเกงหรือกระโปรง และปกปิดส่วนที่บัพพรวงของร่างกายได้เป็นอย่างดี
10. เสื้อแคพ (Cap Jacket) คือเสื้อคลุมตั้งแต่ ไหล่ แขน ลำตัว ความยาวเสื้อคลุมถึงแนวเอวหรือสะโพก ตัวเสื้อผ่าหน้าตลอด
11. เสื้อเบลเซอร์ (Blazer Blouse) คือเสื้อคลุมตัวนอก มีกระดุม 2 แถว มีกระเป๋หรือไม่มีก็ได้ นิยมใช้เป็นเสื้อคลุม ชุดนักเรียน
12. เสื้อเข้ารูป (Fitted Blouse) คือเสื้อสตรีแบบพอดีตัว ความยาวเสื้อระหว่างสะโพกบนกับสะโพกล่างใช้สวมทับกระโปรงหรือกางเกง

2.8.4 คอเสื้อ (Neckline)

คอเสื้อที่ดีควรมีความสวยงามและสวมใส่สบาย ไม่กว้างหรือแคบเกินไป รูปแบบของคอเสื้อจะช่วยส่งเสริมให้ใบหน้าของผู้สวมใส่น่ามองยิ่งขึ้น ลักษณะของคอเสื้อในปัจจุบันมีมากมายหลายแบบ ถ้าแบบเสื้อมีลักษณะที่เป็นคอกว้าง คอเสื้อจะต้องแนบกับคอด้านหน้า การสร้างแบบคอเสื้อที่ร่างลงบนแบบตัดจะต้องวาดรูปขนาดคอจริง ลักษณะของคอเสื้อทั้งสองด้านจะเท่ากัน คอเสื้อเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถตกแต่งให้สวยงามมากขึ้นโดยใช้เทคนิคการเย็บเข้าช่วย โดยวิธีการกึ่งตาม หรือทำسابคอเสื้อ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการออกแบบ คอเสื้อที่ปรากฏให้เห็นนั้นจะมีลักษณะแต่ละแบบที่แตกต่างกัน โดยสามารถแบ่งคอเสื้อออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. คอเสื้อทรงกลม (Round Neck)
2. คอเสื้อรูปตัววี (V - Neck)
3. คอเสื้อทรงสูง (High Neck)
4. คอเสื้อแบบอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 58 แสดงรูปแบบคอเสื้อและปกเสื้อแบบต่างๆ

2.8.5 แขนเสื้อและเสื้อไม่มีแขน (Sleeve and Sleeveless)

แขนเสื้อที่ดีควรมีความงามและสวมใส่สบาย แขนเสื้อมีส่วนช่วยส่งเสริมให้มองดูน่าสนใจ สง่า สวยงาม สุกภาพเรียบร้อย และในขณะเดียวกันแขนเสื้อยังสามารถปิดบังส่วนที่บกพร่องของแขนได้เป็นอย่างดี เสื้อจะสวยได้จะต้องมีลักษณะแขนเสื้อที่ดี คือจะต้องสวมใส่ไม่คับ ไม่ตึงรั้งเมื่อสวมของร่างกายเคลื่อนไหว เนื่องจากแขนจะเป็นส่วนที่เปลี่ยนอิริยาบถมากที่สุด ฉะนั้นความรู้เกี่ยวกับชนิดของแขนเสื้อ การสร้างแบบตัด การแยกแบบตัด การวางแบบตัด การตัดเย็บ รวมทั้งเทคนิคการรีดแขนเสื้อแนวเส้นด้ายยืนของผ้า(เกรนผ้า)ไม่บิดเสียรูป ลักษณะของรูปทรงของแขนเสื้อที่ดีจะต้องมีปัจจัยดังต่อไปนี้

1. ความยาวของแขนเสื้อจะต้องมีความเหมาะสมกับแบบเสื้อ

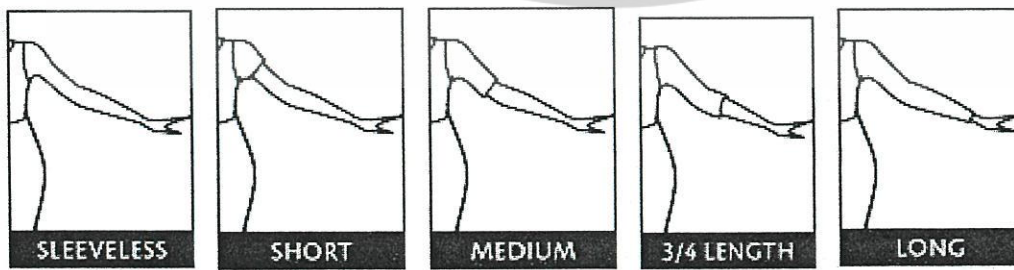
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. แบบเสื้อแขนยาวบริเวณข้อศอกจะต้องมีเนื้อที่เพื่อหลวม เพื่อจะได้สะดวกในการยก แขนงอแขน
3. เนื้อที่บวกล้อมหลวมรอบต้นแขนไม่คับและไม่ตึงรั้ง
4. เนื้อที่บริเวณวงแขนจะต้องบวกล้อมให้สัมพันธ์กับรูปแบบและรูปทรงเสื้อ
5. การวางแบบตัดโดยใช้แนวเส้นเกรนผ้าถูกต้องเมื่อสวมใส่แล้วแขนเสื้อจะไม่บิดย่นเสียรูป ผ้าที่แขนควรตกทั้งเรียบโดยไม่มีรอยย่นบริเวณหัวแขนตลอดถึงปลายแขนเสื้อ
6. เมื่อเย็บแขนเสื้อเข้ากับวงแขนในตัวเสื้อเส้นกลางแขนเสื้อจะต้องตรงกับตะเข็บไหล่ของตัวเสื้อ

ความยาวแขนเสื้อ (Sleeve Length)

ก็เป็นปัจจัยอีกอย่างหนึ่งที่จะต้องเข้าใจอย่างถูกต้อง โดยการกำหนดความยาวมาตรฐานของแขนเสื้อที่นักออกแบบได้กำหนดจำแนกได้เป็น 6 ประเภท

1. แขนสั้นมาก (Cap) มีความยาวเพียงครึ่งหนึ่งของแขนสั้น แขนเสื้อประเภทนี้ได้แก่ แขนสั้นทรงหมวก แขนพองสั้นมาก แขนย้วย 1 ชั้น และแขนตุ๊กตา
2. แขนสั้น (Short) ความยาวแขนหนึ่งในสี่ของความยาวแขนจากหัวไหล่ถึงข้อมือ ได้แก่ แขนปลอยถ่วงจากหัวไหล่ถึงข้อมือ ได้แก่ แขนปลอยถ่วงจากไหล่ แขนพองสั้น แขนย้วย 2 ชั้น แขนสั้นทรงกระบอก
3. แขนสองส่วน (Elbow) มีความยาวแขนเป็นครึ่งหนึ่งจากหัวไหล่ถึงข้อมือ อยู่ในระดับศอก ได้แก่ แขนย้วย 3 ชั้น ยาวถึงศอก แขนยาวสองส่วนทรงกระบอก แขนพองสองส่วน
4. แขนสามส่วน (3/4 Length) มีความยาวแขนเป็นสามในสี่ส่วนของความยาวจากหัวไหล่ไปข้อมือ ได้แก่ แขนยาวสามส่วนรูปปลาย แขนยาวสามส่วนทรงกระบอก
5. แขนยาวเหนือข้อมือ (Bracelet) มีความยาวแขนอยู่เหนือข้อมือเล็กน้อย ได้แก่ แขนพองจับจีบรูปเหนือข้อมือ แขนยาวทรงกระบอกเหนือข้อมือ
6. แขนยาว (Long) มีความยาวแขนจากหัวไหล่จรดข้อมือ ได้แก่ แขนพองจับจีบรูประดับข้อมือ แขนยาวทรงกระบอกระดับข้อมือ



ภาพที่ 59 ภาพความยาวแขนเสื้อแบบต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แขนเสื้อแต่ละประเภทมีวิธีการทำแบบที่แตกต่างกัน แขนธรรมดาชนิดที่นำมาเย็บประกอบกับวงแขนของตัวเสื้อ เช่น แขนเสื้อเบื้องต้น เป็นแบบที่นิยมทั่วไป สามารถนำมาดัดแปลงแยกแบบต่างๆ ได้หลายรูปแบบ นอกจากนี้ยังมีแขนที่สร้างต่อออกมาจากตัวแขนเสื้อ เช่น แขนด้านในตัว หรือ แขนกิโมโน เป็นต้น

ประเภทของแขนเสื้อแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. แขนเย็บเข้าวงแขน (Set - in - Sleeve) คือแขนเสื้อที่เย็บหัวแขนเสื้อกับวงแขนในตัวเสื้อ เป็นแบบแขนเบื้องต้น สามารถนำมาประยุกต์ได้หลายแบบ แขนธรรมดาเป็นแขนที่ใช้ได้ทุกยุคทุกสมัย แขนเสื้อแบบต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากแขนธรรมดาที่มีการออกแบบอย่าง หลากหลายอยู่ในสมัยนิยมเพียงระยะสั้นๆ หรือใช้ในโอกาสพิเศษเท่านั้น แขนเสื้อแบบต่าง ๆ สามารถเพิ่มความน่าสนใจให้กับตัวเสื้อ
2. แขนแรกเลน (Raglan - Sleeve) คือแขนเสื้อที่มีการต่อเนื่องกับตัวเสื้อ ช่วงไหล่มีแนวตะเข็บเฉียงจากคอเสื้อโค้งไปถึงแนวรักแร้ แขนเสื้อจะเฉียงลาดไปตามแนวแขนของแต่ละบุคคล
3. แขนในตัว (Kimono - Sleeve) คือแขนเสื้อที่ต่อเนื่องเป็นชิ้นเดียวกับตัวเสื้อ ตะเข็บใต้วงแขนต่อเข้ากับตะเข็บข้างเสื้อ เมื่อโค้งตะเข็บใต้แขนขึ้น แขนอาจจะตั้งรังได้ ถ้าต้องการเสื้อ Kimono-Sleeve ให้มีความสบายจะต้องใช้วิธีแทรกเป้า

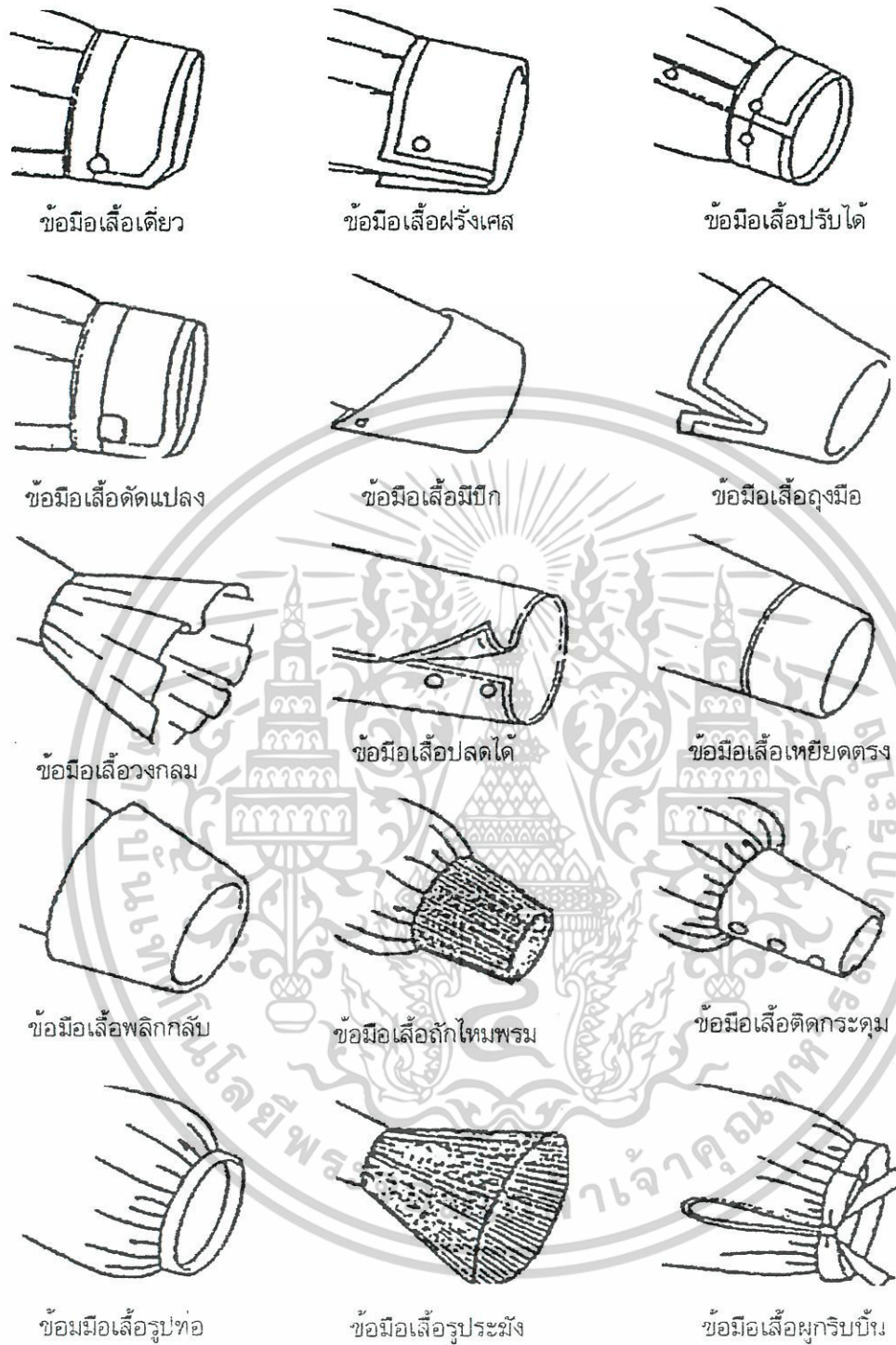
เสื้อไม่มีแขน

ลักษณะของเสื้อไม่มีแขน หรือแขนกุ้ด (Sleeveless) ถึงแม้ว่าจะไม่ต้องสร้างแบบตัดแขนเสื้อ แต่จะต้องดัดแปลงวงแขนในแบบตัดเสื้อแผ่นหน้าและแผ่นหลังให้พอดีกับรอบวงแขนแล้วจึงทำตามแบบที่ต้องการ เสื้อไม่มีแขนจะต้องทำสามแขน หรือกุ้น ตาม ให้อุสสวยงาม น่าสนใจมากขึ้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการตกแต่งแบบเสื้อ สามารถออกแบบเป็นเสื้อตัวเดียว หรือชุดติดกันก็ได้



ภาพที่ 60 ภาพแขนเสื้อแบบต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 61 ภาพข้อมือเสื้อแบบต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

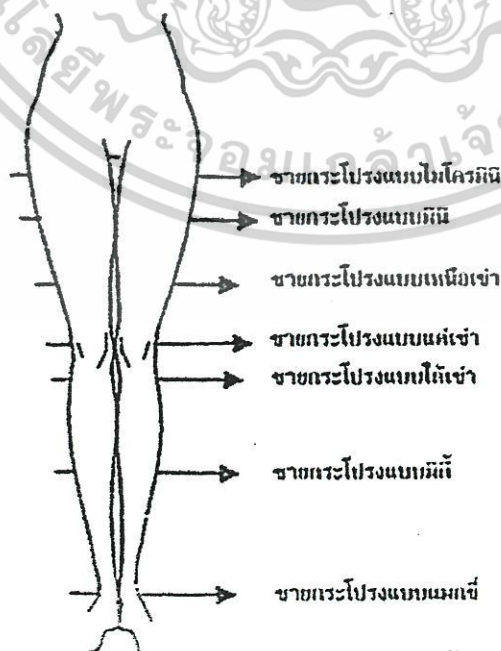
2.8.6 รูปแบบของกระโปรง

ลักษณะและรูปทรงกระโปรง มีหลายแบบ หลายทรง แบบของกระโปรงจะหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงไปตามความนิยมเป็นวัฏจักร แบบของกระโปรงจะอยู่ในสมัยนิยมยาวนานเท่าใด ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ความสะดวกสบายในการสวมใส่ กระโปรงเรียบๆ การตกแต่งไม่รุงรังหรือไม่ มีจุดเด่นหลายตำแหน่งในกระโปรงตัวเดียวกัน ความยาวกระโปรงไม่สั้นหรือยาวจนเกินไปซึ่งจะทำให้มองดูสุภาพเรียบร้อย และจะอยู่ในสมัยนิยมได้นาน กระโปรงสตรีได้แบ่งรูปทรงตามลักษณะต่างๆ มากมาย สำหรับการพับชาย กระโปรงที่ดีความกว้างขนาดต่างๆ ตามลักษณะของแบบกระโปรงนั้นจำเป็นจะต้องคำนึงถึงการพับชายกระโปรงนั้นด้วย เนื่องจากการพับชายกระโปรงขนาดต่างๆ มีส่วนช่วยในการตกตัวของตัวกระโปรงและเป็นการเพิ่มน้ำหนักที่ชายกระโปรง

ความยาวกระโปรง (Skirt Length)

การกำหนดความยาวกระโปรง ใช้ระดับความยาวกลางเข่า (Mid-knee) หรือเรียกว่า ความยาวมาตรฐานถึงเข่า (Knee-length) เป็นระดับ แบ่งขนาดกระโปรงชนิดสั้นและกระโปรงชนิดยาว ความยาวขนาดต่างๆ ของกระโปรงที่กำหนดเป็นมาตรฐานในการออกแบบมี 7 แบบ คือ

1. กระโปรงแบบไมโครมินิ มีความยาวระดับสั้นสุด
2. กระโปรงแบบมินิ มีความยาวระดับสั้นมาก
3. กระโปรงแบบเหนือเข่า มีความยาวระดับสั้น
4. กระโปรงแบบแค่เข่า มีความยาวระดับปานกลาง
5. กระโปรงแบบใต้เข่า มีความยาวระดับใต้เข่า
6. กระโปรงแบบมิดี มีความยาวระดับครึ่งน่อง
7. กระโปรงแบบแมกซี มีความยาวระดับข้อเท้า



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอาจารย์ผู้สอนที่ออกสื่อการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 62 ภาพความยาวกระโปรงแบบต่างๆ ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรงพื้นฐานโดยทั่วไปของกระโปรงแบ่งได้ดังนี้

กระโปรงทรงตรง (Straight Skirt)

คือกระโปรงที่มีรอบสะโพกกลางและชายกระโปรงมีความกว้างเท่ากัน และเป็นแบบตัดกระโปรงเบื้องต้นที่ไม่มีการดัดแปลง

กระโปรงทรงสอบสั้น (Sheath Skirt)

คือกระโปรงที่มีชายกระโปรงแคบกว่าแนวสะโพกเล็กน้อย เนื่องจากชายกระโปรงแคบความยาวกระโปรงจะยาวประมาณเหนือเข่าหรือพอดีเข่า

กระโปรงทรงสอบยาว (Pert Skirt)

คือกระโปรงเข้ารูปทรงมีชายกระโปรงแคบมากกว่ากระโปรงทรงสอบสั้น แบบกระโปรงจะมีความยาวต่ำกว่าระดับเข่าถึงข้อเท้า เพื่อให้สะดวกในการก้าวเดินได้ง่ายและสวยงาม จึงต้องเป็นผ้าที่แนวตะเข็บข้างหรือเส้นกลางหลัง

กระโปรงทรงบานปลาย (A-line Skirt)

คือกระโปรงที่มีชายกระโปรงกว้างกว่าแนวสะโพกเล็กน้อย เป็นแบบกระโปรงที่สวมใส่พอดีตัว ตั้งแต่แนวเอวถึงแนวสะโพก ความสั้นยาวของกระโปรงใช้ได้ทุกขนาดขึ้นอยู่กับสมัยนิยม

กระโปรงจีบรูดรอบเอว (Gathered Skirt)

คือกระโปรงทรงหลวม โดยวิธีการจีบรูด หรือจีบถี่ ๆ รอบเอว ทำให้เกิดการพอง ตั้งแต่เอวลงมา ความยาวกระโปรงใช้ได้ทุกขนาดขึ้นอยู่กับสมัยนิยม

กระโปรงแยกชั้นทรงหลวม (Panel Skirt)

คือกระโปรงแยกชั้นออกเป็นสี่ชั้นหรือหกชั้นก็ได้รอบเอว กระโปรงที่ชั้นกลางอาจจะมีจีบรูดเล็กน้อยก็ได้ กระโปรงทรงนี้จะสวมใส่สบาย ความยาวของกระโปรงขึ้นอยู่กับสมัยนิยม ลักษณะทรงกระโปรงจะหลวม

กระโปรงแยกชั้น (Gored Skirt)

คือกระโปรงแบ่งเป็นชั้นๆ ได้แก่ กระโปรงสี่ชั้น กระโปรงหกชั้น กระโปรงแปดชั้น และกระโปรงสิบชั้น กระโปรงทรงนี้รอบเอวกระโปรงจะเรียบ ชายกระโปรงอาจจะบายเล็กน้อยหรือบานมากก็ได้ กระโปรงลักษณะนี้เวลาสวมใส่สามารถหมุนได้รอบตัว โดยไม่ได้เจาะจงว่าตะเข็บใดเป็นตะเข็บข้าง

กระโปรงปลายบานมาก (Flared Skirt)

คือกระโปรงที่มีชายกระโปรงกว้างมาก อาจจะตัดด้วยผ้าเฉลียงเป็นแบบครึ่งวงกลม หรือแบบวงกลม หรือกระโปรงต่อหลายชั้นเพื่อเพิ่มความยาวกระโปรงให้มากขึ้น ความยาวกระโปรงจะสั้นหรือยาวก็ได้ เนื่องจากกระโปรงปลายบานมากที่เป็นแบบครึ่งวงกลมและแบบวงกลม ได้มีวิธีการทำแบบโดยไม่ต้องนำแบบตัดกระโปรงเบื้องต้นมาแยกเป็นวิธีที่ง่าย ประหยัดเวลาและวัสดุอุปกรณ์

ในการทำแบบตัด โดยกรคำนวณการคี่ของรอบเอว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระโปรงป้าย (Warp Skirt)

คือกระโปรงผ่าตลอด ป้ายซ้อนที่แนวเปิด หรือจะป้ายซ้อนด้านหน้าหรือด้านหลังก็ได้ ถ้าใช้ผ้า 2 ชั้น เย็บประกบกัน กระโปรงลักษณะนี้สามารถสวมได้ทั้งสองด้าน

กระโปรงจีบรอบตัว (Pleated Skirt)

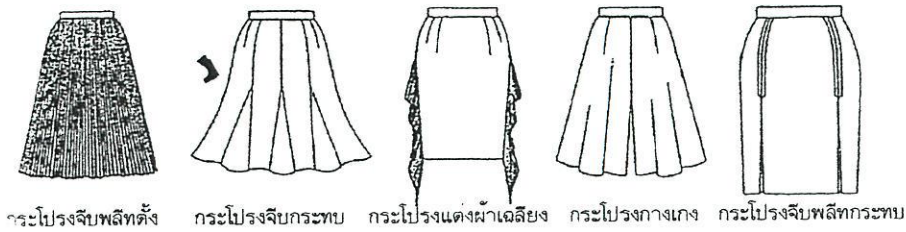
คือกระโปรงจีบซ้อนไปทางเดียวกันรอบเอวความถี่ห่าง และความลึกของจีบ กำหนดได้ตามความต้องการ จีบกระโปรงอาจจะเป็นจีบปล่อยหรือเย็บจีบบังคับแต่ละจีบหรือเป็นการอัดจีบถาวรด้วยเครื่องอัดจีบก็ได้

กระโปรงจีบกระทบ (Box Pleats)

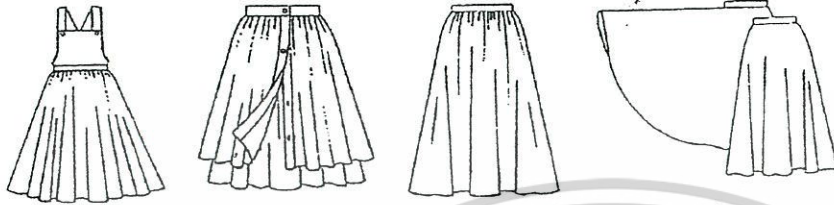
คือกระโปรงที่มีการจีบซ้อนผ้า 2 ซ้างมาชนกัน การจีบกระทบจะกำหนดให้มีจำนวนจีบเท่าใดก็ได้ เช่น กระโปรงจีบกระทบด้านหน้าหนึ่งจีบ (Single front pleat) และกระโปรงจีบกระทบด้านหน้าสองจีบ (Double front pleat) กระโปรงจะมีลักษณะปลายบาน เนื่องจากเนื้อผ้าที่ใช้จีบ

กระโปรงต่อโยค (Yoke Skirt)

คือกระโปรงที่มีแนวต่อตามขวางที่แนวสะโพก อาจจะทำแบบให้มีลักษณะเป็นเส้นตรง เส้นเฉียง หรือเส้นโค้งก็ได้ ส่วนแนวต่อโยคจะนิยมต่อให้ต่ำจากเอวลงมาประมาณ 5-15 เซนติเมตร กระโปรงต่อโยคสามารถออกแบบต่างๆ เพื่อให้มีจุดสนใจบริเวณสะโพก กระโปรงลักษณะนี้เหมาะกับผู้มีรูปสะโพกมีสัดส่วนมาตรฐาน



กระโปรงจีบพลีตตั้ง กระโปรงจีบกระทบ กระโปรงแต่งผ้าเอเลียย กระโปรงกางเกง กระโปรงจีบพลีตกระทบ



กระโปรงจัมเปอร์ กระโปรงซ้อน กระโปรงจีบรูปด กระโปรงย้วยเต็มวงกลม



กระโปรงทรงตรง กระโปรงรัดรูป กระโปรงจีบเดรป กระโปรงป้าย กระโปรงทรงแคบ



กระโปรงชั้น กระโปรงเอวสูง กระโปรงบอลลูน กระโปรงทรงห้วมุด กระโปรงทรงระฆัง



กระโปรงเกาะสะโพก กระโปรงพลีต กระโปรงบาน กระโปรงนางเงือก กระโปรงตัดระบาย

ภาพที่ 63 ภาพกระโปรงแบบต่างๆ

2.8.7 รูปแบบของกางเกง

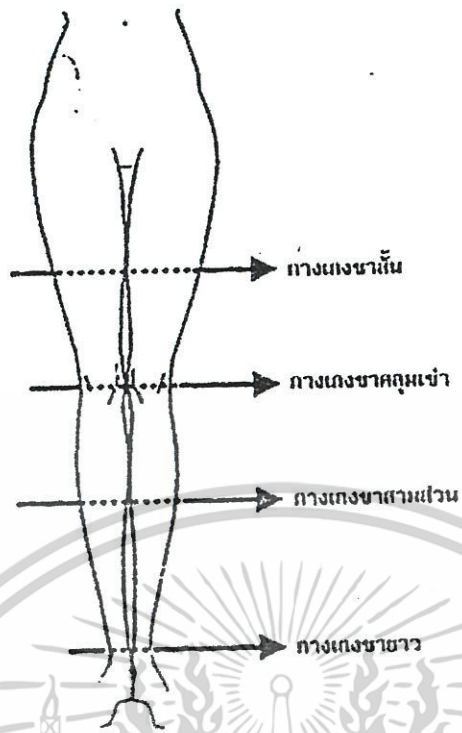
ความยาวมาตรฐานของกางเกง

ความยาวที่เป็นมาตรฐานของกางเกงในการออกแบบมี 4 แบบ คือ

1. กางเกงขาสั้น
2. กางเกงขาคลุมเข่า
3. กางเกงขาสวมส่วน
4. กางเกงขายาว

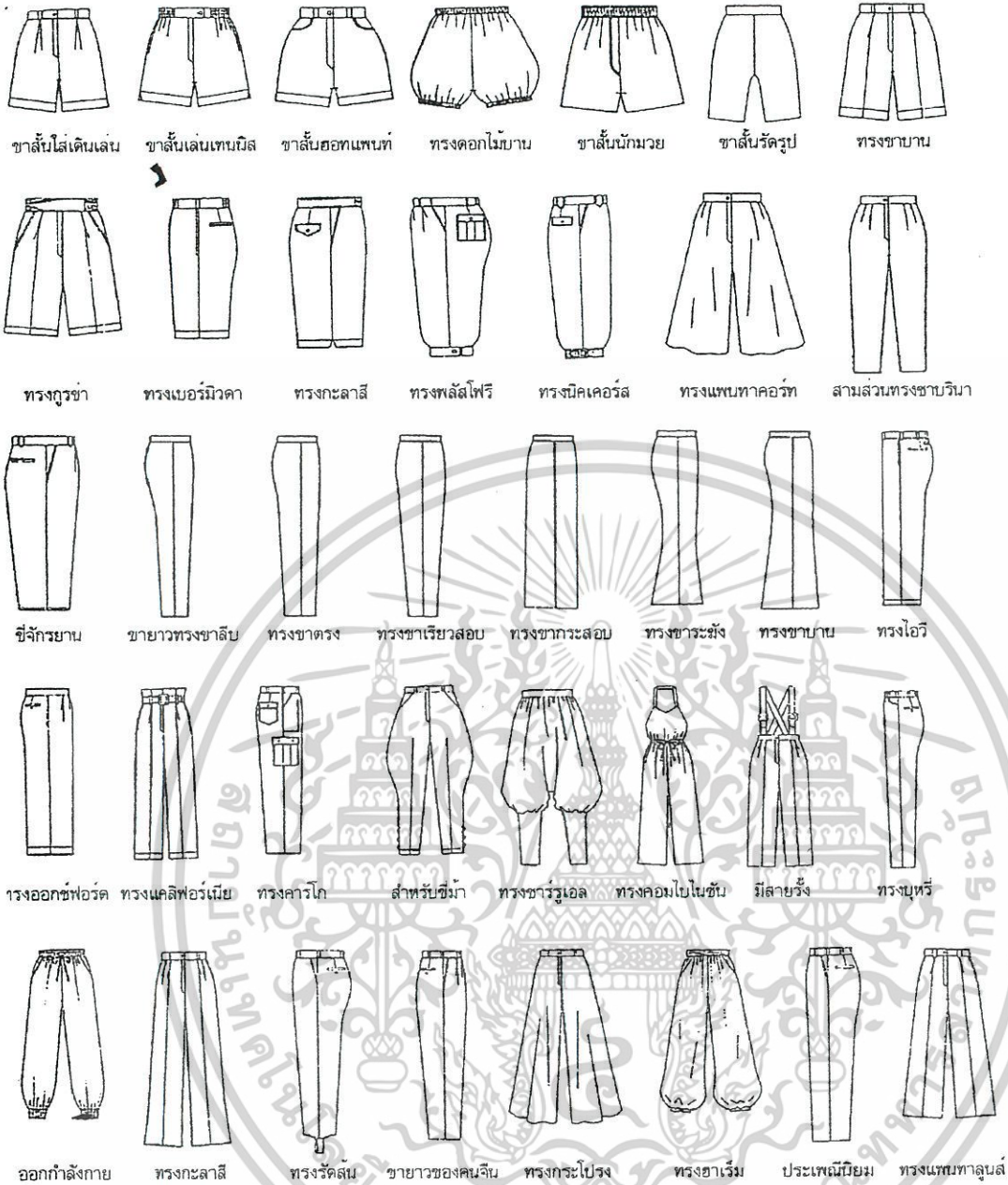
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 64 ภาพแสดงความยาวกางเกงชนิดต่างๆ





ภาพที่ 65 ภาพแสดงรูปแบบกางเกงชนิดต่างๆ

2.8.8 หลักการเลือกผ้า

หลักการเลือกผ้าเพื่อให้สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการออกแบบได้ การเลือกผ้าเพื่อให้เหมาะสมกับแบบเสื้อ มีหลักในการพิจารณาอยู่ 3 ประการ

1.พิจารณาจากความเหมาะสมของโอกาสที่ใช้ ในการเลือกใช้ผ้าเพื่อใช้ในการออกแบบเสื้อ ควรพิจารณาความเหมาะสมของโอกาสที่ใช้ เช่น เมื่อต้องการออกแบบเสื้อสำหรับฤดูหนาว ประเภทเสื้อโค้ท หรือเสื้อกันหนาว ผ้าที่ใช้ควรเป็นผ้าประเภทเนื้อหนา ทอเนื้อแน่น ไม่มีช่องให้อากาศผ่านทะลุได้ง่าย เช่น ผ้าขนสัตว์ เพื่อช่วยป้องกันอากาศหนาวเย็นจากภายนอกและยังสามารถเก็บไอน้ำจากร่างกายไว้ได้ดีอีกด้วย ในการออกแบบเสื้อสำหรับใช้ในฤดูร้อน ควรเลือกผ้าประเภทบางเบา สามารถถ่ายเทอากาศได้ดี ไม่ทำให้เกิดความอับชื้น หรือเหนอะหนะเพราะคราบเหงื่อไคล ควรเลือกใช้ผ้าที่ทอจากเส้นใยธรรมชาติจากพืช เช่น ผ้าฝ้าย ผ้าลินิน เป็นต้น ส่วนผ้าประเภทที่มีเนื้อหยาบ ทอหยาบๆ ผิวสัมผัสเป็นปุ่มปม ง่ายต่อการหลุดลุ่ยเมื่อถูกสะกิด เหมาะสำหรับการใช้เป็นส่วนประกอบของเสื้อผ้าประเภทลำลอง ใช้ฉาบฉวยมากกว่าที่จะใช้เป็นส่วนประกอบของเสื้อผ้าทำงานที่ต้องใช้เป็นประจำ ส่วนผ้าประเภทที่มีลักษณะหยาบหรืออยู่ในตัวเอง ประเภทผ้าที่ทำจากเส้นใยสังเคราะห์ เช่น แอซิเทต ผลิตเป็นผ้าที่มีความมันเงาและบางเบา ได้แก่ ผ้าแพร ผ้าต่วน และผ้าทาฟต้า เป็นต้น ถ้าเป็นผ้าที่ทำจากเส้นใยธรรมชาติได้แก่ ผ้าไหม ผ้าลักษณะที่กล่าวมานี้เหมาะสำหรับการใช้เป็นส่วนประกอบของชุดราตรี หรือชุดที่ใช้ในโอกาสพิเศษต่างๆ

2.พิจารณาจากลวดลายของผ้า สำหรับนักออกแบบเสื้อที่ยังไม่มีประสบการณ์มากพอ การเลือกผ้าอาจเป็นปัญหาได้ เนื่องจากทฤษฎีที่ค่อนข้างล้าลึก นักออกแบบควรพึงพิถีพิถันในการเลือกเนื้อผ้าและลวดลายของผ้าให้มาก การเลือกผ้าเป็นจุดเริ่มต้นของการออกแบบ ถ้าเลือกใช้ผ้าได้เหมาะสมจะทำให้การออกแบบง่ายขึ้น ลักษณะของลายผ้าแบ่งได้เป็น 5 ประเภท คือ

2.1 ผ้าพื้น (Plain Fabric) ผ้าพื้นเป็นผ้าที่ไม่มีลวดลายใดๆ มีสีให้เลือกมากมาย มีลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างกันให้เลือกใช้ ผ้าพื้นมักจะดึงดูดความสนใจได้น้อยกว่าผ้าที่มีลวดลาย แต่ในปัจจุบันผู้ผลิตได้ผลิตผ้าที่มีสีสวยงาม และมีเนื้อผ้าแปลกตาน่าสนใจมากขึ้นกว่าเดิม ในการออกแบบเสื้อบางครั้งอาจใช้ผ้าพื้นอย่างเดียว แต่ใช้ผ้าหลากสีก็สามารถออกแบบได้สวยงาม ในการตัดเย็บผ้าพื้นจะต้องพิถีพิถันมากกว่าผ้าลาย เพราะจะมองเห็นจะเข็บได้อย่างชัดเจนหากตัดเย็บประณีตจะดูสวยงาม แต่ถ้าตัดเย็บไม่ดีงานชิ้นนั้นจะดูย่ำแย่ไปอย่างเห็นได้ชัด

2.2 ผ้าลายเรขาคณิต (Geometric Patterns) ผ้าลายเรขาคณิต หมายถึง ผ้าซึ่งมี ลายเกิดจากการใช้เส้นประกอบเป็นรูปทรงเรขาคณิต เช่น รูปเหลี่ยม รูปวงกลม รูปวงรี เส้นตรง เส้นโค้ง และเส้นตัดกัน เป็นต้น จากรูปทรงและเส้นต่างๆ เหล่านี้ นำมาจัดองค์ประกอบให้สวยงามโดยกำหนดสีสันทันลงไปใน ผ้าลายเรขาคณิตมีมากมาย ทั้งลายเล็ก ลายใหญ่ ลายเริ่มแรกของผ้าลายเรขาคณิต ประกอบด้วย ผ้าลายตั้ง ผ้าลายทางขวาง และผ้าตา ซึ่งเป็นลายเริ่มแรกของผ้าลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

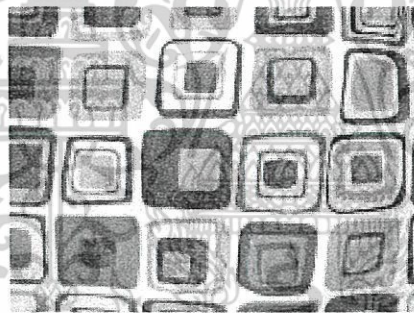
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรขาคณิต ก่อนที่จะมีการพัฒนาไปสู่ลายเรขาคณิตรูปแบบอื่นๆ ตามที่นักออกแบบลายผ้า สร้างสรรค์ขึ้น ผ้าลายเรขาคณิตมี 2 ประเภท คือ

2.2.1 ประเภทลายในโครงสร้างของผ้า ผ้าประเภทนี้ลายจะเกิดจากการทอ หรือ การถักให้กลายเป็นลายเรขาคณิตในโครงสร้างของผ้า ผ้าประเภทนี้ส่วนใหญ่จะมีเนื้อหนาซึ่งเกิด จากการทอหรือการถัก

2.2.2 ประเภทพิมพ์ลายลงบนเนื้อผ้า ผ้าประเภทนี้เกิดจากการที่นักออกแบบลาย ผ้า ออกแบบลายพิมพ์ลงบนพื้นผ้า ลายผ้าประเภทนี้เรียกว่า ลายนอกโครงสร้าง เมื่อใช้ไปนานๆ สี อาจซีดจางลง กลายเป็นพื้นผ้าธรรมดา ลายไม่ทนทานเท่าผ้าที่มีลายในโครงสร้าง

ในการออกแบบโดยใช้ผ้าลายทาง จะต้องระมัดระวังในเรื่องของความสม่ำเสมอ การกะ ระยะช่องไฟ และเกรนผ้าที่ใช้ โดยเฉพาะผ้าลายทางที่มีขนาดใหญ่ ยิ่งต้องเพิ่มความระมัดระวังใน การออกแบบ และการวางแบบตัดให้มากยิ่งขึ้น ผ้าลายตารางก็เช่นกัน ถ้าเป็นลายตาเล็กปัญหาใน เรื่องการต่อลายให้สมดุลจะมีน้อยกว่าผ้าตาใหญ่ ผ้าตาใหญ่ส่วนมาก แอบส่วนในแนวเส้นด้ายยืน ถึกว่าแอบลาย ในแนวเส้นด้ายพุ่ง ดังนั้นผ้าตาใหญ่ลายจะไม่เป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสแท้ จึงไม่เหมาะที่ จะใช้ในเกรนเฉลี่ยง



ภาพที่ 66 ตัวอย่างผ้าลายเรขาคณิต

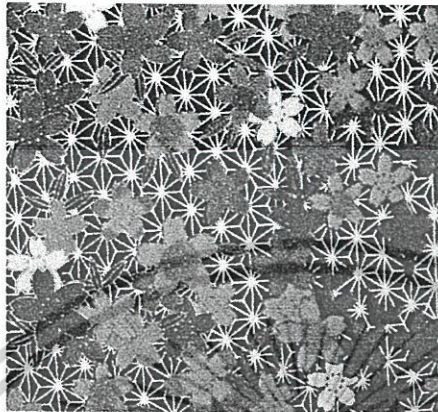
2.3 ผ้าลายธรรมชาติ (Naturalistic Patterns) ผ้าลายธรรมชาติเป็นผ้าที่นักออกแบบลาย ผ้า ได้แรงบันดาลใจมาจากธรรมชาติ เช่น คน พืช สัตว์ และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ผ้าลายธรรมชาติที่ นิยมนำมาใช้ในการออกแบบเสื้อผ้า คือ ผ้าลายใบไม้และดอกไม้ รวมทั้งลายรูปสัตว์ต่างๆ ลาย ประเภทนี้จะมีสีหลายสีในชิ้นเดียวกัน ส่วนใหญ่จะมีสีเส้นที่เลียนแบบสีของธรรมชาติ



ภาพที่ 67 ตัวอย่างผ้าลายธรรมชาติ

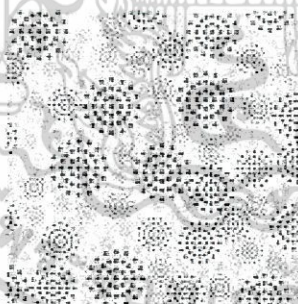
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ผ้าลายรวม (Conventional Patterns) ผ้าลายรวมเกิดจากการรวมลายเรขาคณิตกับลายธรรมชาติไว้ในผืนเดียวกัน ทำให้ได้ลายผ้าที่มีเสน่ห์และมีรูปแบบแปลกใหม่เกิดขึ้น ผ้าฝ้ายที่พิมพ์ลายรวมเป็นผ้าที่น่าสนใจ เพราะลายรวมนี้สามารถดวงตาให้ผ้าดูมีค่าขึ้นได้ ทำให้โอกาสที่จะใช้มีมากกว่าผ้าฝ้ายที่พิมพ์ลายธรรมชาติ และใช้สีธรรมชาติเพียงอย่างเดียว



ภาพที่ 68 ตัวอย่างผ้าลายรวม

2.5 ผ้าลายจุด (Dots and Spots) ผ้าจุดเป็นผ้าที่ให้ความรู้สึกแข็งที่ สุด ในจำนวนผ้าลายทั้งหมดที่กล่าวมาแล้ว แต่ถึงกระนั้น ผ้าลายจุดก็บ่งบอกถึงความรู้สึกร่าเริงเบิกบานและอ่อนเยาว์ได้เช่นกัน ทั้งนี้เนื้อผ้ามีส่วนต่อความรู้สึกที่เกิดขึ้นด้วย ผ้าลายจุดกลมที่เป็นผ้าปานจะให้ความรู้สึกอ่อนหวาน สง่างามในตัว การใช้ผ้าจุดถ้าใช้มากเกินไปอาจทำให้ดูไม่สวย ควรใช้ในจำนวนที่พอเหมาะ ผ้าลายจุดที่มีขนาดของจุดใหญ่ จะให้ความรู้สึกแข็งมากกว่าขนาดของจุดที่เล็กกว่าผ้าจุดที่มีจำหน่ายในปัจจุบันมีขนาดและสีสันทันมากมาย ให้เลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม



ภาพที่ 69 ตัวอย่างผ้าลายจุด

นอกจากลวดลายผ้าที่กล่าวแล้ว ในปัจจุบันนิยมออกแบบและตัดเย็บเสื้อด้วยผ้าไทย ซึ่งมีสีและลวดลายที่สวยงามแตกต่างกันไปตามเทคนิคการผลิต ลวดลายของผ้าไทยมีความหลากหลายสวยงามเป็นเอกลักษณ์ ในการพิจารณาเลือกลวดลายผ้าไทย ควรพิจารณาทั้งโครงสร้างและขนาดของลวดลายว่าผ้าที่มีลวดลายตามทางยาวผ้านั้น เป็นลวดลายแนวขวาง ลวดลายแนวตั้งหรือลวดลายลายอิสระ ควรเลือกลวดลายผ้าให้เหมาะสมกับรูปร่างของผู้สวมใส่

3. พิจารณาจากผิวสัมผัสของผ้า (Texture) เมื่อต้องการทราบผิวสัมผัสที่แท้จริงของวัสดุต่างๆ จะต้องมีการจับต้อง จึงจะรู้ได้ว่าเป็นลักษณะผิวสัมผัสอย่างไร ผิวสัมผัสของผ้าในปัจจุบันมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากมาย ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้เทคนิคใหม่ๆ ในการผลิตผ้า แต่อย่างไรก็ตามลักษณะของ ผิวนุ่มสัมผัสแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะดังนี้

3.1 แบ่งตามความนุ่มและความกระด้าง สามารถแบ่งตามการใช้งานได้ 3 ลักษณะ คือ

3.1.1 ชนิดนุ่มมาก เช่น ผ้าเครป นิยมใช้สำหรับเสื้อผ้าที่ออกแบบให้มีเส้นกรอบนอกแบบพิเศษ เช่น บานหรือฟองมากๆ

3.1.2 ชนิดปานกลาง เช่น ผ้าไหม นิยมใช้สำหรับผ้าที่ออกแบบให้มีเส้นกรอบนอกแบบปกติ

3.1.3 ชนิดกระด้างมาก เช่น ผ้าทาทัด้า นิยมใช้สำหรับเสื้อผ้าที่ออกแบบให้มีเส้นกรอบนอกแบบพิเศษ เช่นเดียวกับกับชนิดนุ่มมาก

3.2 แบ่งตามความหนาและความบาง ผ้าบางชนิดนอกจากจะมีความหนาบางต่างๆ กันแล้ว ยังมีผิวนุ่มสัมผัสที่แตกต่างกันด้วย เช่น ผ้าไหมเนื้อบาง บางชนิดอาจมีผิวนุ่มสัมผัสกระด้างพอๆ กับผ้าอเนกซาก็ได้ แต่ผ้าเนื้อบาง บางชนิดก็อาจมีผิวนุ่มสัมผัสนุ่มเหมือนผ้าชีพอง ในขณะที่ผ้าไหมเนื้อหนา ก็มีผิวนุ่มสัมผัสที่แข็งกระด้าง และผิวนุ่มสัมผัสที่อ่อนนุ่มเช่นเดียวกัน เป็นต้น

.ในการออกแบบตกแต่งเสื้อผ้า การเลือกใช้วัสดุตกแต่งที่มีความเหมาะสมกับชนิดของผ้า ตัวเสื้อเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นจำควรศึกษาชนิดและลักษณะของวัสดุต่างๆ ด้วย จึงจะสามารถออกแบบตกแต่งเสื้อผ้าได้อย่างเหมาะสมและสวยงาม

2.8.9 การเลือกแบบตัดให้ถูกต้อง (The Right Pattern Size)

แบบตัดเบื้องต้น (Basic Pattern) ในต่างประเทศ เช่น อเมริกา อังกฤษ แคนาดา นิวซีแลนด์ เป็นต้น จะมีบริษัทจัดทำแพทเทิร์นของแบบตัดเบื้องต้นอยู่หลายบริษัท รวมทั้งแพทเทิร์นตามแฟชั่นด้วย ไม่ว่าจะเป็นของผู้หญิง ผู้ชาย รวมทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย บริษัทที่ทำแพทเทิร์นสำเร็จรูปจำหน่าย ตัวอย่างเช่น ซิมพลิซิติ (Simplicity) โวค (Voque) เมืองไทยก็มีของบริษัทเอลนา (Elna) แต่ไม่ได้จัดสร้างแยกตามขนาดรูปร่าง ขนาดสัดส่วนของผู้หญิงไว้ถึง 10 ลักษณะ ดังที่ โวค (Voque) และ ซิมพลิซิติ (Simplicity) ทำ บริษัทเอลนา (Elna) จะทำไว้ 3 รูปร่าง คือ รูปร่างขนาดเล็ก (S) ขนาดกลาง (M) ขนาดใหญ่ (L) แพทเทิร์นสำเร็จรูปที่วางจำหน่าย คนไทยไม่นิยมใช้เหมือนคนอเมริกา แคนาดา หรือยุโรป เพราะว่าราคาของแพทเทิร์นสำเร็จรูปแพง คนไทยจึงนิยมสร้างเองมากกว่าซื้อแพทเทิร์นที่สำเร็จรูปแล้ว บางครั้งต้องมาแก้ไขอีก

การเลือกใช้แพทเทิร์นสำเร็จรูปหรือการสร้างแพทเทิร์นเพื่อใช้เอง ตลอดจนผู้ที่สนใจและเริ่มเรียนรู้การสร้างแพทเทิร์นจะต้องวัดขนาดรูปร่างสัดส่วนต่าง ๆ ให้ถูก เพื่อที่จะได้นำสัดส่วนนั้นนำไปเทียบกับขนาดแพทเทิร์นสำเร็จรูปให้ใกล้เคียงกับรูปร่างของผู้ใช้มากที่สุด การสร้างแพทเทิร์นเองได้ถูกต้องตามขนาดสัดส่วนของผู้สวมใส่ ใส่แล้วสวย ทำให้เกิดความภูมิใจเวลาสวมใส่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

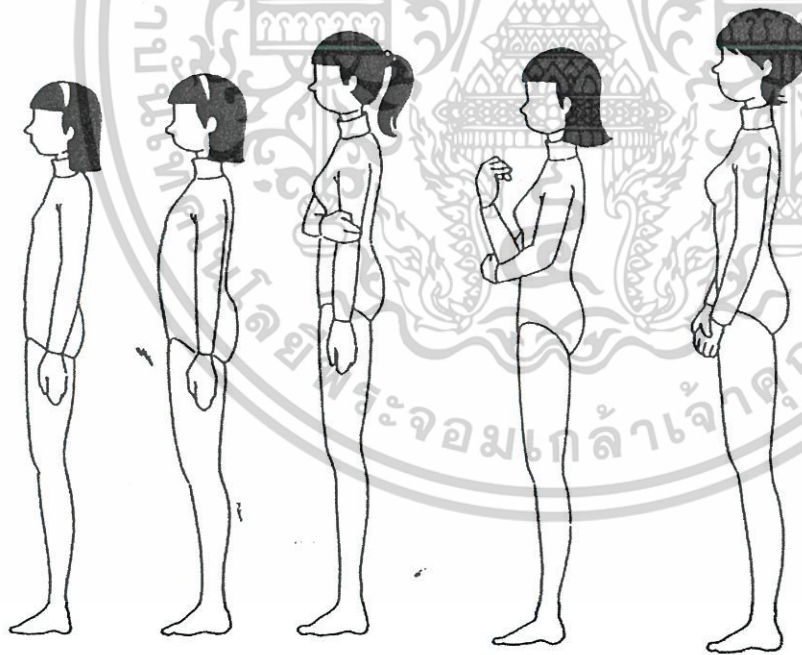
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแบ่งขนาดรูปร่างสัดส่วนทั่ว ๆ ไปของบ้านเรา จะแบ่งขนาดของผู้หญิง ผู้ชายนิยม กำหนดขนาดเป็นคนรูปร่างขนาดเล็ก (Small) ขนาดกลาง (Medium) และขนาดใหญ่ (Large) และขนาดใหญ่พิเศษ (Extra Large) ไม่ได้ให้ความสำคัญแบ่งให้ละเอียดเหมือนของต่างประเทศ ตัวอย่างมาตรฐานที่กำหนด ใช้เป็นแนวทางในการเรียนการสอนเพื่อสร้างแบบตัดเบื้องต้น และนำมาเปรียบเทียบกับขนาดสัดส่วนของตัวเองที่วัดไว้ เพื่อรู้จักขนาดของตนเอง ว่าอยู่ขนาดใด ตามที่ตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปกำหนด การแบ่งที่ละเอียด ซึ่งจะได้กล่าวถึงรายละเอียดการแบ่งต่อไป เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี เสื้อผ้าบุรุษ เสื้อผ้าเด็ก เสื้อสูท (Tailor) และ เสื้อผ้าอุตสาหกรรม เป็นต้น

การเรียกขนาดและการแบ่งขนาดของรูปร่าง ผู้หญิง ผู้ชาย เด็กหญิง เด็กชาย ซึ่งจะกล่าวต่อไปนี้ตามหลักทฤษฎีของหนังสือตัดเย็บนิว ซิมพลิซิติ (New Simplicity Sewing Book, 1979)

2.8.10 การเรียกขนาดรูปร่างของผู้หญิง

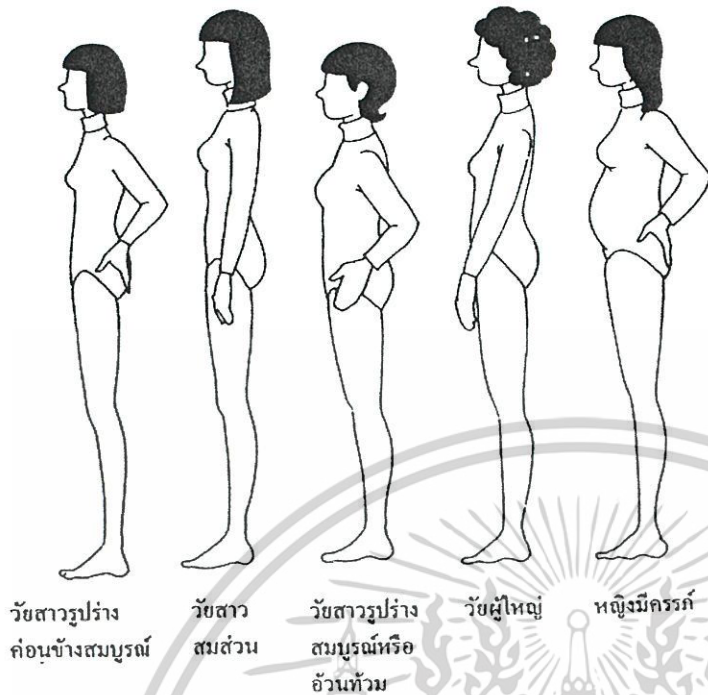
รูปร่างขนาดสัดส่วนของผู้หญิงนั้นแบ่งออกเป็น 10 ลักษณะ ซึ่งมากกว่าผู้ชาย ซึ่งมีเพียง 3 ลักษณะเท่านั้น เพราะผู้หญิงมีข้อปลักย่อยรายละเอียดในการทำแบบเสื้อผ้ามากกว่าของผู้ชาย จึงมีขนาดของแบบตามรูปร่างที่แตกต่างของผู้หญิง เพราะส่วนละเอียดและแบบของเสื้อผ้าซึ่งมีมากกว่าชาย ซึ่งมีทั้งแบบเสื้อที่พอดีตัวและแบบเสื้อหลวม ๆ ซึ่งชายจะเป็นเสื้อผ้าแบบหลวม ๆ



วัยเด็กคองปลา ยัยเด็กคองปลา เด็กวัยรุ่นที่มี รูปร่างผอมสูง หรืออ้วนท้วม เด็กวัยรุ่นที่มี รูปร่างได้ขนาด เด็กวัยรุ่นที่มี รูปร่างสมส่วน

ภาพที่ 70 การเรียงขนาดรูปร่างของผู้หญิง (เด็ก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 71 การเรียงขนาดรูปร่างของผู้หญิง (ผู้ใหญ่)

วัยสาวรูปร่างค่อนข้างสมบุรณ์ (Miss Petite)

เป็นวัยสาวที่มีรูปร่างค่อนข้างสมบุรณ์ มีเนื้อมากกว่าวัยสาวสมส่วน เหวใหญ่กว่าและเตี้ยกว่า มีส่วนสูงอยู่ในระหว่าง 5 ฟุต 2 นิ้ว – 5 ฟุต 4 นิ้ว (5' 2" – 5' 4") หรือสูง 1 เมตร 57 เซนติเมตร – 1 เมตร 60 เซนติเมตร (1.57 – 1.60 เมตร)

นิ้ว						เซนติเมตร						
6mp	8mp	10mp	12mp	14mp	16mp	ขนาด (Size)	6mp	8mp	10mp	12mp	14mp	16mp
30 1/2	31 1/2	32 1/2	34	36	38	รอบอก	78	80	83	87	92	97
23 1/2	24 1/2	25 1/2	27	28 1/2	30 1/2	รอบเอว	60	62	65	69	73	78
32 1/2	33 1/2	34 1/2	36	38	40	รอบสะโพก	83	85	88	92	97	102
14 1/2	14 3/4	15	15 1/4	15 1/2	15 3/4	กลางคอหลัง-เอว	37	37.5	38	39	39.5	40
15 3/4	16 1/2	16 1/2	16 7/8	17 1/4	17 5/8	กลางคอหน้า-เอว	40	41	42	43	43.7	44.7
9 1/8	9 3/8	9 5/8	9 7/8	10 1/8	10 3/8	อกสูง	23.3	23.7	24.3	25	25.5	26.3
4 5/8	4 3/4	4 7/8	5	5 1/8	5 1/4	ไหล่กว้าง	11.7	12	12.3	12.7	13	13.3
13 3/4	14	14 1/4	14 5/8	15 1/8	15 5/8	กว้างหลัง	35	35.5	36	37	38.4	39.7
20 1/2	20 3/4	21	21 1/4	21 1/2	21 3/4	ไหล่-ปลายแขน	52	52.7	53.3	54	54.5	55.3
12 1/2	12 5/8	12 3/4	12 7/8	13	13 1/8	ไหล่-ข้อศอก	31.7	32	32.3	32.7	33	33.3

ตารางที่ 1 ตารางแสดงขนาดวัยสาวรูปร่างค่อนข้างสมบุรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัยสาวสมส่วน (Miss)

รูปร่างดี มีสัดส่วนที่ดี ส่วนสูงอยู่ในระหว่าง 5 ฟุต 5 นิ้ว - 5 ฟุต 6 นิ้ว (5' 5" - 5' 6") หรือ สูง 1 เมตร 65 เซนติเมตร - 1 เมตร 68 เซนติเมตร (1.65 - 1.68 เมตร)

นิ้ว								ขนาด (Size)	เซนติเมตร							
6	8	10	12	14	16	18	20		6	8	10	12	14	16	18	20
30 $\frac{1}{2}$	31 $\frac{1}{2}$	32 $\frac{1}{2}$	34	36	38	40	42	รอบอก	78	80	83	87	92	97	102	107
23	24	25	26 $\frac{1}{2}$	28	30	32	34	รอบเอว	58	61	64	67	71	76	81	87
32 $\frac{1}{2}$	33 $\frac{1}{2}$	34 $\frac{1}{2}$	36	38	40	42	44	รอบสะโพก	83	85	88	92	97	102	107	112
15 $\frac{1}{2}$	15 $\frac{3}{4}$	16	16 $\frac{1}{4}$	16 $\frac{1}{2}$	16 $\frac{3}{4}$	17	17 $\frac{1}{4}$	กลางคอหลัง-เอว	39.5	40	40.5	41.5	42	42.5	43	44
16 $\frac{5}{8}$	17	17 $\frac{3}{8}$	17 $\frac{3}{4}$	18 $\frac{1}{8}$	18 $\frac{1}{2}$	18 $\frac{7}{8}$	19 $\frac{1}{4}$	กลางคอหน้า-เอว	42.3	43.3	44	45	46	47	48	49
9 $\frac{7}{8}$	10 $\frac{1}{8}$	10 $\frac{3}{8}$	10 $\frac{5}{8}$	10 $\frac{7}{8}$	11 $\frac{1}{8}$	11 $\frac{3}{8}$	11 $\frac{5}{8}$	อกสูง	25	25.5	26.3	27	27.5	28.3	29	29.5
4 $\frac{5}{8}$	4 $\frac{3}{4}$	4 $\frac{7}{8}$	5	5 $\frac{1}{8}$	5 $\frac{1}{4}$	5 $\frac{3}{8}$	5 $\frac{1}{2}$	ไหล่กว้าง	11.7	12	12	12.3	13	13.3	13.5	14
13 $\frac{3}{4}$	14	14 $\frac{1}{4}$	14 $\frac{5}{8}$	15 $\frac{1}{8}$	15 $\frac{5}{8}$	16 $\frac{1}{8}$	16 $\frac{5}{8}$	กว้างหลัง	35	35.5	36	37	38.4	39.7	41	42.3
22 $\frac{3}{4}$	23	23 $\frac{1}{4}$	23 $\frac{1}{2}$	23 $\frac{3}{4}$	24	24 $\frac{1}{4}$	24 $\frac{1}{2}$	ไหล่-ปลายแขน	57.7	58.3	59	59.7	60.3	61	61.5	62.3
13 $\frac{1}{2}$	13 $\frac{5}{8}$	13 $\frac{3}{4}$	13 $\frac{7}{8}$	14	14 $\frac{1}{8}$	14 $\frac{1}{4}$	14 $\frac{3}{8}$	ไหล่-ข้อศอก	34.3	34.5	35	35.3	35.5	35.7	36	36.5

ตารางที่ 2 ตารางแสดงขนาดวัยสาวสมส่วน

วัยสาวรูปร่างสมบูรณ์หรืออ้วนท้วม (Half-Size)

รูปร่างจะอ้วนท้วมและเตี้ยกว่าวัยสาวสมส่วน รูปร่างค่อนข้างสมบูรณ์ มือและเอวที่ใหญ่กว่า ผู้ใหญ่แต่ช่วงไหล่จะแคบกว่า ส่วนสูงอยู่ระหว่าง 5 ฟุต 2 นิ้ว - 5 ฟุต 3 นิ้ว หรือ 157-160 เซนติเมตร

นิ้ว								ขนาด (Size)	เซนติเมตร							
10 $\frac{1}{2}$	12 $\frac{1}{2}$	14 $\frac{1}{2}$	16 $\frac{1}{2}$	18 $\frac{1}{2}$	20 $\frac{1}{2}$	22 $\frac{1}{2}$	24 $\frac{1}{2}$		10 $\frac{1}{2}$	12 $\frac{1}{2}$	14 $\frac{1}{2}$	16 $\frac{1}{2}$	18 $\frac{1}{2}$	20 $\frac{1}{2}$	22 $\frac{1}{2}$	24 $\frac{1}{2}$
33	35	37	39	41	43	45	47	รอบอก	84	89	94	99	104	109	114	119
27	29	31	33	35	37 $\frac{1}{2}$	40	42 $\frac{1}{2}$	รอบเอว	69	74	79	84	89	96	102	108
35	37	39	41	43	45 $\frac{1}{2}$	48	50 $\frac{1}{2}$	รอบสะโพก	89	94	99	104	109	116	122	128
15	15 $\frac{1}{4}$	15 $\frac{1}{2}$	15 $\frac{3}{4}$	15 $\frac{7}{8}$	16	16 $\frac{1}{8}$	16 $\frac{1}{4}$	กลางคอหลัง-เอว	38	39	39.5	40	40.5	40.5	41	41.5
17	17 $\frac{3}{8}$	17 $\frac{3}{4}$	18 $\frac{1}{8}$	18 $\frac{3}{8}$	18 $\frac{5}{8}$	18 $\frac{7}{8}$	19 $\frac{1}{8}$	กลางคอหน้า-เอว	43.3	44	45	45	46.5	47.3	48	48.5
10 $\frac{1}{2}$	10 $\frac{3}{4}$	11	11 $\frac{1}{4}$	11 $\frac{1}{2}$	11 $\frac{3}{4}$	12	12 $\frac{1}{4}$	อกสูง	26.5	27.3	28	28.5	29.3	30	30.5	31
4 $\frac{1}{2}$	4 $\frac{5}{8}$	4 $\frac{3}{4}$	4 $\frac{7}{8}$	5	5 $\frac{1}{8}$	5 $\frac{1}{4}$	5 $\frac{3}{8}$	ไหล่กว้าง	11.5	11.7	12	12.3	12.7	13	13.3	13.5
14 $\frac{1}{2}$	15	15 $\frac{1}{2}$	16	16 $\frac{1}{2}$	17	17 $\frac{1}{2}$	18	กว้างหลัง	36.7	38	39.3	40.7	42	43.9	44.5	45.7
22 $\frac{1}{4}$	22 $\frac{1}{2}$	22 $\frac{3}{4}$	23	23 $\frac{1}{4}$	23 $\frac{1}{2}$	23 $\frac{3}{4}$	24	ไหล่-ปลายแขน	56.5	57	57.7	58.3	59	59.7	60.3	61
14	14 $\frac{1}{8}$	14 $\frac{1}{4}$	14 $\frac{3}{8}$	14 $\frac{1}{2}$	14 $\frac{5}{8}$	14 $\frac{3}{4}$	14 $\frac{7}{8}$	ไหล่-ข้อศอก	35.5	35.7	36	36.5	36.7	37	37.5	37.7

ตารางที่ 3 ตารางแสดงขนาดวัยสาวรูปร่างสมบูรณ์หรืออ้วนท้วม

วัยผู้ใหญ่ (Women)

ส่วนสูงจะเท่ากับวัยสาวสมส่วนแต่รูปร่างที่เป็นส่วนนอก เอว สะโพก จะมีขนาดใหญ่กว่า

นิ้ว								เซนติเมตร								
38	40	42	44	46	48	50	52	ขนาด(Size)	38	40	42	44	46	48	50	52
42	44	46	48	50	51	54	56	รอบอก	107	112	117	122	127	132	137	142
35	37	39	41 $\frac{1}{2}$	44	46 $\frac{1}{2}$	49	51 $\frac{1}{2}$	รอบเอว	89	94	99	105	112	118	124	131
44	46	48	50	52	54	56	58	รอบสะโพก	112	117	122	127	132	137	142	147
17 $\frac{1}{4}$	17 $\frac{3}{8}$	17 $\frac{1}{2}$	17 $\frac{5}{8}$	17 $\frac{3}{4}$	17 $\frac{7}{8}$	18	18 $\frac{1}{8}$	กลางคอหลัง-เอว	44	44	44.5	45	45	45.5	46	46
19 $\frac{5}{8}$	19 $\frac{7}{8}$	20 $\frac{1}{8}$	20 $\frac{3}{8}$	20 $\frac{5}{8}$	20 $\frac{7}{8}$	21 $\frac{1}{8}$	21 $\frac{3}{8}$	กลางคอหน้า-เอว	50	50	51	51.7	52.3	53	53.5	54.3
12	12 $\frac{1}{4}$	12 $\frac{1}{2}$	12 $\frac{3}{4}$	13	13 $\frac{1}{4}$	13 $\frac{1}{2}$	13 $\frac{3}{4}$	อกสูง	30.5	31	31.7	32.3	33	33.5	34.3	35
5	5	5 $\frac{1}{8}$	5 $\frac{1}{4}$	5 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{3}{4}$	5 $\frac{7}{8}$	6	ไหล่กว้าง	12.7	12.7	13	13	13.3	13.3	13.5	13.5
16 $\frac{1}{4}$	16 $\frac{3}{4}$	17 $\frac{1}{4}$	17 $\frac{3}{4}$	18 $\frac{1}{4}$	18 $\frac{3}{4}$	19 $\frac{1}{4}$	19 $\frac{1}{2}$	กว้างหลัง	41.3	42.5	43.7	45	46.3	47.5	49	49.5
23 $\frac{3}{4}$	24	24 $\frac{1}{4}$	24 $\frac{1}{2}$	24 $\frac{3}{4}$	25	25 $\frac{1}{4}$	25 $\frac{1}{2}$	ไหล่-ปลายแขน	60.3	61	61.5	62.3	63	63.5	64	64.7
14 $\frac{3}{8}$	14 $\frac{1}{2}$	14 $\frac{5}{8}$	14 $\frac{3}{4}$	14 $\frac{7}{8}$	15	15 $\frac{1}{8}$	15 $\frac{1}{4}$	ไหล่-ข้อศอก	36.5	36.7	37	37.5	37.7	38	38.4	38.7

ตารางที่ 4 ตารางแสดงขนาดวัยผู้ใหญ่

ขนาดเสื้อผ่าสำเร็จรูป

ขนาด (ซม.)	30	32	34	36	38	40
รอบอก	76	81	86.5	91.5	96.5	101.5
รอบเอว	58.5	61	63.5	66	68.5	71
รอบสะโพก	84	86.5	89	91.5	94	96.5
ช่วงตัวด้านหลัง	37	38	39	40	41	42

ตารางที่ 5 ตารางแสดงขนาดเสื้อสตรี

ขนาด (ซม.)	30	32	34	36	38	40
รอบเอว	58.5	61	63.5	66	68.5	71
รอบสะโพก	84	86.5	89	91.5	94	96.5

ตารางที่ 6 ตารางแสดงขนาดกระโปรงและกางเกงขาสั้นสตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาด (ซม.)	36 (S)	38 (M)	40 (L)	42 (XL)
ยาวหน้า	35	35.5	36	37
ยาวหลัง	38.5	39	40	41
ไหล่กว้าง	37	38	39	39
บ่าหน้า	30	31	32	33
บ่าหลัง	32	33	35	35
คอ	32	33	34	34
รักแร้	35	36	37	38
อก	80	84	90	92
อกบน	18	19.5	21	21
อกห่าง	18	18	20	20
รอบเอว	57	60	65	68
สะโพก	84	86-90	92	94
แขนยาว	13/45/67	13/45/70	14/46.5/72	14/47/73
ข้อมือ	13	14	15	15.5

ตารางที่ 7 ตารางแสดงขนาดสัดส่วนสตรีในระบบเสื้อผ้าสำเร็จรูป

2.8.11 การเลือกผ้า

การเลือกซื้อผ้ามีความสำคัญ เพราะถ้าได้ผ้าที่เหมาะสมกับแบบตัด เหมาะกับบุคลิกของผู้ใช้ สถานที่ และโอกาส ผ้ามีความสำคัญ เพราะจะทำให้ผู้สวมใส่ดูดีขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็อาจจะทำให้ผู้สวมใส่ดูแย่งได้ ถึงแม้ว่าผ้านั้นจะราคาแพงก็ตาม

เนื้อผ้า สีของผ้า ลวดลายผ้าช่วยทำให้เสื้อ กางเกง และกระโปรงดูมีราคา ถ้าเลือกแบบได้เหมาะสมกับผ้าผสมกับการตัดเย็บด้วยฝีมือประณีต ขนให้สวมใส่และใช้ได้นาน หลายโอกาสไม่เปลืองง่าย

เสื้อผ้าบางแบบต้องใช้ผ้าทอเนื้อแน่นอยู่ตัว แต่บางแบบต้องใช้ผ้าบางเบาพริ้ว ฉะนั้นผู้เริ่มหัดตัดเย็บใหม่ๆ ควรเลือกแบบที่เหมาะสมกับผ้าทอเนื้อแน่น และควรหลีกเลี่ยงผ้าลายทาง ผ้าตาหมากรุก เพราะต้องระวังใช้ลายต่อกัน เพราะจะเป็นปัญหาอย่างมากสำหรับผู้เริ่มเรียนตัดเย็บเป็นใหม่ๆ ดังนั้นควรเลือกใช้ผ้าพื้นสีเรียบๆ ก่อน

2.8.12 การเตรียมผ้าก่อนตัด

ก่อนนำผ้ามาทำการตัด ควรแช่ผ้าในน้ำ โดยปล่อยให้ผ้าทวมผ้า และทิ้งไว้ประมาณ 30 นาที เพื่อให้ผ้าหดและเพื่อทดสอบว่าสีตกหรือไม่ เพราะบางคนใช้ผ้าขาวหรือผ้าลูกไม้ ผ้ากัญมาเย็บรวมเย็บด้วย แล้วต้องทิ้งหลังจากใส่ได้ครั้งเดียว เพราะสีเสื้อตกทำให้ไปเปราะปกและส่วนตกแต่งต่างๆ การแช่ผ้านี้ควรแช่ทั้งซิปและลูกไม้ที่จะนำมาตัดเย็บด้วย นำผ้าขึ้นตากตรวจดูและดึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้าให้ตึงก่อนตาก เพื่อให้เกรนของผ้าซัดกันเป็นเส้นฉาก เมื่อแห้งแล้วต้องนำมารีดให้เรียบก่อนวางแบบตัด

ในกรณีที่เพิ่งเริ่มต้นเรียนตัดเย็บ ไม่ควรหัดตัดผ้าลื่นๆ เช่น ผ้าแพร ผ้าววน เพราะตัดยาก ควรเลือกผ้าทอเนื้อแน่นธรรมดา เช่น ผ้าฝ้าย ผ้าลินิน และควรเป็นผ้าที่มีลวดลายธรรมดาหรือผ้าพื้น ไม่ควรเป็นผ้าลายทางหรือลายตาหมากรุก เพราะต้องวางต่อลายให้ตรงกัน ซึ่งไม่เหมาะสำหรับคนที่ตัดเย็บใหม่ๆ

2.8.13 การคำนวณผ้าตัดเสื้อ ตัดกระโปรง

เมื่อได้แบบเสื้อผ้าแล้วก็ควรจะทราบว่าต้องซื้อผ้ากี่เมตร กี่หลา มีบางคนซื้อผ้ามาก่อน เพราะถูกใจผ้า แต่ยังไม่ทราบแบบ ฉะนั้นแบบเสื้อผ้าที่ออกมาหลังจากซื้อผ้าแล้วก็ต้องใช้ความรู้เหมือนกับออกแบบก่อนไปซื้อผ้าเหมือนกัน

เสื้อ

ผ้าหน้า 36-46 นิ้ว จะใช้ 2 เท่าของความยาวเสื้อ 1 เท่าของความยาวแขน บวก 20 เซนติเมตร (หรือ 8 นิ้ว)

ผ้าหน้า 60 นิ้ว จะใช้ 1 เท่าของความยาวเสื้อ 1 เท่าของความยาวแขน บวก 15 เซนติเมตร (หรือ 6 นิ้ว)

กระโปรง

ผ้าหน้า 36-45 นิ้ว จะใช้ 2 เท่าของความยาวกระโปรงบวก 20 เซนติเมตร (หรือ 8 นิ้ว)

ผ้าหน้า 60 นิ้ว จะใช้ 1 เท่าของความยาวกระโปรงบวก 15 เซนติเมตร (หรือ 6 นิ้ว)

2.8.14 การวัดตัว

การวัดตัวที่ได้แม่นยำนั้น จะทำให้คุณภาพในการสร้างแพทเทิร์น (Pattern) และตัดเย็บเสื้อผ้าประหยัดเวลา เพราะไม่ต้องเสียเวลาแก้ไข เสื้อผ้าหลวมจะมีปัญหาน้อยกว่าเสื้อผ้าเข้ารูป เสื้อผ้าเข้ารูปที่ต้องไซส์ส่วนสัดนั้น จำเป็นต้องพิถีพิถันสักหน่อย สิ่งที่สำคัญในการวัดตัวด้วยก็คือ ชุดชั้นใน ชุดชั้นในที่ดีจะช่วยเสริมให้รูปร่างและบุคลิกของผู้สวมใส่ดูดีขึ้น และสิ่งจำเป็นอีกสิ่งหนึ่งก็คือ รองเท้าที่จะสวมใส่กับชุดนั้น ๆ

2.9 เทคนิคการตกแต่งชิ้นงาน

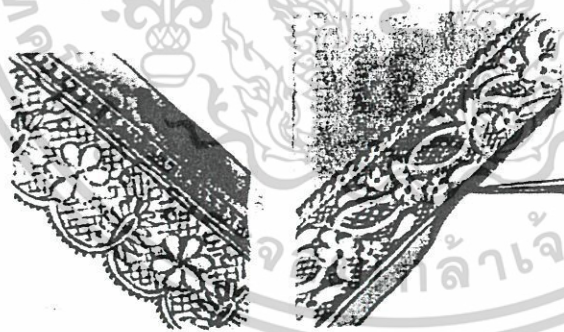
2.9.1. ลูกไม้

โดยทั่วไป ลูกไม้ที่ใช้เพื่อการตกแต่งเสื้อผ้ามักจะทำด้วยมือ โดยใช้วิธีการถัก การทอ หรือการทำให้เกิดลวดลายที่สวยงามบนพื้นของผ้าโปร่ง ซึ่งจะให้ความหรูหรา แต่ในปัจจุบันลูกไม้ตกแต่งที่ผลิตด้วยเครื่องจักรสามารถผลิตได้สวยงามพอๆ กับชนิดที่ทำด้วยมือทั้งยังมีให้เลือกมากมายหลายแบบหลายสี และจำหน่ายในราคาที่ถูกกว่าลูกไม้ที่ทำด้วยมือ เมื่อนำไปใช้ตกแต่งบนเสื้อผ้าก็ยังคงรักษาความรู้สึกหรูหราได้เช่นเดิม ลูกไม้ที่นำมาใช้ตกแต่งเสื้อผ้ามีหลายชนิด สำหรับลูกไม้ตกแต่งเสื้อผ้าที่มีเนื้อบางเบาจะเหมาะกับชุดกลางคืนมากกว่าชุดกลางวัน สำหรับลูกไม้ที่มีลวดลายวิจิตรสวยงามเหมาะจะใช้ตกแต่งและตัดเย็บชุดโอกาสพิเศษ

เทคนิคการเย็บลูกไม้ตกแต่ง

การเย็บลูกไม้ตกแต่งมีเทคนิคที่จำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับการต่อลูกไม้ การเย็บและการจีบรูต ทั้งนี้เพื่อให้การตกแต่งด้วยลูกไม้นั้นได้สัดส่วนที่สวยงาม ตะเข็บที่เย็บไม่ทำให้ลูกไม้ลดคุณค่าของความสวยงามลง และที่สำคัญ คือลวดลายของลูกไม้จะยังคงความสมบูรณ์มากที่สุด ในการเย็บลูกไม้ตกแต่ง มีวิธีการเย็บแบ่งออกเป็น 3 วิธี คือการเย็บด้วยจักร การเย็บมือ และการเย็บด้วยจักรแล้วสอยด้วยมือ สำหรับเทคนิคที่นิยมใช้ในการเย็บลูกไม้ตกแต่งชนิดต่างๆมีดังนี้

1. การเย็บลูกไม้มริม ลูกไม้ที่นิยมนำมาตกแต่งเป็นลูกไม้มริมมักเป็นลูกไม้ที่มีลักษณะขอบบางและมีขนาดเล็ก ดังนั้นการเย็บจึงควรเลือกด้ายและเข็มที่มีขนาดเล็กเหมาะสมกับเนื้อผ้าด้วย

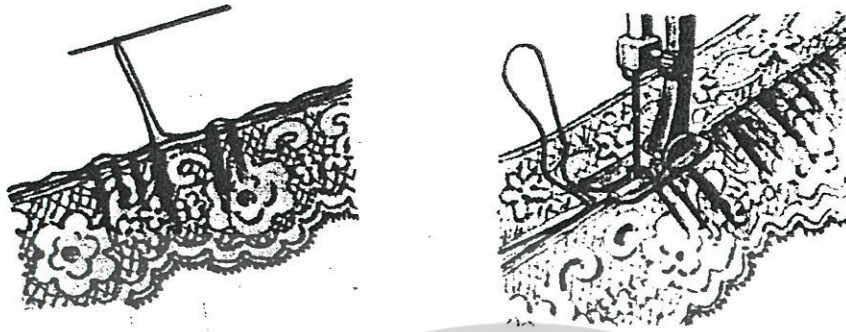


ภาพที่ 72 ภาพการเย็บลูกไม้มริม

2. การเย็บจีบรูตลูกไม้ การตกแต่งโดยการนำลูกไม้มาริมและเย็บติดกับตัวเสื้อในลักษณะของระบายเป็นวิธีตกแต่งที่นิยมอีกวิธีหนึ่ง การจีบรูตลูกไม้สามารถทำได้ง่ายๆ โดยการใส่เข็มดั่งรูตเส้นด้ายที่ริมลูกไม้ด้านที่เป็นเส้นตรง ดั่งรูตจนได้จีบย่นตามที่ต้องการจากนั้นนำไปเย็บต่อกับผ้าตัวเสื้อโดยหันผ้าและลูกไม้ด้านถูกประกบกัน เย็บตะเข็บแล้วพลิกตะเข็บกลับรีดให้เรียบหรืออาจใช้วิธีการต่อลูกไม้รูตกับลูกไม้ด้วยกันโดยวิธีดั่งรูตแล้ววางริมลูกไม้ทั้ง 2 ขึ้นชนกัน และเย็บ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตะเข็บซิกแซกทับด้านบน โดยปรับความถี่ของฝีเข็ม 0.8-1.0 และปรับความกว้างของตะเข็บให้เท่ากับ 2.0-3.0



ภาพที่ 73 ภาพการเย็บจิบรูตลูกไม้



ภาพที่ 74 ภาพการออกแบบเสื้อโดยใช้ลูกไม้

2.9.2 จีบระบาย (Ruffles)

จีบระบาย คือ ชั้นส่วนของผ้าที่ถูกตัดออก ริมด้านหนึ่งเย็บให้สำเร็จอีกด้านหนึ่งเย็บจิบรูต ริมที่เย็บจิบรูตนี้เป็นด้านที่ใช้เย็บติดกับตำแหน่งที่ต้องการตกแต่งด้วยจีบระบาย จะสังเกตเห็นว่าผ้าด้านนอกจะยาวกว่าผ้าด้านใน เมื่อจับดึงให้เป็นเส้นตรง ทั้งนี้ไม่ว่าระบายนั้นจะมีจีบหรือไม่ก็ตาม จีบระบายมีลักษณะอ่อนพลิ้ว นุ่มนวล สามารถนำมาตกแต่งเสื้อได้เป็นอย่างดี การตกแต่งเสื้อด้วยจีบระบาย มักนิยมทำตามสวนคอของเสื้อ ขอบแขนเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนั้นยังใช้ตกแต่งส่วนอื่นๆ อีก เช่น บริเวณเอว ชายเสื้อและชายกระโปรง เป็นต้น

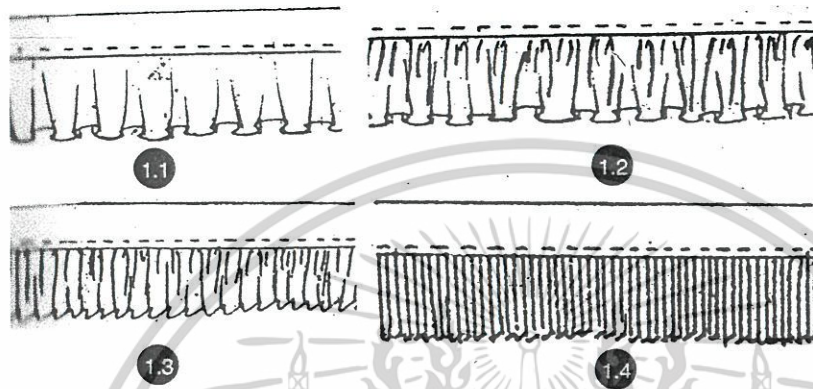
ผ้าที่จะนำมาทำระบายควรเลือกใช้ผ้าที่มีลักษณะอ่อนนุ่มเบาบาง เช่น ผ้าชีฟอง จอร์เจีย เป็นต้น ไม่นิยมใช้ผ้าหนาทำระบาย แบบเสื้อที่ตกแต่งด้วยจีบระบายจะทำให้ผู้สวมใส่ดูอ่อนหวาน

ละเอียดและนุ่ม แสดงให้เห็นถึงลักษณะความเป็นผู้หญิงที่อ่อนหวานนั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชนิดและลักษณะของจีบระบาย ลักษณะของจีบระบายโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 4 ชนิด คือ

1. ระบายที่ตัดจากผ้าที่เป็นวงกลม
2. ระบายที่ตัดจากผ้าเหลี่ยม
3. ระบายที่ตัดจากผ้าตรง
4. ระบายสำเร็จรูปที่อัดพลีท



ภาพที่ 75 ลักษณะของจีบระบายแบบต่าง ๆ

จีบระบายที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย จะมีทั้งรูปแบบสำเร็จรูปที่ตัดเย็บไว้เสร็จเรียบร้อยแล้ว และจีบระบายที่ตัดเย็บขึ้นเอง การวางแบบตัดผ้ามีทั้งการใช้ผ้าเหลี่ยม การใช้ผ้าวงกลม และ การใช้ผ้าตรง ส่วนผลของการใช้เกรนผ้าต่างกันนั้นจะทำให้ได้ลักษณะของระบายที่แตกต่างกันด้วย ตัวอย่างเช่น การใช้ผ้าเหลี่ยมทำจีบระบายจะได้ระบายที่อ่อนนุ่มและสวยงามกว่าใช้ผ้าตรง

จีบระบายที่นำมาใช้ในการตกแต่งเสื้อผ้ามีหลายลักษณะ เช่น ระบายที่ตัดจากผ้าเหลี่ยม ระบายที่ตัดจากผ้าตรง ระบายที่ตัดตามรูปแบบขยายของชิ้นส่วนของแบบตัด และระบายสำเร็จรูปที่ทำจากผ้าอัดพลีท หรือผ้าลูกไม้ เป็นต้น

1. ริมระบาย สำหรับริมระบายอาจใช้ริมผ้าเย็บริมด้วยมือหรือจักร หรือใช้ลูกไม้ตกแต่งก็ได้ ริมระบายที่ใช้ทั่วไปมีดังนี้

ริมระบายเดินด้วยจักรใช้ตะเข็บธรรมดา

ริมระบายเดินด้วยจักรใช้ตะเข็บซิกแซก

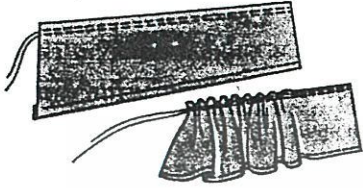
ริมระบายที่ตกแต่งด้วยลูกไม้

ริมระบายที่พับสอยชายด้วยมือ

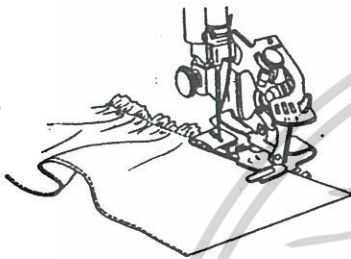
ริมระบายที่ใช้ริมผ้า

2. ลักษณะการจีบ

2.1 จีบรูดธรรมดา (Simple frill) ตัดผ้าสำหรับทำจีบระบาย เย็บริมระบายด้านหนึ่งให้เรียบร้อย ส่วนริมอีกด้านหนึ่งเย็บรูด โดยมีวิธีเย็บรูด 2 แบบ คือ เย็บจักรห่างแล้วรูดด้วยมือ หรือใช้จักรเย็บรูดโดยใช้ตีนผีเย็บรูดโดยเฉพาะ



ภาพที่ 76 การเย็บรูดแบบเย็บจักรห่างแล้วรูดด้วยมือ



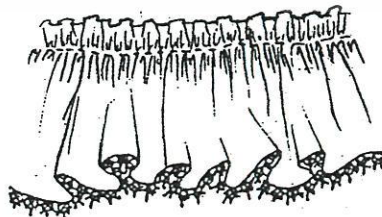
ภาพที่ 77 การเย็บรูดแบบเย็บด้วยจักรโดยใช้ตีนผีเย็บรูด

2.2 จีบพับ (Pleat frill) ตัดผ้ากว้างยาวตามต้องการ เย็บริมด้านหนึ่งให้เรียบร้อยก่อน แล้วจับจีบด้านตรงข้ามกัน ถ้าตัดเย็บด้วยผ้าเฉลี่ย ความยาวของผ้าควรกว้างเป็น 2 เท่า ของจีบพับ พับผ้าเป็นสันทบแล้วจึงจับจีบ ให้มีขนาดจีบเล็กหรือใหญ่ตามความต้องการ



ภาพที่ 78 การเย็บแบบจีบพับ

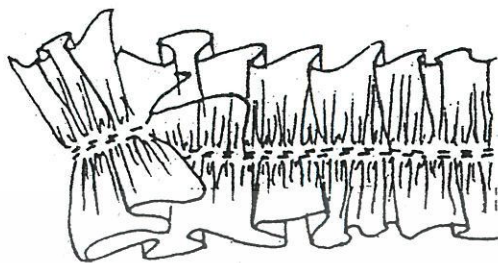
2.3 จีบตกแต่ง (Frill for decorative heading) เป็นจีบระบายสำหรับใช้ในการตกแต่ง โดยตัดผ้ากว้างตามยาวตามต้องการ เย็บพับริมทั้ง 2 ข้างเหมือนกัน หรือใช้ลูกไม้เล็กๆ ติดตามริมด้านล่าง เย็บรูดห่างจากริมด้านบนประมาณ 2-3 ซม. หรือตามความต้องการ



ภาพที่ 79 การจีบตกแต่งแบบติดลูกไม้ด้านล่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

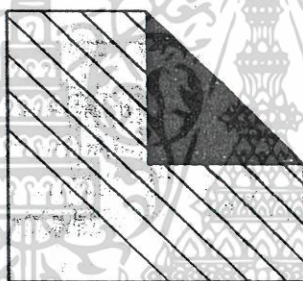
2.4 จีบระบาย 2 ชั้น (Double ruffles) เป็นระบายที่มีเนื้อที่ของจีบระบาย 2 ด้านเท่ากัน ริมทั้ง 2 ด้านเย็บริมหรือตกแต่งตามความต้องการ เย็บรูดกึ่งกลางใช้ตกแต่งเสื้อผ้าได้หลายแบบ



ภาพที่ 80 การจีบระบาย 2 ชั้น

3. เทคนิคการเย็บจีบระบาย

1. การตัดผ้าระบาย ตัดระบายผ้าเจดียง 45 องศา มีความกว้างตามที่ต้องการ ควรประมาณ 2-3 เท่าของส่วนที่ต้องการติดระบาย



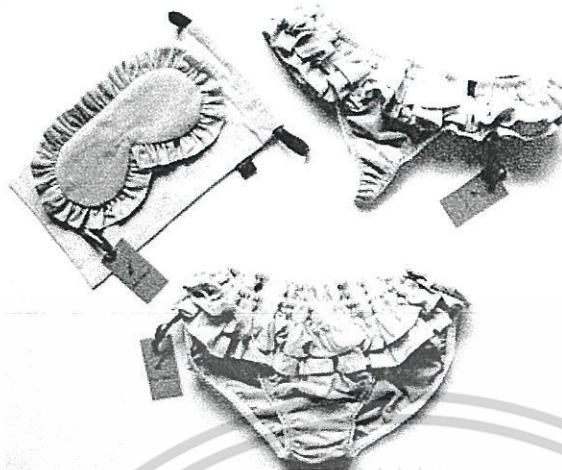
ภาพที่ 81 การตัดระบายผ้าเจดียง

2. ตัดระบายผ้าวงกลม ใช้สำหรับระบายปลิวในตัว ไม่ต้องจีบหรือรูด ตัดผ้าโค้งตามรูปวงกลม มีความกว้างยาวตามต้องการ



ภาพที่ 82 การตัดระบายผ้าวงกลม

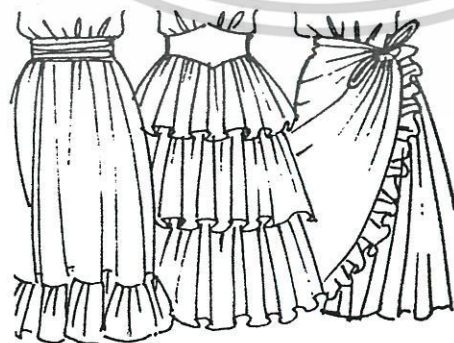
การออกแบบเสื้อตกแต่งด้วยจีบระบาย



ภาพที่ 83 ลักษณะของจีบระบาย



ภาพที่ 84 ตัวอย่างการออกแบบตกแต่งเสื้อด้วยจีบระบาย



ภาพที่ 85 ตัวอย่างการออกแบบตกแต่งกระโปรงด้วยจีบระบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.9.3 การตกแต่งเสื้อด้วยจีบพอง

จีบพอง (Fullness)

จีบพอง คือ จีบที่เกิดจากการรูดด้วยการเย็บจักรหรือเย็บมือ ผ้ารอยรูปจะมีลักษณะย่นเข้าหากัน ส่วนบริเวณใต้รอยจีบรูดจะโป่งพองทำให้มีเนื้อที่กว้าง เป็นการเพิ่มเนื้อที่ผ้าให้มากขึ้น เนื้อผ้าที่เพิ่มขึ้นทำให้เสื้อผ้าเกิดความหลวม พองฟู และบานออก

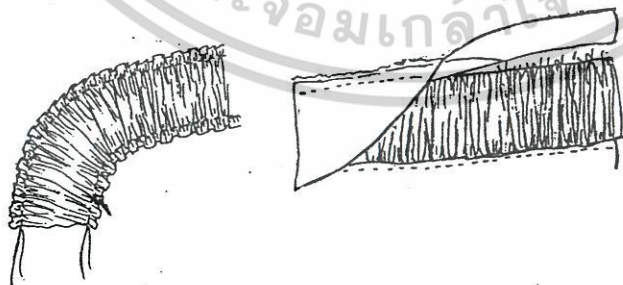
จีบพองที่นิยมใช้ในการตกแต่งเสื้อผ้าโดยทั่วไปมีดังนี้

1. Gathering คือ การเย็บตะเข็บรูดย่น (Seam eased) โดยการเย็บตะเข็บห่างประมาณ 8-10 ฟีเชื่อมต่อกัน 1 นิ้ว บนผ้าที่มีความยาวและความกว้าง เพื่อรูดย่นให้เกิดลักษณะพองบานในส่วนที่ต้องการ ลักษณะการย่นรูดแบบนี้มักใช้กับการนำไปเย็บต่อกับส่วนที่เป็นผ้าธรรมดาที่ไม่ได้รูดย่น วิธีการเย็บสามารถทำได้ทั้งเย็บด้วยมือโดยใช้ตะเข็บด้นถี่ๆ แล้วดึงรูด หรือใช้การเย็บด้วยจักรใช้ฝีเข็มห่าง เส้นคู่ โดยให้แนวเส้นเย็บตะเข็บจริงอยู่ตรงกลาง แล้วดึงด้ายคู่บนหรือคู่ข้าง ให้เนื้อผ้ารูดพอดีกับบริเวณที่จะตกแต่ง เมื่อดึงเส้นด้ายคู่ใด ควรดึงเส้นด้ายคู่หนึ่งตลอด ไม่ควรดึงรูดสลับเส้นด้ายกัน เพราะจะทำให้ตะเข็บรูดถูกยี่ด รูดไม่ได้ หรืออาจทำให้เส้นด้ายขาดได้



ภาพที่ 86 การเย็บจีบรูดด้วยมือ ภาพที่ 87 การเย็บจีบรูดด้วยจักร

2. Tucked shirring เป็นการจีบรูด 2 ริม เท่าๆกัน สำหรับการจีบรูดแบบนี้ ให้เฉลี่ยรอยรูดส่วนโค้งให้มีรอยรูดที่สม่ำเสมอ Tucked shirring ให้ประกอบหรือแทรกเนื้อผ้าให้มีเนื้อที่เพิ่มขึ้น เหมือนการแทรกลูกไม้กลาง



ภาพที่ 88 การจีบรูดแบบ Tucked shirring

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกแบบเสื้อที่ตกแต่งด้วยจีบพอง



ภาพที่ 89 ตัวอย่างการออกแบบตกแต่งเสื้อและกระโปรงด้วยจีบพองแบบ Gathering



ภาพที่ 90 ตัวอย่างการออกแบบตกแต่งเสื้อด้วยจีบพองแบบ Shirring



ภาพที่ 91 ตัวอย่างการออกแบบตกแต่งบริเวณต่างๆ บนตัวเสื้อด้วยจีบพองแบบ Shirring
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

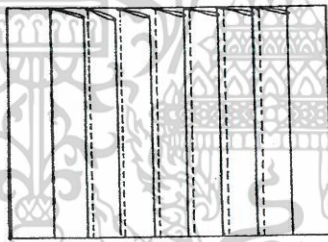
2.9.4 การตกแต่งด้วยตีเกล็ด

เกล็ดที่ใช้ในเสื้อผ้ามีมากมายหลายแบบ ซึ่งแต่ละแบบมีลักษณะและวิธีการเย็บที่แตกต่างกันไป เกล็ดแบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ เกล็ดทรง และเกล็ดตกแต่ง

1. เกล็ดทรง (Dart) เป็นการเย็บเกล็ดเพื่อให้เสื้อผ้าเข้ารูปแล้วได้รูปทรงสวยงาม เนื่องจากรูปร่างของคนเรามีส่วนเว้าส่วนโค้ง เมื่อตัดเย็บเสื้อผ้าจะต้องพยายามทำให้เข้ากับรูปร่างของผู้สวมใส่มากที่สุดโดยจะใช้วิธีการเย็บเกล็ดในส่วนต่างๆ ของเสื้อผ้าเพื่อบังคับให้เกิดรูปทรง ซึ่งเกล็ดชนิดนี้นิยมใช้ บริเวณอกเสื้อและบริเวณสะโพกของกระโปรง

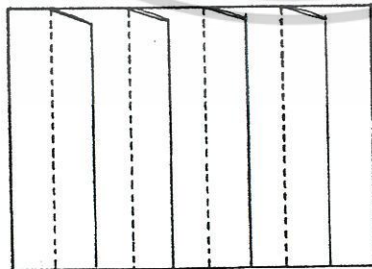
2. เกล็ดตกแต่ง การเย็บเกล็ดเพื่อตกแต่งเสื้อผ้า การเย็บเกล็ดบนเสื้อผ้าไม่ควรใช้ในบริเวณที่กว้างจนเกินไป เพราะจะทำให้เสื้อผ้านั้นไม่มีจุดเด่น บริเวณที่นิยมตกแต่งด้วยการตีเกล็ดคือ ตัวเสื้อแขนหน้าและแขนหลัง แขน yoke แขนเสื้อ ขอบปลายแขน และบริเวณปก เกล็ดที่นิยมนำมาตกแต่งเสื้อผ้าได้แก่

1. Blind tucks เกล็ดที่มีลักษณะเกล็ดใหญ่ เกล็ดทุกเกล็ดจะชนกันพอดีจนไม่มีช่องว่างระหว่างเกล็ด ลักษณะคล้ายเกล็ดมู่ลี่ การเย็บเกล็ดประเภทนี้ควรใช้เครื่องมือวัดระยะ อาจวัดระยะในแบบกระดาษ หรือวัดระยะในผ้า ซึ่งเป็นการเผื่อเกล็ดบนผ้าด้วย การเย็บเกล็ดประเภทนี้ใช้กับเสื้อผ้าได้ทุกชนิด



ภาพที่ 92 ลักษณะเกล็ดแบบBlind tucks

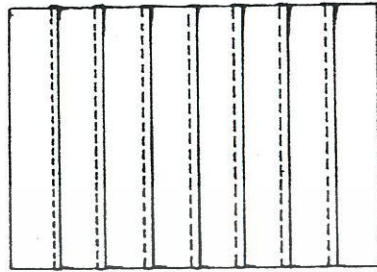
2. Space tucks เป็นเกล็ดที่มีขนาดใหญ่เช่นเดียวกับ blind tucks ต่างกันที่มีการเว้นระยะระหว่างเกล็ดให้เกิดช่องว่าง



ภาพที่ 93 ลักษณะเกล็ดแบบSpace tucks

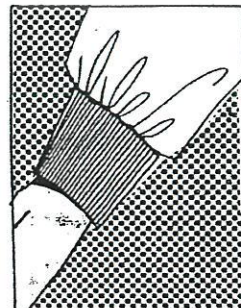
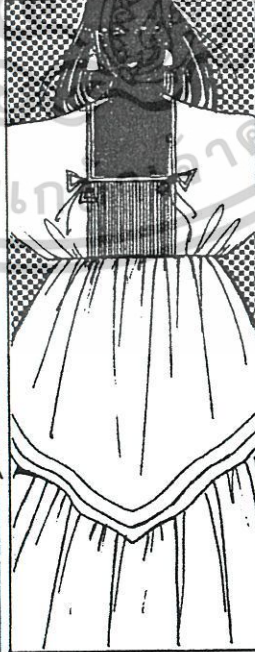
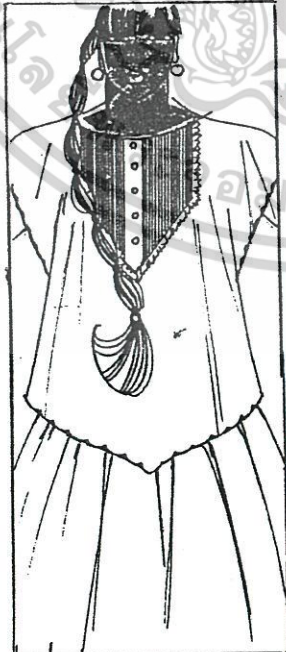
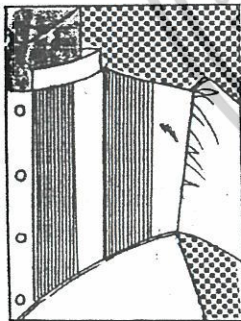
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. Pin tucks เป็นการเย็บเกล็ดเล็กๆ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความละเอียดและมีมือของช่างตัดเสื้อ และรสนิยมของผู้สวมใส่ เกล็ดเล็กๆนี้จะมีความกว้างประมาณ 0.3 ซม. ผ้าที่ใช้ควรเป็นผ้าที่มีลักษณะบางเบา การเย็บเกล็ดสามารถเย็บเกล็ดเดียว หรือเย็บเป็นหมู่ก็ได้



ภาพที่ 94 ลักษณะเกล็ดแบบPin tucks

ออกแบบเสื้อที่ตกแต่งด้วยเกล็ด



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ การตกแต่งเสื้อผ้าด้วยการตีเกล็ดนั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.9.5 ริบบิ้น (Ribbon)

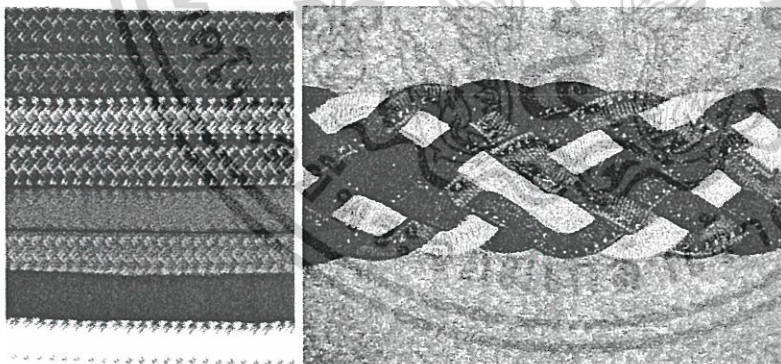
มีจำหน่ายในรูปแบบของริบบิ้นที่ผลิตจากผ้าไนลอนสีพื้นและริบบิ้นที่ปักลวดลายต่างๆ มีขนาดต่างกันและมีสีสันงดงาม ใช้ตกแต่งบนเสื้อผ้าโดยการเย็บทาบขอบ หรือใช้ทาบปิดรอบตะเข็บ นอกจากนี้ริบบิ้นเส้นเล็กๆ ยังสามารถใช้ปักลวดลายได้เช่นเดียวกับไหม



ภาพที่ 96 ภาพการออกแบบเสื้อผ้าโดยใช้เส้นโค้ง

2.9.6 เป็ยและแถบ (Braid)

เป็ยผลิตโดยการทอและการถักนิต ใช้เส้นด้าย 3 เส้นหรือมากกว่า สอดทแยงเหมือนการถักผมเป็ย มีลักษณะกลมหรือแบนคล้ายริบบิ้น มีทั้งขนาดเล็กและใหญ่ ตัวอย่างเช่น เป็ยแผ่นเรียบ (Flat Braid) เป็ยกลมเส้นเล็ก (Soutache or Narrow bias braid) แถบเป็ยหุ้มริม (Pre-faded braid)



ภาพที่ 97 ภาพการออกแบบเสื้อผ้าโดยใช้เส้นโค้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 การพัฒนาการออกแบบ

3.1 แบบร่างและพัฒนาการออกแบบ

การรวบรวมข้อมูลและสรุปแนวทางที่ใช้ในการออกแบบ

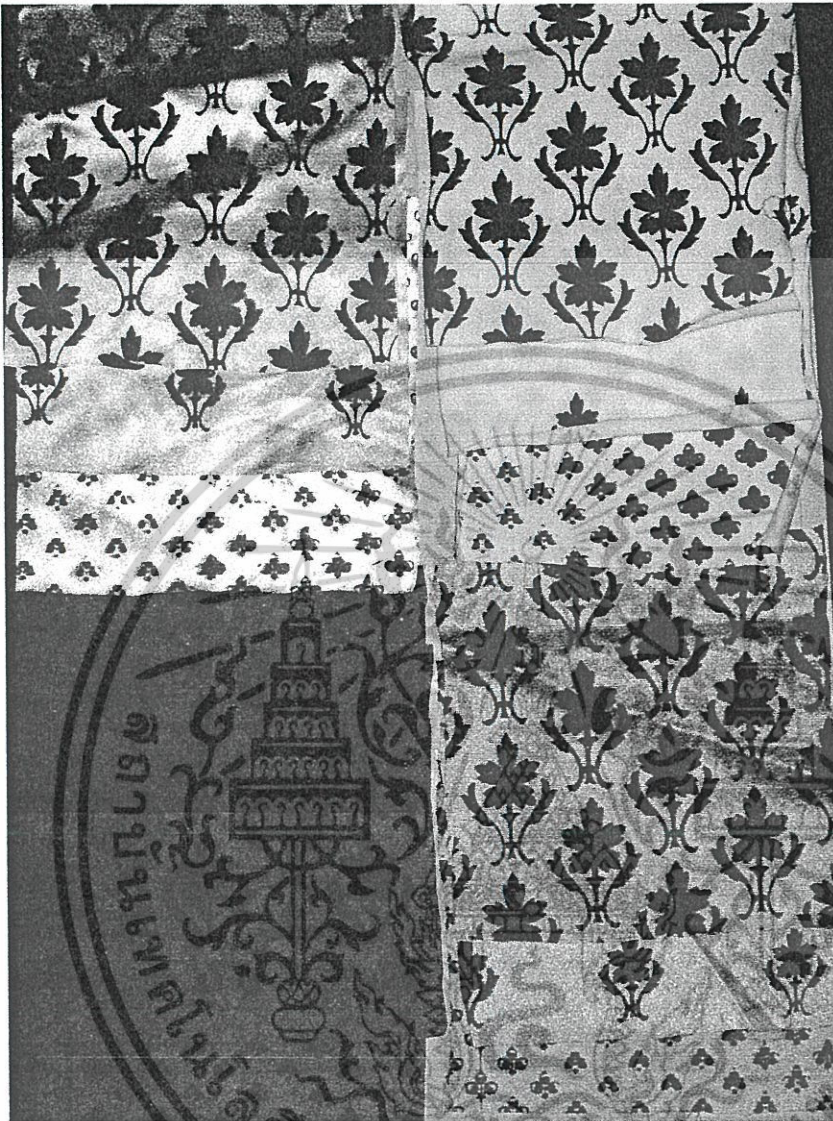
1. ลักษณะโดยรวมและรูปแบบของสินค้าแบรนด์ Raphaela Magica คอลเล็คชั่น Bull fight
 - งานออกแบบเป็นโทนมืดดำ แสดงให้เห็นถึงความเป็นมืออาชีพ เป็นทางการ สามารถสวมใส่ไปทำงานได้
 - เน้นการใช้วัตถุดิบจากโรงงานเป็นหลัก และหลีกเลี่ยงการใช้วัสดุและการผลิตจากนอกโรงงานเนื่องจากการเพิ่มมูลค่าของสินค้า
 - พยายามใช้เทคนิคจากการตัดเย็บ เนื่องจากโรงงานมีศักยภาพในการผลิต
2. รูปแบบแบบของเสื้อผ้าเป็นแบบกึ่งทางการ ซึ่งตอบสนองกลุ่มเป้าหมายวัยทำงาน และสามารถสวมใส่ไปงานเลี้ยงหลังเลิกงานได้ รวมไปถึงการออกแบบให้สอดคล้องกับการสวมใส่ชุดชั้นในแบรนด์ Raphaela Magica ด้วย
3. การนำวัตถุดิบจริงมาทำการทดลองว่า เนื้อผ้าชนิดใดเหมาะแก่การทำเทคนิคประเภทใด ซึ่งมีการทดลองที่หลากหลาย ได้แก่
 - การเย็บ patchwork



ภาพที่ 98 การทดลองเย็บ patchwork

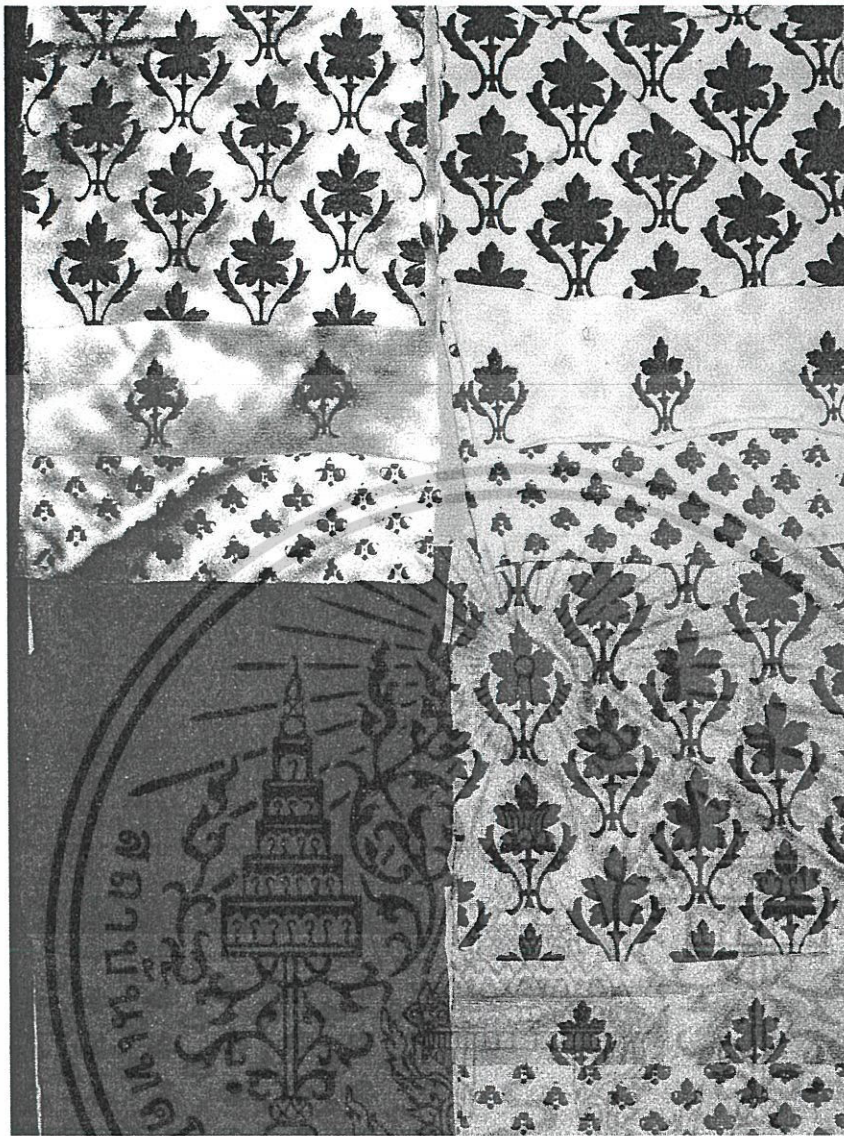
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การพิมพ์สกรีน



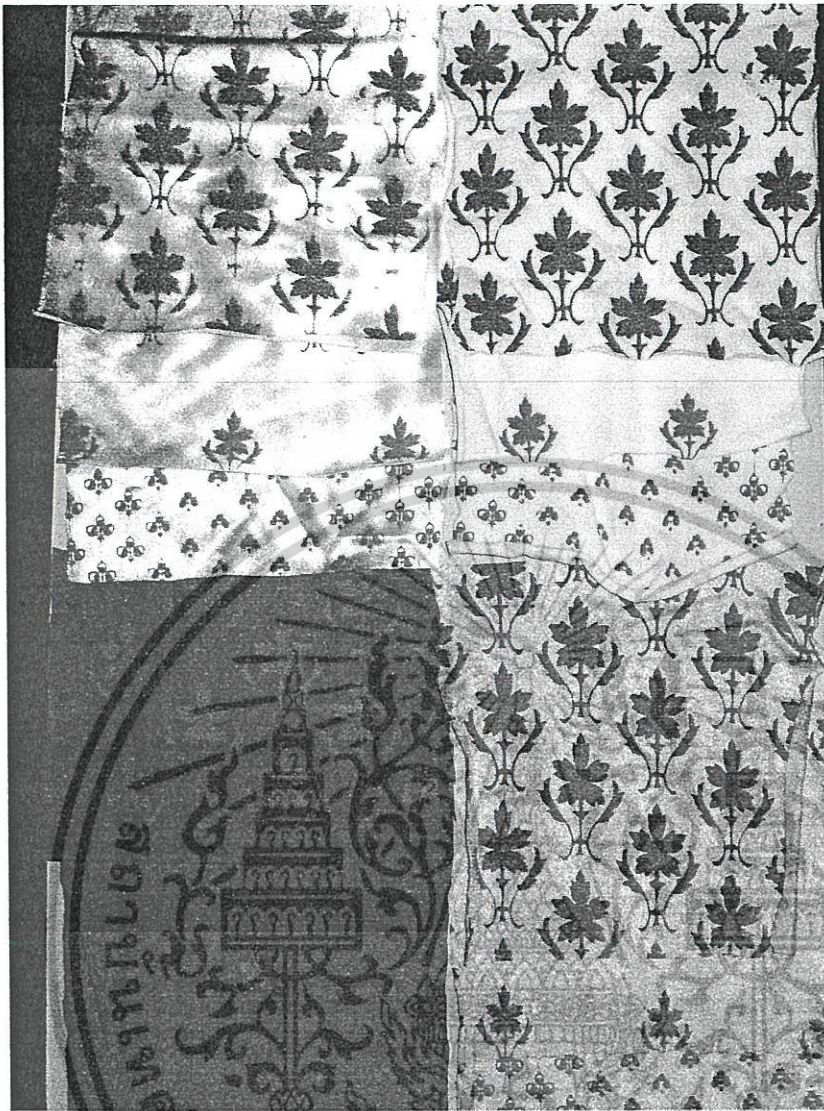
ภาพที่ 73 การทดลองสกรีนสีน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 99 การทดลองสกรีนสียาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 100 การทดลองสกรีนสีลอย

- การถักเปีย



ภาพที่ 101 การทดลองถักเปีย

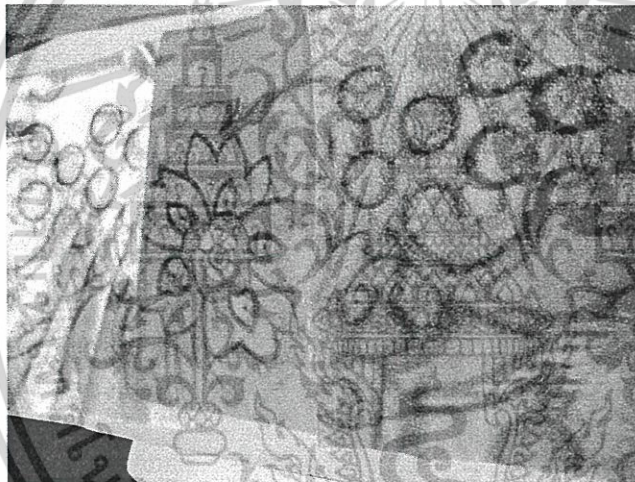
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การฟlock



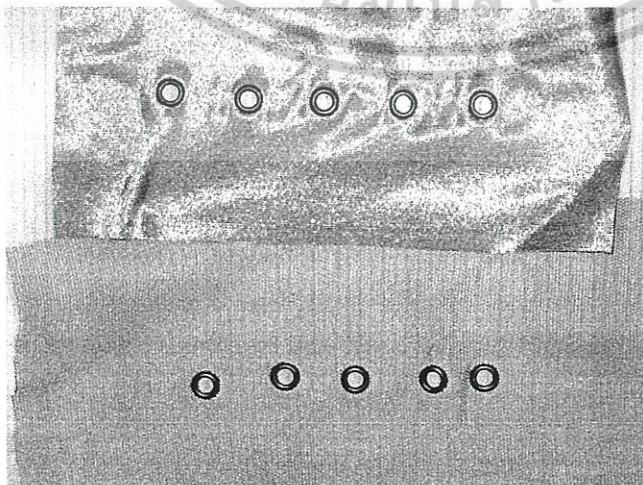
ภาพที่ 102 การทดลองฟlockก้ามะหอยเป็นลวดลาย

- การพิมพ์ Heat transfer



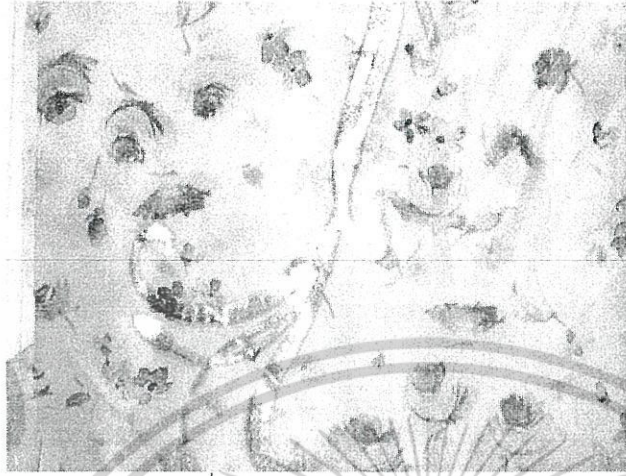
ภาพที่ 103 การทดลองพิมพ์ heat transfer

- การเจาะ



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 104 การทดลองเจาะตาไก่เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การพิมพ์ Foil



ภาพที่ 105 การทดลองพิมพ์ Foil

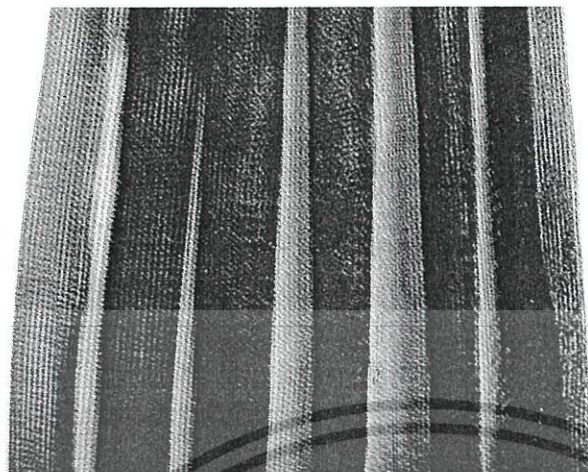
- การเย็บ smock



ภาพที่ 106 การทดลองเย็บ smock

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การอัดพลีท



ภาพที่ 107 การทดลองอัดพลีท



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปเทคนิคที่ใช้ในการออกแบบชิ้นงาน

- การจับเดรป



ภาพที่ 108 การทดลองจับเดรป

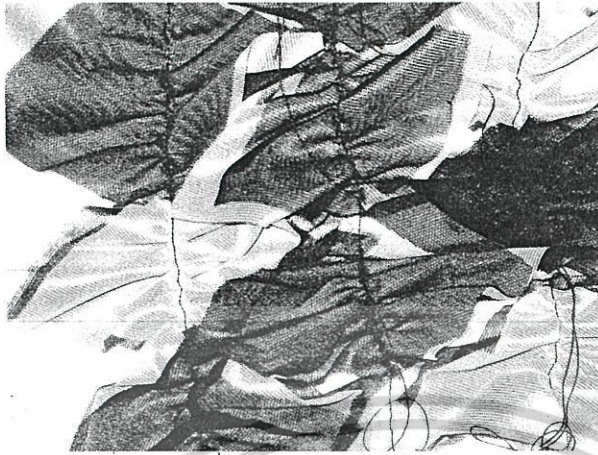
- การจับพอง



ภาพที่ 109 การทดลองจับพอง

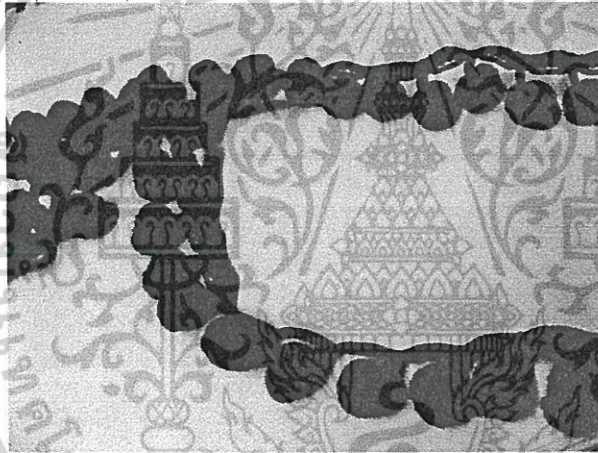
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การจีบรูด



ภาพที่ 110 การทดลองจีบรูด

- การตกแต่งด้วยแถบและเป็ย



ภาพที่ 111 การทดลองใช้แถบ

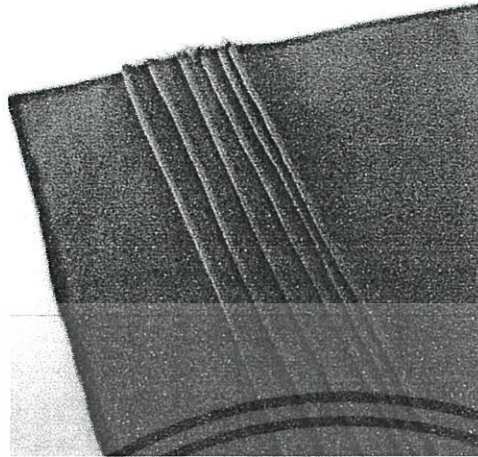
- การตกแต่งด้วยลูกไม้



ภาพที่ 112 การทดลองตกแต่งด้วยลูกไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การตีเกล็ด

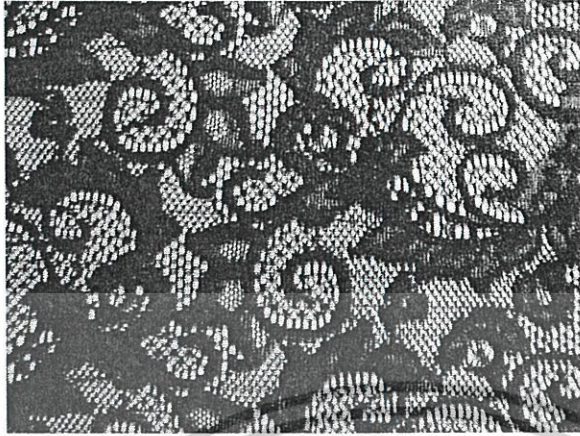


ภาพที่ 113 การทดลองตีเกล็ด

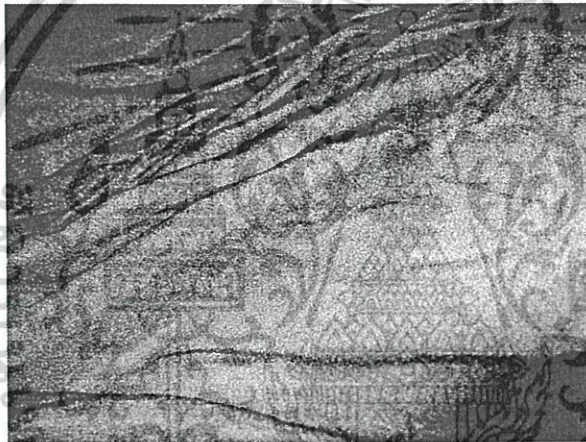


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. วัสดุพิมพ์ที่เลือกใช้



ภาพที่ 114 ผ้าจวบลูกไม้ ELI 44009BK BE

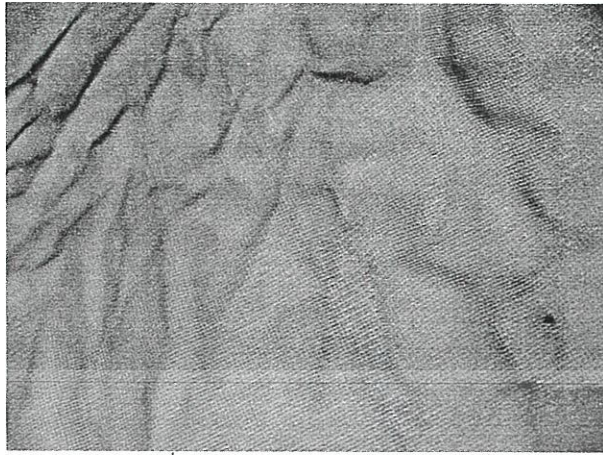


ภาพที่ 115 ผ้าซาติน FKI 51015 BK01



ภาพที่ 116 ผ้าซาติน PSI 58009 BKA39 IN1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 117 ผ้าโปร่ง FMI 72007 BK01



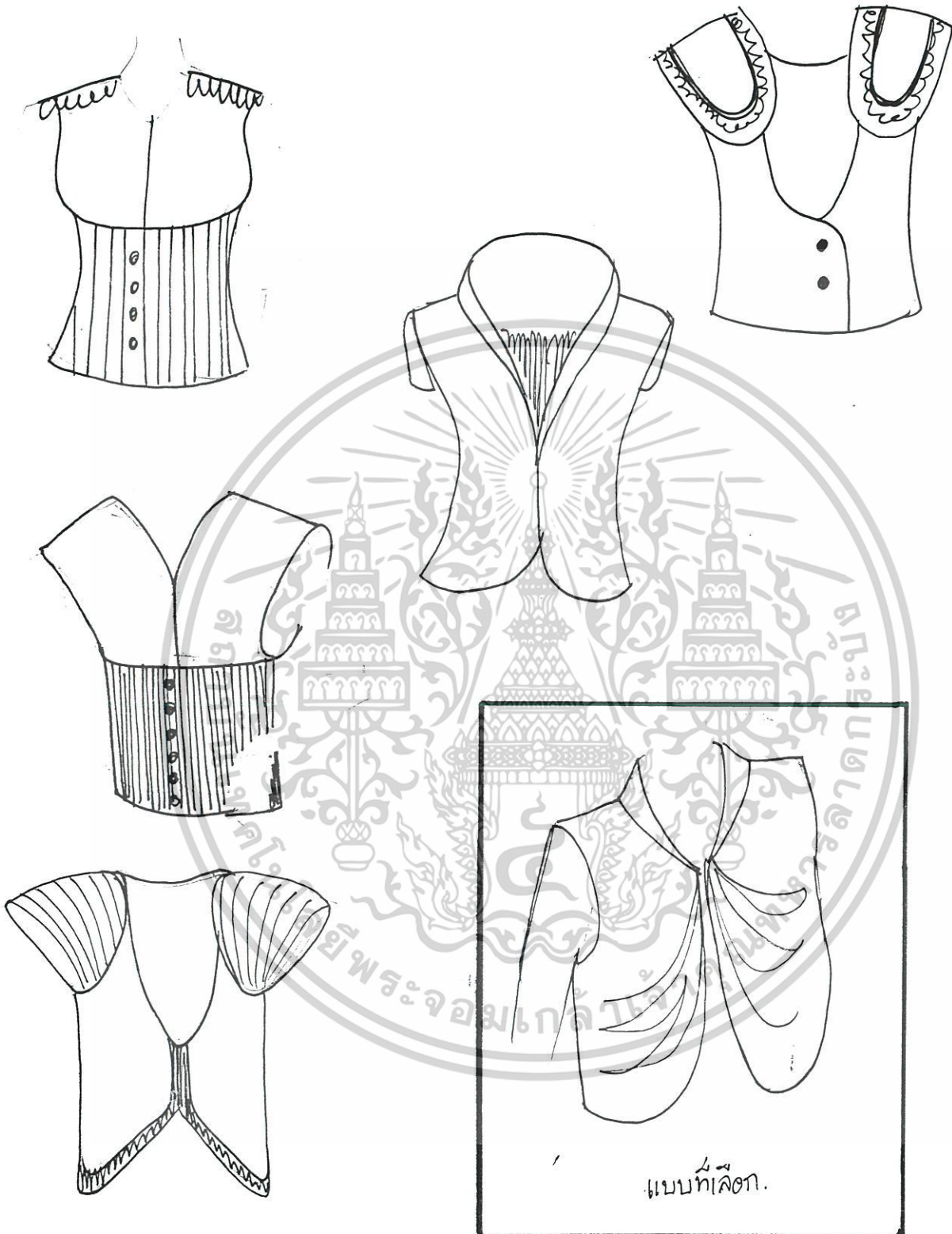
ภาพที่ 118 ลูกไม้ LEC25030-31 BKA01IN1



ภาพที่ 119 ผ้า รังผึ้ง PPI 86004 BK01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 สรุปผลการออกแบบ



ภาพที่ 120 ภาพแสดงการออกแบบเสื้อมีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง 89 การนำไปใช้



Waistcoat

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 122 ภาพแสดงการออกแบบเสื้อแจ็กเก็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง⁹¹ที่มีการนำไปใช้

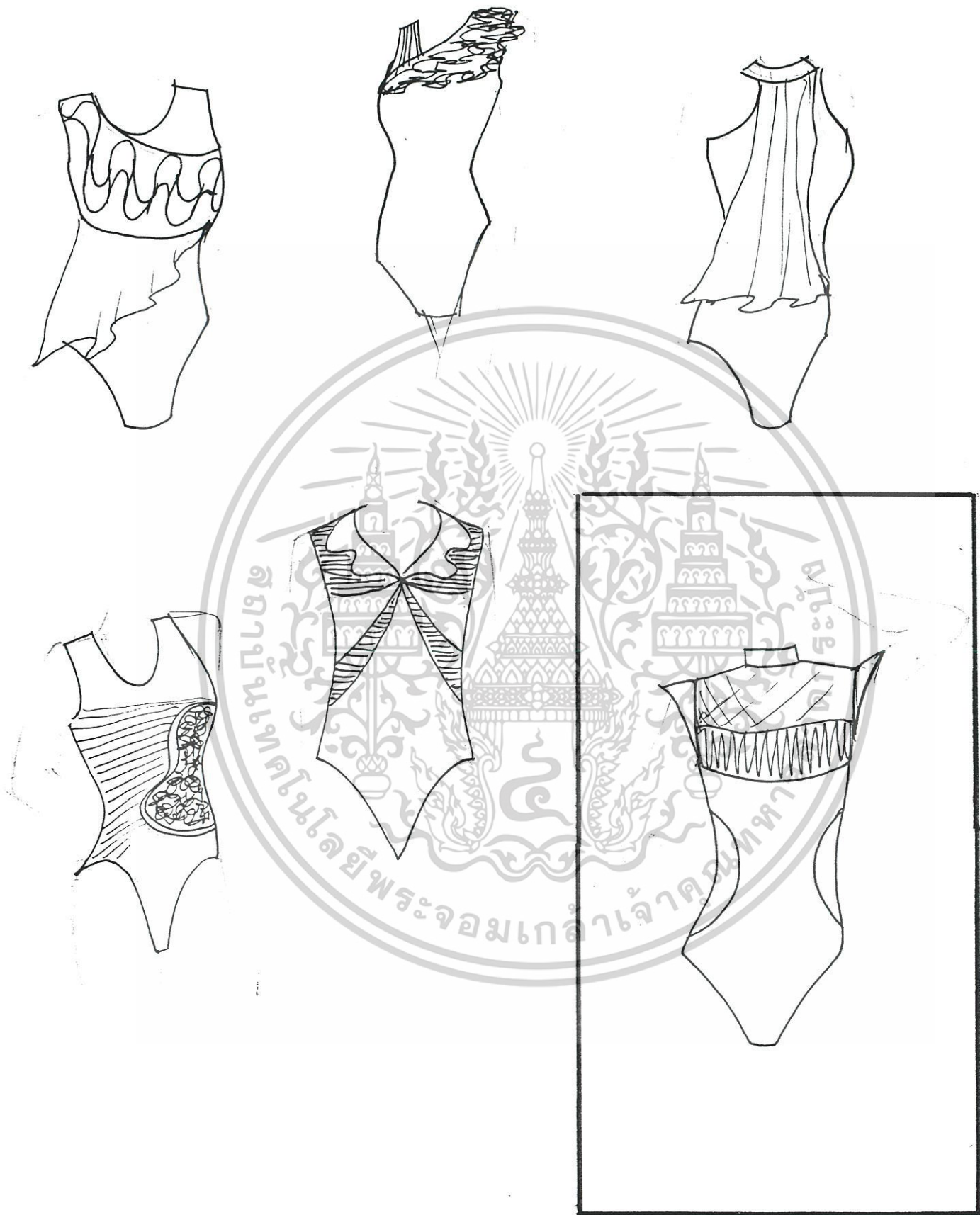


Raphaeia Magica
 Bull Fight Collection

ชุดไปเช้า

Jacket

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 123 ภาพแสดงแบบเสื้อแจ็คเก็ต
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

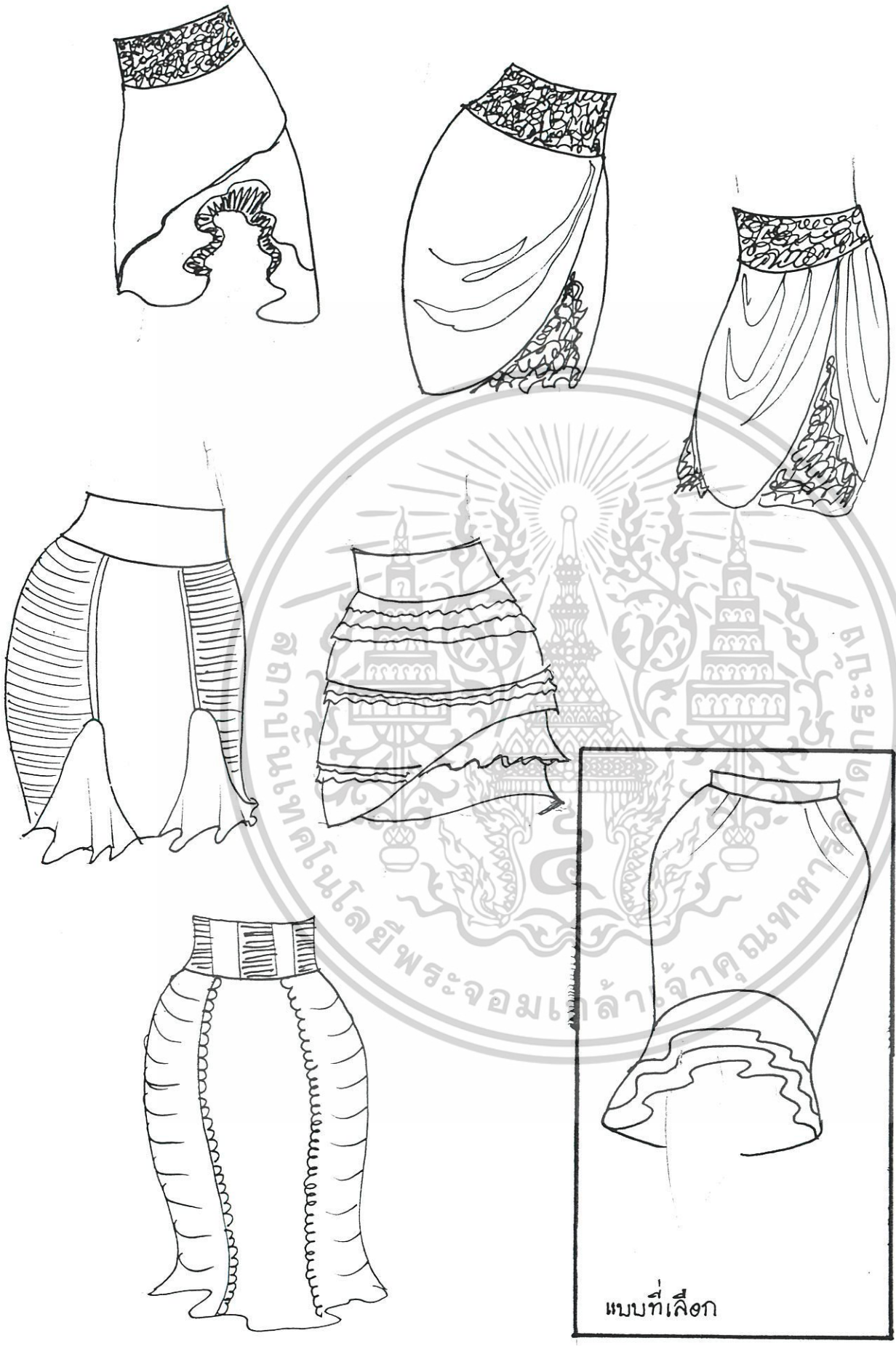


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรณีใช้งานเชิงออกแบบเบื้องต้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



Bodysuit

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น **ภาพที่ 125 ภาพแสดงแบบชุดบอดี้สูท** อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



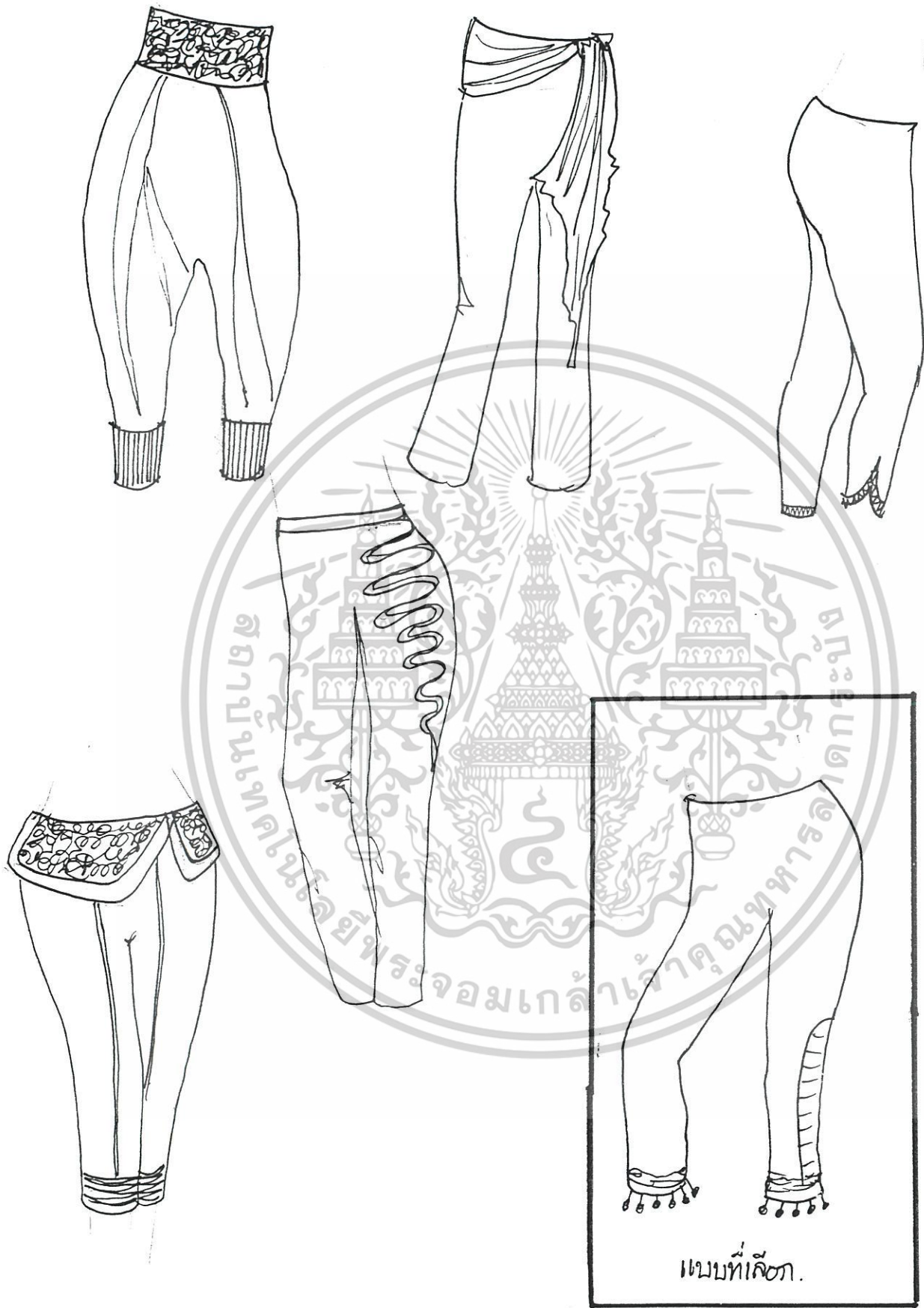
ภาพที่ 126 ภาพแสดงการออกแบบกระโปรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการเชิงพาณิชย์เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



Skirt

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 127 ภาพแสดงแบบกระโปรง
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

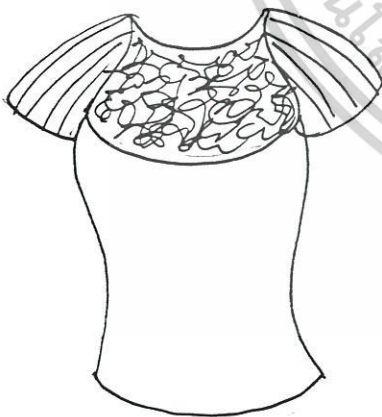
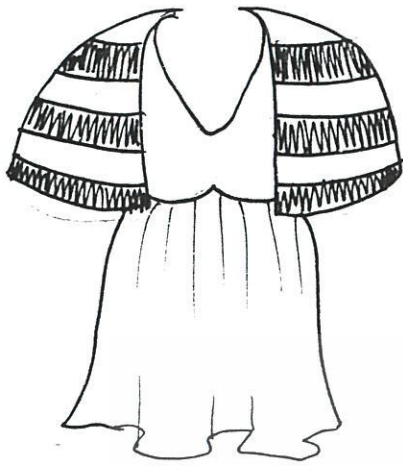


แบบที่สี่ก.

ภาพที่ 128 ภาพแสดงการออกแบบ legging
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกหนึ่งสิ่งที่ไม่เห็นแต่สัมผัสได้คือเนื้อผ้าและตยงอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



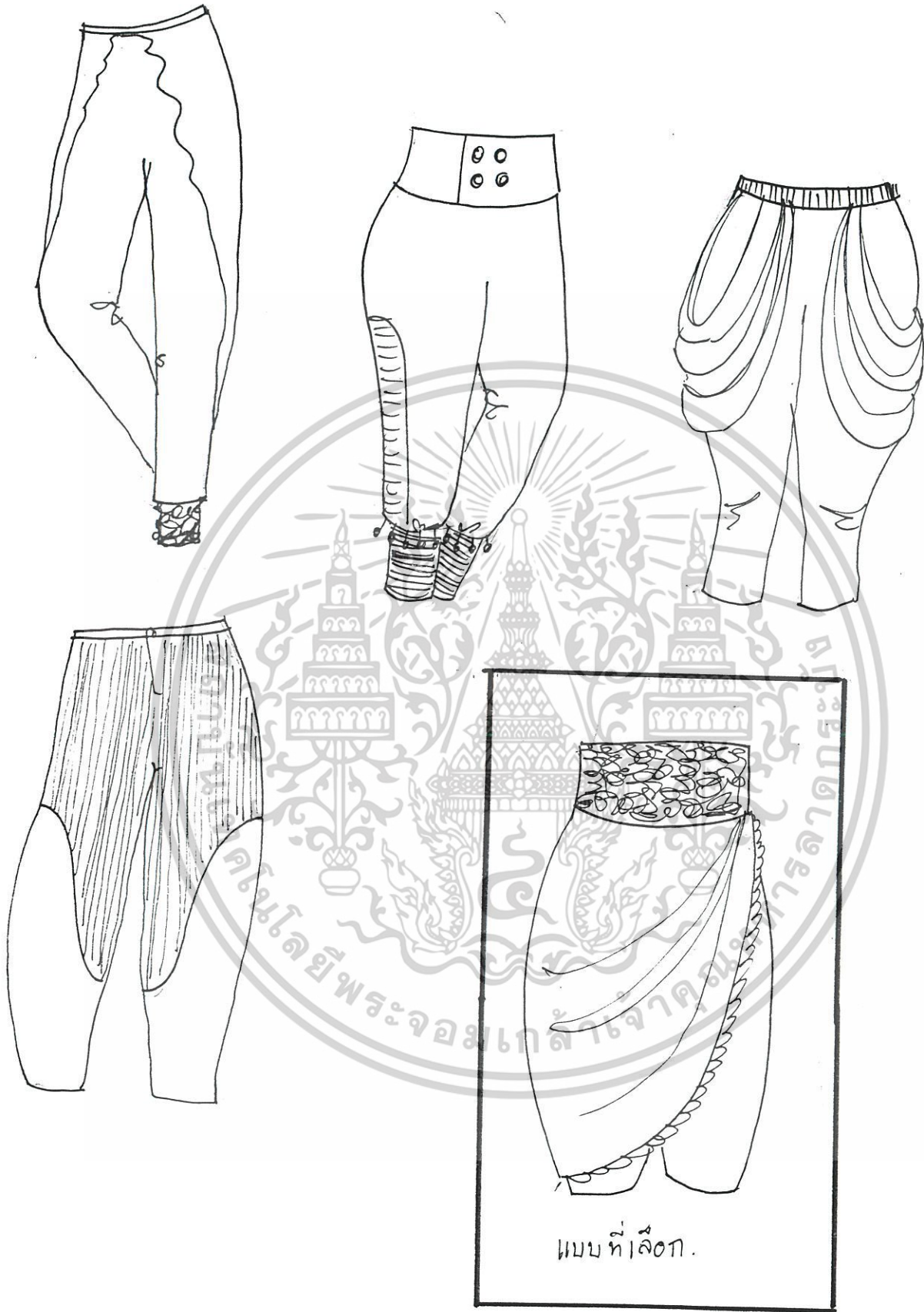
แบบที่เลือก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาก็เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



Blouse

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



แบบที่ 130ก.

ภาพที่ 132 ภาพแสดงการออกแบบกางเกง
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



Trousers

ภาพที่ 133 ภาพแสดงแบบกางเกง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สรุปผลการออกแบบและความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

1. พยายามอย่ายึดติดกับการออกแบบที่ต้องใช้สีแบบ monotone
2. ควรเล่นลูกเล่นการตกแต่งชิ้นงานมากกว่านี้
3. สามารถออกแบบชิ้นงานตัวแต่งเสริมที่สามารถ ถอดประกอบได้สำหรับใส่ให้เหมาะสมกับสถานที่
4. เพิ่มลวดลายให้กับเนื้อผ้าเพื่อดึงดูดความสนใจ



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การเสนอผลงานการออกแบบ

4.1 ภาพแผ่นนำเสนองาน

การเสนอผลงานการออกแบบเป็นการปรับปรุงแก้ไขข้อเสนอแนะของกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ซึ่งประกอบไปด้วย

1. รายละเอียดของผลิตภัณฑ์ทั้งภาพด้าน เทคนิคและวัสดุที่ใช้
2. การประเมินราคา
3. การนำเสนอผลงานการออกแบบด้วยภาพถ่าย



ภาพที่ 134 ภาพแสดงการนำเสนอผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 135 ภาพแสดงการนำเสนอผลิตภัณฑ์เสื้อกั๊ก

ราคาต้นทุนในการผลิตเสื้อกั๊ก 1 ตัว

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา (บาท)
ผ้า양ซาติน FKI 51015 BK01	68	0.3 เมตร	20.4
แถบเบียด	5	0.6 เมตร	3
ค่าตัดเย็บ	15	1	15
รวมราคาทั้งสิ้น			68.4 บาท

ตารางที่ 8 แสดงต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์เสื้อกั๊ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



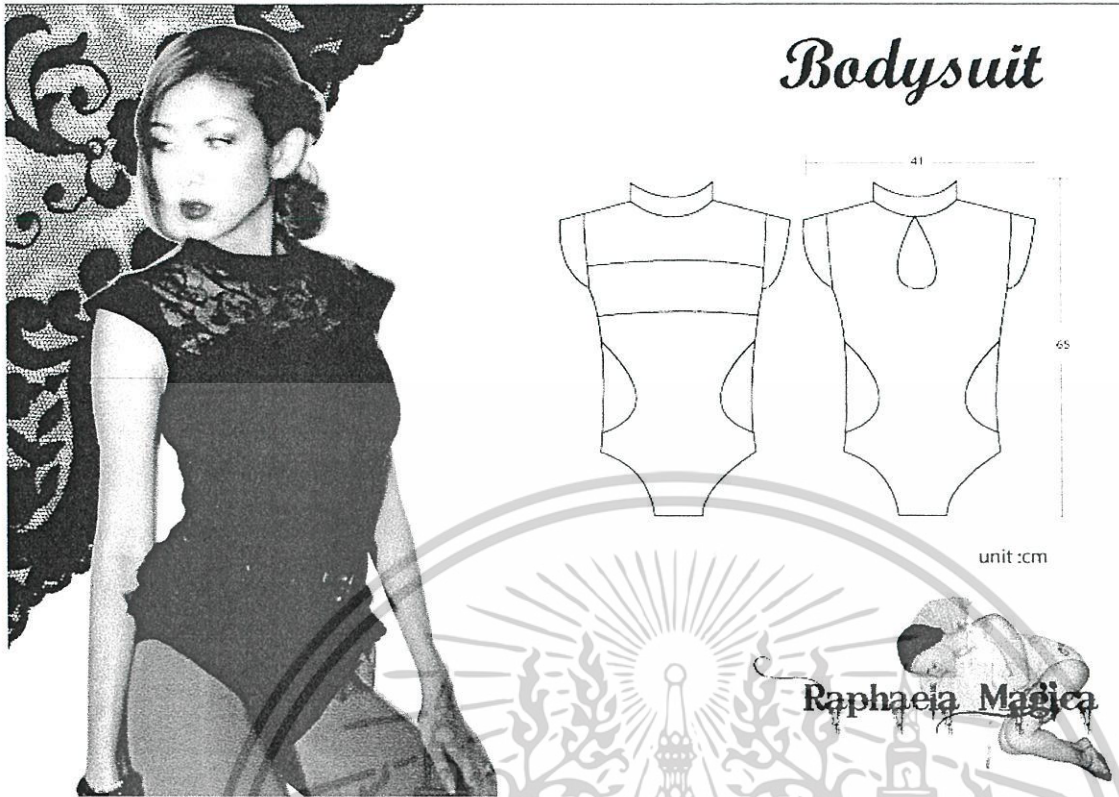
ภาพที่ 136 ภาพแสดงการนำเสนอผลิตภัณฑ์เสื้อแจ็คเก็ต

ราคาต้นทุนในการผลิตเสื้อแจ็คเก็ต 1 ตัว

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา (บาท)
ผ้าซาติน ELI 44009BK BE	123	0.3 เมตร	36.9
ผ้าโปร่ง FMI 72007 BK01	35	0.2 เมตร	7
ผ้าซาติน PSI 58009 BKA39 IN1	200	0.2 เมตร	40
ค่าตัดเย็บ	25	1	25
รวมราคาทั้งสิ้น			108.9 บาท

ตารางที่ 9 แสดงต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์แจ็คเก็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่137 ภาพแสดงการนำเสนอผลิตภัณฑ์บอดี้สูท

ราคาต้นทุนในการผลิตบอดี้สูท 1 ตัว

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา (บาท)
ผ้า양ซาติน FKI 51015 BK01	68	0.5 เมตร	34
ผ้า รังผึ้ง PPI 86004 BK01	98	0.3 เมตร	29.4
ผ้าซาติน PSI 58009 BKA39 IN1	200	0.2 เมตร	40
ลูกไม้ LEC25030-31 BKA01IN1	30	0.5 เมตร	15
กระดุมแปะ	1	2 ตัว	2
ขอเกี่ยว	1	1	1
ค่าตัดเย็บ	15	1	15
รวมราคาทั้งสิ้น			136.4 บาท

ตารางที่10 แสดงต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์บอดี้สูท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 138 ภาพแสดงการนำเสนอผลิตภัณฑ์กระโปรง

ราคาต้นทุนในการผลิตกระโปรง 1 ตัว

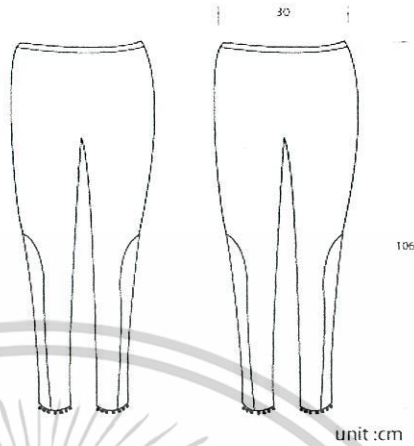
วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา (บาท)
ผ้าซาติน PSI 58009 BKA39 IN1	200	1 เมตร	200
ซีป	10	1 อัน	10
ขอเกี่ยว	2	1 อัน	2
ค่าตัดเย็บ	20	1	20
รวมราคาทั้งสิ้น			232 บาท

ตารางที่ 11 แสดงต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์กระโปรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



Legging



Raphaëla Magica
Bull Fight Collection

ภาพที่ 139 ภาพแสดงการนำเสนอผลิตภัณฑ์ legging

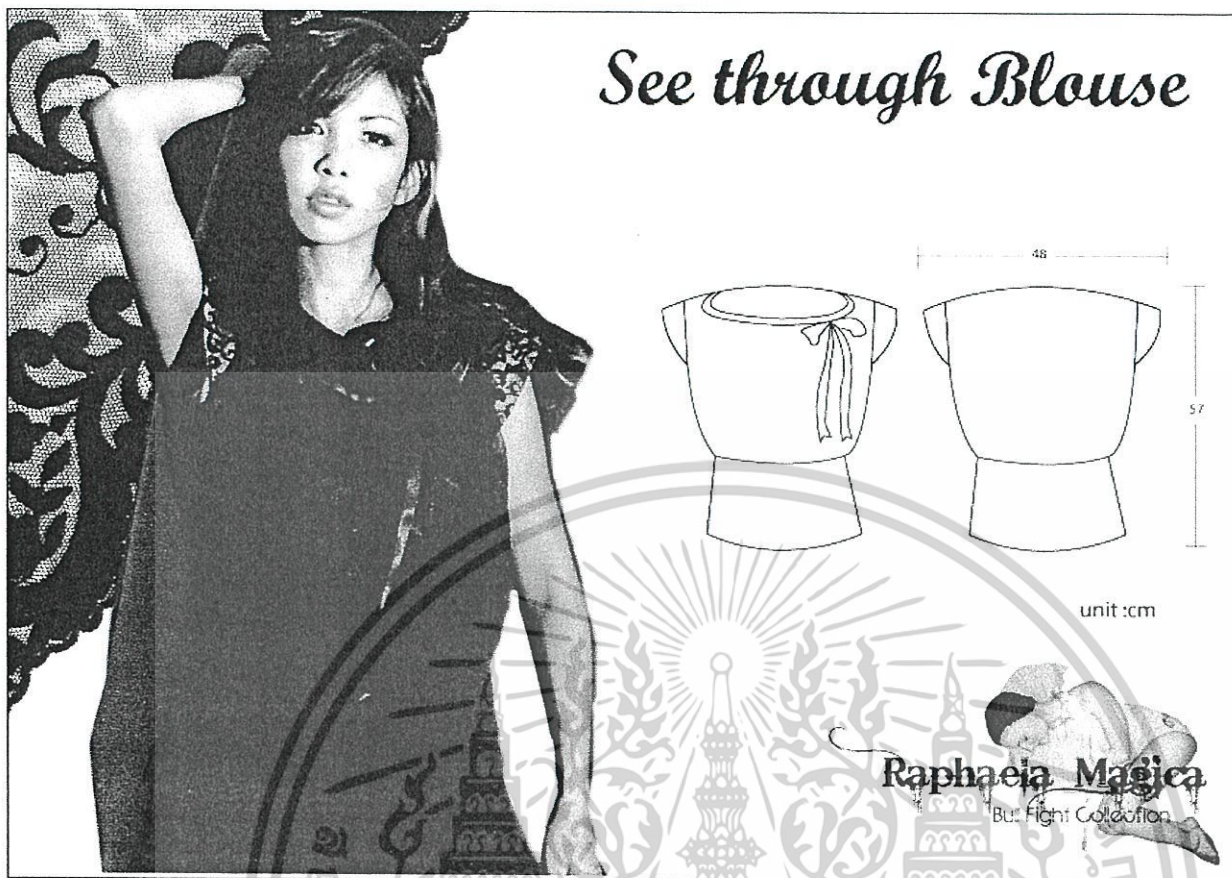
ราคาต้นทุนในการผลิต legging 1 ตัว

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา (บาท)
ผ้า รังผึ้ง PPI 86004 BK01	98	0.1 เมตร	9.8
ผ้ายางซาติน FKI 51015 BK01	68	1 เมตร	68
แถบตุ้งติ้ง	5	0.3 เมตร	1.5
ยางยืด	5	0.5	2.5
ค่าตัดเย็บ	10	1	10
รวมราคาทั้งสิ้น			91.8 บาท

ตารางที่ 12 แสดงต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์ legging

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

See through Blouse



ภาพที่ 140. ภาพแสดงการนำเสนอผลิตภัณฑ์เสื้อแขนสั้น

ราคาต้นทุนในการผลิตเสื้อแขนสั้น 1 ตัว

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา (บาท)
ผ้าฉาบลูกไม้ ELI 44009BK BE	123	0.1 เมตร	12.3
ผ้าโปร่ง FMI 72007 BK01	35	0.5 เมตร	17.5
ผ้า รังผึ้ง PPI 86004 BK01	98	0.5 เมตร	49
ชิป	5	1 อัน	5
โบ	2	2	2
ค่าตัดเย็บ	15	1	15
รวมราคาทั้งสิ้น			100.8 บาท

ตารางที่ 13 แสดงต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์เสื้อแขนสั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 141 ภาพแสดงการนำเสนอผลิตภัณฑ์กางเกง

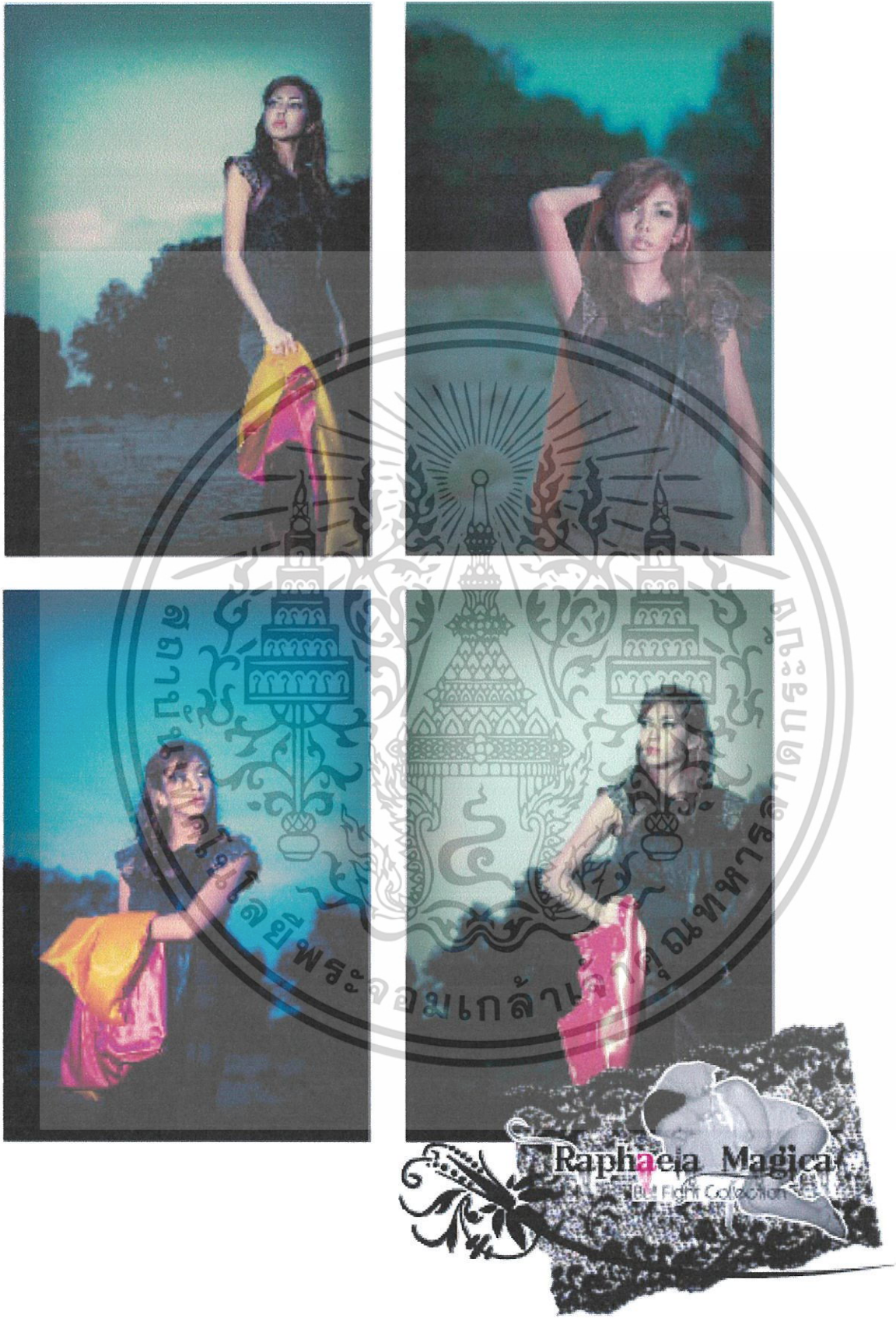
ราคาต้นทุนในการผลิตกางเกง 1 ตัว

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา (บาท)
ผ้าซาบลูกไม้ ELI 44009BK BE	123	0.2 เมตร	24.6
ผ้าโปร่ง FMI 72007 BK01	35	0.1 เมตร	3.5
ผ้า양ซาติน FKI 51015 BK01	68	1.5 เมตร	102
แถบดั่งดั่ง	5	1 เมตร	5
ชิป	5	1 อัน	5
ค่าตัดเย็บ	15	1	15
รวมราคาทั้งสิ้น			155.1 บาท

ตารางที่ 14 แสดงต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์กางเกง

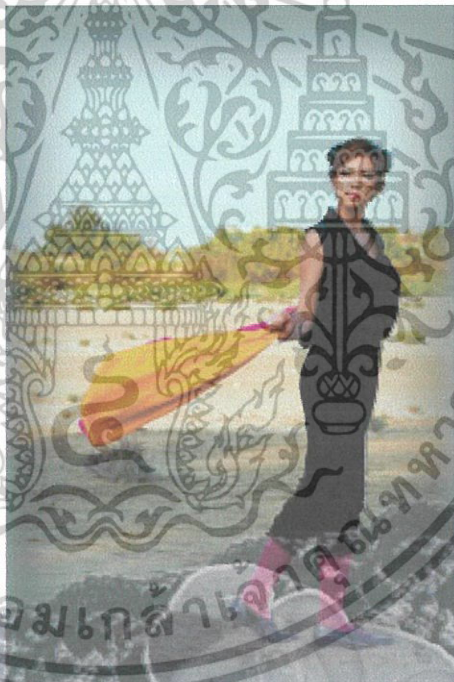
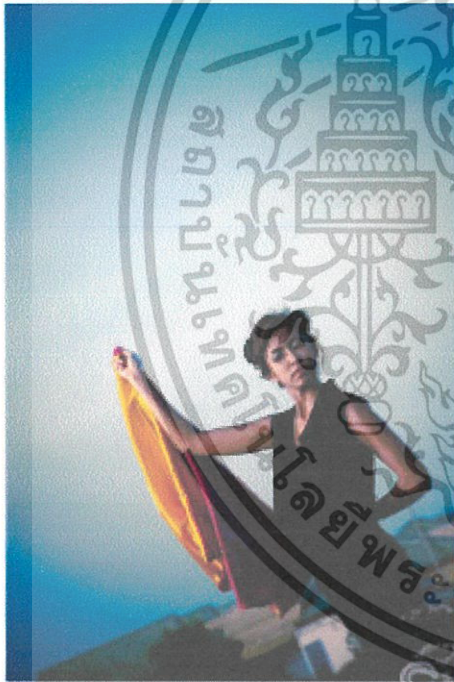
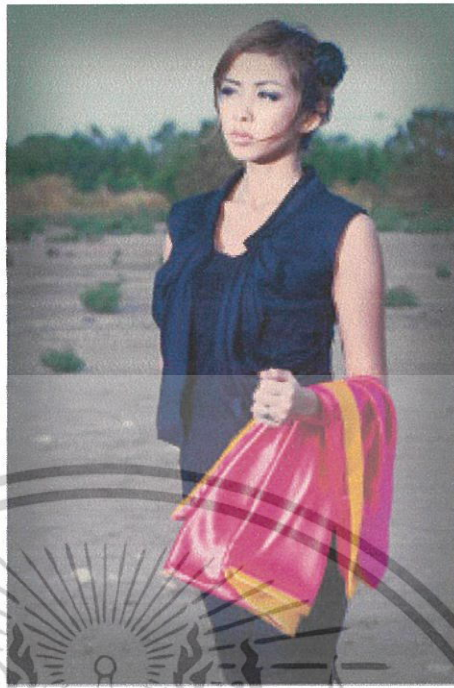
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ภาพถ่ายผลงานจริง

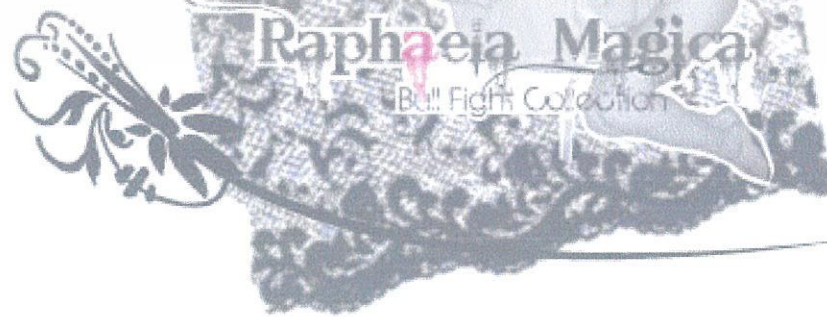


ภาพที่ 142 ภาพถ่ายแฟชั่น Bull Fight Collection

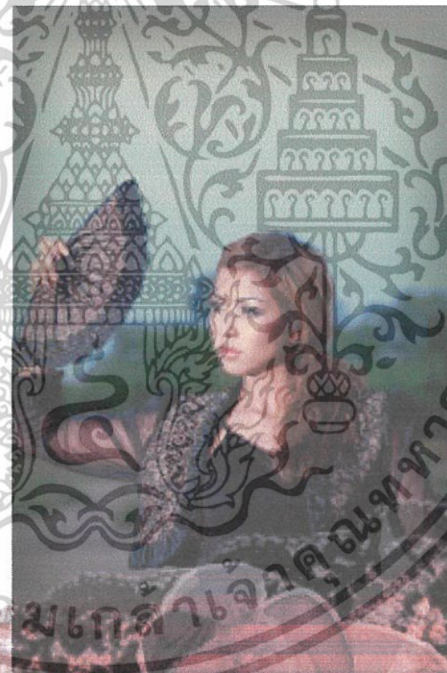
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ภายใต้แฟ้ม Bull fight collection. ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 144 ภาพถ่ายแฟชั่น Bull Fight Collection
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ 145 ภาพถ่ายแฟชั่น Bull Fight Collection ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปการออกแบบและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการออกแบบ

การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีในโครงการนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์โดยมีผลิตภัณฑ์
ดังนี้

1. เสื้อ jacket	จำนวน 1 ตัว
2. เสื้อกั๊ก	จำนวน 1 ตัว
3. เสื้อแขนสั้น	จำนวน 1 ตัว
4. กระโปรง	จำนวน 1 ตัว
5. กางเกง	จำนวน 2 ตัว
6. บอดี้สูท	จำนวน 1 ตัว

ในการออกแบบสามารถสรุปผลงานในการออกแบบได้ดังนี้

1. ออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากการแสดงผู้วิเศษระทึก
2. ศึกษารูปแบบสินค้าภายใต้แบรนด์ Raphaela Magica เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบสินค้าให้มีความใกล้เคียงกับสินค้าดั้งเดิม
3. จากการทดลองพบว่าเทคนิคการเย็บ การจับจีบ การตีเกล็ด การทำระบายสามารถทำได้กับวัสดุที่ทางโรงงานมีและสอดคล้องกับผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่เดิมของแบรนด์
4. การออกแบบในครั้งนี้มีการศึกษาแนวโน้มแฟชั่น และความต้องการของผู้บริโภคในปี 2009 – 2010 เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ทันสมัยและสามารถสวมใส่ได้จริง

ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

1. ควรทำการติดต่อกับทางบริษัทที่ให้การสนับสนุนโครงการไว้ล่วงหน้าเพื่อลดปัญหาความผิดพลาดในการทำงานและการติดต่อสื่อสาร
2. ควรให้เวลาในการทดลองทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบให้มากกว่านี้เพื่อที่จะสามารถวิเคราะห์ได้ว่ารูปแบบการตัดเย็บแบบใดที่ตอบโจทย์แนวทางการออกแบบได้มากที่สุด
3. การส่งเสริมสินค้าไทยเป็นการแสดงถึงความเป็นชาตินิยมในระดับหนึ่ง ในฐานะนักออกแบบจึงเป็นกำลังสำคัญที่จะช่วยพัฒนาสินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล
4. หากทางบริษัทสามารถจัดสินค้าที่ผู้วิจัยต้องการได้ทั้งหมด จะสามารถสร้างคอลเล็คชั่นที่มีความแปลก และเป็นเอกลักษณ์ได้มากกว่านี้ เนื่องจากวัสดุที่นำมาใช้เป็นวัสดุที่ถูกต้องสรรมาเพื่อการผลิต Innerwear (ชุดชั้นใน) แนวโน้มของสี ลายผ้า ชนิดของผ้ามีเอกลักษณ์เป็นเอกลักษณ์สูงไว้สำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความแตกต่างจากการผลิต Outerwear (ชุดนอก) จึงต้องมีการประยุกต์ใช้งานวัสดุพิเศษ สำหรับคอลเล็กชันนี้

5.2 ข้อเสนอแนะของกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

1. ต้องมีการพิจารณาหากมีการใช้เทคนิคการตกแต่งชิ้นงานเพิ่มเติมโดยต้องอาศัยกำลังการผลิตจากนอกโรงงาน ต้นทุนในการผลิตสินค้าจะสูงขึ้นเท่าไรเมื่อเทียบกับราคาขายสินค้า หากต้นทุนไม่สูงมากนัก การใช้เทคนิคตกแต่งดังกล่าวสามารถเพิ่มมูลค่าสินค้าและทำให้สินค้ามีความสวยงามมากยิ่งขึ้น ก็สมควรใช้เทคนิคนั้นในการออกแบบ
2. มีการทำ Product Presentation ได้ดี
3. ควรเพิ่มรูปถ่ายผลิตภัณฑ์จริงขณะที่นางแบบสวมใส่ลงใน Presentation Plate
4. คอลเล็กชันนี้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ล้ำวน การนำเสนอสินค้าไม่ควรนำ Prop ที่มีสีสันฉูดฉาดมาดึงความสนใจไปจากสินค้า

บรรณานุกรม

- จารุพรรณ ทรัพย์ปรง. 2543. การออกแบบเครื่องแต่งกาย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สาคร ชลสาคร. 2548. วัสดุที่ใช้ผลิตและตกแต่งเสื้อผ้า. กรุงเทพฯ : สายธาร.
- เสาวลักษณ์ คงคาอุยฉาย. 2549. ศิลปะการตกแต่งเสื้อ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- Raphaela Magica. 2552. (online). เข้าถึงได้จาก : <http://www.raphaleamagica.com>
- Fashion directories. 2552. (online). เข้าถึงได้จาก : <http://www.style.com>
- Fashion directories. 2552. (online). เข้าถึงได้จาก : <http://www.net-a-porter.com>
- Mix&Match. 2552. (online). เข้าถึงได้จาก : <http://www.polyvore.com>
- Lingeries' round up. 2552. (online). เข้าถึงได้จาก :
http://www.ttisfashionbiz.com/index.php?option=com_content&task=view&id=443
- Fashion trend spring/summer2009. 2552. (online). เข้าถึงได้จาก : <http://www.wgsn.com>
- Bull fight. 2552. (online). เข้าถึงได้จาก : <http://en.wikipedia.org/wiki/Bullfight>

ประวัติการศึกษา

ชื่อ นางสาวทักษอร แพทย์รังษี
วัน เดือน ปีเกิด 3 มิถุนายน 2528
วุฒิการศึกษา ระดับประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลสามเสน
ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย
ระดับอุดมศึกษา คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งในการนำไปใช้